

دۇنياۋى مەشھۇر چۆچەكلىرى خەزىنىسى

كەپپوت لۇيى

مىللەتلەر نەشرىياتى
بېيجىڭ

ISBN 7-105-06940-6

 9 787105 069408 >

ISBN 7-105-06940-6/I·1518
 民(维 220) 定价: 12.00 元

تەرجىمە قىلغۇچى : قادىر ئارسلان

كەمپوت لۇيى

دوستۇم گە:

بىز ئىككىمىز چىمەن دوست،
سەن ئالتۇن، مەن كۈمۈش.
دوستلۇق - بەخت دەرىخى،
سەن يوپۇرماق، مەن بىر قۇش.

كىتاب كۆڭۈل خۇشلۇقى،
كىتاب ئەقىل بۇلىقى.
بۇ كىتابتا ساقلانسۇن،
ئىككىمىزنىڭ دوستلۇقى.

يىل ئاينىڭ كۈنى.

图书在版编目(CIP)数据

糖果屋/(丹)安徒生(Andersen, H. C.)等著; 苏真等译; 卡德
尔·阿尔斯郎译.—北京: 民族出版社, 2005.5

ISBN 7-105-06940-6

I. 糖... II. ①安... ②苏... ③卡... III. 童话—作品集—
世界—维吾尔语(中国少数民族语言)

IV. I18

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2005)第 031851 号

糖果屋

责任编辑: 艾合买提江

责任校对: 胡达拜地

制 版: 海龙视觉

出版发行: 民族出版社 <http://www.e56.com.cn>

社 址: 北京市和平里北街 14 号 邮编: 100013

电 话: 010-64290862(维文室)

印 刷: 宏凯彩印包装有限责任公司

经 销: 各地新华书店

版 次: 2005 年 5 月第 1 版 2005 年 5 月北京第 1 次印刷

开 本: 787 毫米×1092 毫米 1/16

印 张: 7.125

印 数: 0001-2000 册

定 价: 12.00 元

مۇندە

1 ..... ۱۰ مېۋە ئۆيى

11 ..... شاھزادە بىلەن مەلىكە

24 ..... ئۇچار ساندۇق

26 ..... سىندىياتنىڭ دېڭىز سەپىرى

55 ..... قىزىل پوسما

64 ..... چاقماق قۇتسى

72 ..... سەرەڭگە ساتقۇچى قىزچاق

77 ..... خاسىيەتلىك نەي

84 ..... تېرەك بىلەن ئېرىق

88 ..... ئاچ كۆز پادىشاھ

90 ..... نەركەس گۈل

92 ..... ياقۇت شاھزادە

102 ..... قار خانىش

كەمپۈت ئۆي

گېرمانىيە چۆچىكى (ئەسلىي ئەسەر: گرىمنىڭ)

بۇرۇنقىدا ، كۆك نامرات بىر ئوتۇنچى ئايالى ۋە ئىككى بالىسى بىلەن ئورمانلىقنىڭ يېنىدىكى بىر ئۆيدە ياشايدىكەن . ئوغلنىڭ ئىسمى خېزى-شېل ، قىزىنىڭ ئىسمى گرىپتېل ئىكەن . بىر كۈنلەردە ئايالى ئۆلۈپ كېتىپ ، ئوتۇنچى ئىككى بالىسى بىلەن قاپتۇ . كېيىن ، ئۇ قايتا ئۆيلىنىپتۇ . بۇ ئايال بەكلا ھازۇل ئىكەن ، ھەمىشە ئۆگەي بالىلىرىنى تىللايدىكەن ، ئۆرىدىكەن ، يەنە تېخى ئېرىنى بالىلارنى تاشلىۋېتىشكە زورلايدىكەن . ئوتۇنچى بالىلىرىغا ھەرقانچە كۆيسىمۇ ، بېشەم ئايالىنىڭ چىرايىغا قاراپ ئىش كۆرۈشكە مەجبۇر ئىكەن . بىر كۈنى ، ئۇ تىرىكچىلىك غېمى بىلەن ئوچاق ئالدىدا خىيال سۈرۈپ ئولتۇرسا ، ئايالى :

— شۇمۇ ئۆي بولدىمۇ ؟ ئادەمنىڭ جىقلىقىدا يا توغۇدەك تاماق يېگىلى بولمىغان ، يا ئايدا - يىلدا بىرەر قېتىم ئۇچىسىغا يېڭىراق كىيىم كىيەلمىگەن ! — دەپ جاۋۇلداپتۇ ، — ئەجەبمۇ تويدۇم ! يا ماڭا تۇر ، يا بالىلىرىڭغا ! مەن كېرەك بولسام ، بۇ شۇمتەكلەرنى ئورمانلىقنىڭ ئىچكىرىسىگە ئاپىرىپ تاشلىۋەت ، ئۆيگە قايتىپ كېلىش يولىنى تاپالماي قالسۇن ! ئوتۇنچى نېمە قىلارنى بىلەلمەي قاپتۇ .

ئايالى ئوتۇنچىنىڭ قۇلاق - مېڭىسىنى يەپ زادىلا ئارام بەرمەپتۇ .
ئاخىر ئوتۇنچى ئايالىنىڭ دېگىنى بويىچە ئىش قىلىشقا ماقۇل بوپتۇ .
ياندىكى ئۆيدە تۇرۇپ ئاتا - ئانىسىنىڭ مەسلىھەتىنى ئاڭلاپ قالغان
گرېتېل قايغۇرۇپ يىغلىۋېتىپتۇ .
— قورقما ، ئوبدان سىڭلىم ! — دەپ تەسەللى بېرىپتۇ خېنىشېل ،
ئەگەر ئۇلار راستتىنلا بىزنى ئورمانلىققا تاشلىۋېتىدىغان بولسا ، بىز يەنە
يولنى تېپىپ ئۆيگە قايتىپ كېلەلەيمىز .
ئاتا - ئانىسى ئۇخلاپ قالغاندا ، خېنىشېل غىپىدە تالاغا چىقىپ بىر
يانچۇق ئاق تاش تېرىپ كىرىپتۇ .
ئەتىسى ئەتىگەندە ئۆگەي ئانا ئىككىلەننى تۇرتۇپ ئويغىتىپ :
— تۇرۇڭلار ، تۇرۇڭلار ، كۈن چۈش بولغۇچە سوزۇلۇپ ياتماي ! بىر-
بىرڭلار ، ئورمانلىققا بېرىپ داداڭلارغا قارشىڭلار ! — دەپتۇ .
ئوتۇنچى بالىلىرىنىڭ چىرايىغىمۇ قارالماي ، ئۈندىمەي ئالدىدا مېڭىپ-
تۇ ، بالىلار ئۇنىڭغا ئەگىشىپتۇ . ئورمانلىقنىڭ ئىچكىرىسىگە كىرگەندە ،
خېنىشېل يانچۇقىدىكى ئاق تاشلارنى يول بويى بىر تالدىن تاشلاپ بەلگە
قىلىپ مېڭىپتۇ .

ئاتا - بالا ئۈچەيلەن ماڭا - ماڭا ئورمانلىقنىڭ ئىچكىرىسىگە كىرىپ ،
بىر يەرگە بارغاندا توختاپتۇ .

ئوتۇنچى بالىلىرىغا ھەسرەت بىلەن قاراپ قويۇپ :

— ئاۋۋال مەن دەرەخ كېسەي ، ئاڭغىچە سىلەر ئويناپ تۇرۇڭلار ، —
دەپتۇ ، ئاندىن ئورمانلىققا تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ كىرىپ كېتىپتۇ .
بالىلار ئويناپ ھېرىپتۇ ، قورساقلىرى ئېچىپتۇ ، «دادا!» دەپ توۋلاپتۇ ،
ئەمما ئوتۇنچى قايتىپ كەلمەپتۇ . ئۇلار دادىسىنىڭ ئۆزلىرىنى راستتىنلا
تاشلاپ كەتكىنىگە ئىشىنىپتۇ . گرىپتېل يىغلاشقا باشلاپتۇ .

— يىغلىما ، سىڭلىم ، بولدى ، يىغلىمىغىنا ! — دەپتۇ خېنىشېل سىڭلىدە.
سىنىڭ يېشىنى سۈرتۈپ ، — ماڭا ئىشەن ، دادام بىزنى ئالغىلى كەلمىسە
كەلمەۋەرسۇن ، مەن سېنى ئۆيگە باشلاپ بارالايمەن !

بالىلارنىڭ تەلىيىگە ، بۇ كېچە ئاي تولغان كېچە ئىكەن . خېنىشېل
سىڭلىسىنى يېتىلەپ ، ئاي يورۇقىدا ئاق تاشلارنى بويلاپ مېڭىپتۇ . ئۇلار
مېڭىپتۇ ، مېڭىپتۇ ، ئاخىرى ئۆيىگە كېلىۋاپتۇ .

ئۇلار قاتتىق ھېرىپ كېتىپتۇ ، ئاچلىقتىن قورساقلىرى تارتىشىپ كې-
تىپتۇ .

— قورسىقىم بەك ئېچىپ كەتتى ! — دەپتۇ گرىپتېل يىغلامسىراپ .
— چىدا ، سىڭلىم ، مۇشۇ تاپتا ئۆيدىكىلەرنى ئويغاتساق بولمايدۇ ، تاڭ
ئاتقاندا بىر گەپ بولسۇن ، — دەپ پىچىرلاپتۇ خېنىشېل .

ئۇلار ياتاق ئۆيىنىڭ دېرىزىسىدىن شەپە چىقارماي كىرىۋاپتۇ . ھارغىندە-
لىق ئاچلىقنى يېڭىپتۇ ، ئىككىسى ناھايىتى تېزلا ئۇيقۇغا كېتىپتۇ .

ئەتسى سەھەردە ئۆگەي ئانا ئىككى بالىنىڭ ئورمانلىقتىن قايتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ چۆچۈپ كېتىپتۇ ۋە قاتتىق غەزەپكە كەپتۇ. ئاچچىقىدا ئۇلارنى دۈشكەللەپ ئويغىتىپتۇ:

— تۇرۇڭلار، تۇرۇڭلار! كۈن چىققىلى ئىشقا، ئېشەكتەك ئېغىناپ يېتىۋېرەمسىلەر! بېرىڭلار، داداڭلارنىڭ ئىشىغا قارىشىڭلار. ئۆگەي ئانا بالىلارغا بىر توغرام بولكا ۋە بىر قاچا سۈت بېرىپ، ئادىسى بىلەن بىللە ئورمانلىققا يولغا ساپتۇ.

ئوتۇنچى بالىلىرىنىڭ چىرايىغا قارىيالماپتۇ، تۈنۈگۈن ئۇلارنى ئىزدەپ تاپالمىغانلىقىنى ئېيتىپ ئۆزىنى ئاقلاپتۇ. بالىلارمۇ چاندۇرماپتۇ. خېنىشېل بولكىنى ئۇۋىتىپ، يول بويى ئۇۋاقلارنى يولغا تاشلاپ بەلگە قىلىپ مېڭىپتۇ. لېكىن، بىر ئىش چاتاق بوپتۇ: ئورمانلىقتىكى قۇشلار بولكا ئۇۋاقلارنى بىرىنىمۇ قالدۇرماي پاكىز يەۋىتىپتۇ.

ئوتۇنچى بۇ قېتىم بالىلىرىنى ئورمانلىقنىڭ تېخىمۇ ئىچكىرىسىگە باشلاپ كىرىپتۇ ۋە يەنە يالغان ئېيتىپ ، ئۆزى يالغۇز كېتىپ قاپتۇ .
كەچ كىرىپتۇ ، ئوتۇنچى بالىلىرىنى ئالغىلى كەلمەپتۇ . گرېتېل يەنە يىغلاشقا باشلاپتۇ .

— نېمىگە يىغلايسەن ، سىڭلىم ؟ — دەپتۇ خېنىشېل ، — مانا مەن تۇرۇپ-
تىمەنغۇ ، قورقما ، يولغا بەلگە سېلىپ قويدۇم ، بىز يەنە تۈنۈگۈن كېچىدە-
كىدەك مېڭىپ ئۆيگە بېرىۋالالايمىز .
لېكىن ، خېنىشېل ھەرقانچە ئىزدەپمۇ بولكا ئۇۋاقلارنى تاپالماپتۇ .
ئەمدى قانداق قىلغۇلۇق ؟

— مەن قورقۇۋاتمەن ، ئاكا ، — دەپتۇ گرېتېل يىغلامسىراپ ، —
قورسىقىم ئېچىپ كەتتى ، توڭلىدىم ، مېنى ئۆيگە باشلاپ بار .
خېنىشېل سىڭلىسىنى بەزلەپتۇ ، ئەمما قاپقاراڭغۇ ئورمانلىق ، ئاللىقان-
داق قورقۇنچلۇق كۆلەڭگىلەرگە قارىغىنىدا ، پۈتۈن بەدىنى مۇزلاپ تىترەك
ئولشىپ كېتىپتۇ . يەنە كېلىپ ، ۋەھشىي ھايۋانلارنىڭ ھۇۋلاشلىرى ، مۇ-
شۇكىياپلاقنىڭ قورقۇنچلۇق سايىراشلىرى ئۇنى تېخىمۇ ۋەھىمىگە سالغان-
لىقتىن ، چىشلىرى كىرىشىپ كېتىپتۇ ، شۇنداقتىمۇ خېنىشېل ئۆزىنىڭمۇ
قورقۇنچ ئىچىدە قالغانلىقىنى چاندۇرماسلىق ئۈچۈن ، سىڭلىسىنىڭ كۆڭ-
لىنى كۆتۈرىدىغان گەپلەرنى قىپتۇ .

يېرىم كېچە بولغاندا ، ئورمانلىقنىڭ ھاۋاسى قاتتىق سوۋۇپ كېتىپتۇ .
توڭلاپ كەتكەن ئىككى بالا ئىسسىنىش ئۈچۈن چىڭ قۇچاقلىشىپتۇ .
قۇياش ئورمانلىقنى يورۇتقان چاغدا ، ئۇلار كۆزلىرىنى ئېچىپتۇ .

ئاكا - سىڭىل ئىككىلەن قورقۇنچلۇق بىر كېچىنى ئۆتكۈزۈپ ، قۇ-
ياشنى كۈتۈۋاپتۇ . ئەمما ، بىر كۈن ئۆتۈپ كېتىشى ، قۇياش پېتىپ يەنە بىر
قورقۇنچلۇق كېچىنىڭ كېلىشى تۇرغان گەپ . ئۇنىڭ ئۈستىگە ، ئۇلار
ئاغزىغا بولكىنىڭ ئۇۋىقىنى سېلىپ باقمىغىلى بىر كۈندۈز ، ئىككى كېچە
بولدى . ئۇلار بىر ئامال قىلىپ ئۆيىگە قايتمىسا بولمايدۇ . بىراق ، يول نەدە ؟
ئۇلار ئورمانلىقتا ئۇياققا بېرىپ بېقىپتۇ ، بۇياققا مېڭىپ بېقىپتۇ ،
ئەمما يەنىلا يول تاپالماپتۇ .

ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە قالغان گرېتېل يىغىسىنى توختىتالماي قاپتۇ .
خېنىشېلمۇ ئۇنىڭغا يەنە نېمىدەپ تەسەللى بېرىشنى بىلەلمەپتۇ . لېكىن ،
ھاڭۋېقىپ قاراپ تۇرغان بىلەن بىكار ، يەنە ھەرىكەت قىلىش ، ئۈمىدىنى
ئالدىراپ ئۈزۈۋەتمەسلىك كېرەك .

خېنىشېل سىڭىلىسىنى يېتىلەپ ، كۆڭلى تارتقان بىر تەرەپكە قاراپ
مېڭىپتۇ . ماڭا - ماڭا ، ئورمانلىقتىكى بىر بوش يەرگە كېلىپ قاپتۇ .
قارىسا ، بۇ يەرنىڭ ئۇ چېتىدە غەلىتە بىر ئۆي تۇرغۇدەك .
ئىككىلەن ئۆينىڭ يېنىغا كېلىپتۇ . خېنىشېل ئۆينىڭ تېمىغا قولىنى
تەگكۈزگەنكەن ، قولىغا تامنىڭ بىر پارچىسى چىقىپتۇ .

— ۋۇي ، بۇ شاكىلات ئىكەنغۇ ! — دەپ توۋلىۋېتىپتۇ ئۇ بىردىنلا .
— بۇ يەردە سۈتلۈك كەمپۈتمۇ باركەن تېخى !

گرېتېل ئۆينىڭ تېمىدىن بىر پارچىنى سۇندۇرۇۋېلىپ ئاغزىغا ساپتۇ .
ئۇ بۇنداق تەملىك نەرسىنى شۇ چاغقىچە يەپ باقمىغانكەن .

— بىز بۇ يەردە تۇرۇپ قالايلى ، — دەپتۇ خېنىشېل ئوتتۇرىسىغا ئۆرۈك
ۋە ياڭاق مېغىزى ئېلىنغان كەمپۈتنى چايناۋېتىپ .

ئۇ پېچىنىدىن ياسالغان ئىشىكنى يەپ باقماقچى بولۇپ تۇرغاندا ، ئىشك ئۆزلۈكىدىن ئېچىلىپ كېتىپتۇ .
— ھەي ، نېمە قىلىۋاتىسىلەر ؟ !

تۇيۇقسىز بىر موماينىڭ كايغان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ ، ئاندىن كېيىن ئىشكىنىڭ يوقۇقىدىن چىرايىنى قورۇقلار ئۆمۈچۈك تورىدەك قاپلاپ كەت-كەن ، كۆزلىرى چاشقانىڭكىدەك ھىلىگەرلىك بىلەن پىلدىرلاپ تۇرىدىغان بىر موماي بېشىنى چىقىرىپ قارايتۇ .

موماينى كۆرگەن خېنىشېل بىلەن گرېتېل قاتتىق قورقۇپ كېتىپتۇ .
ئۇلار كەينىگە بۇرۇلۇپ قاچماقچى بولغاندا ، موماي :

— ماۋۇ ئىككى ئاچ پاقىنى قارىمامدىغان ! ھوي ، سىلەر مېنىڭ ئىشىد-كىمىنىمۇ سۇندۇرۇپ يېگىلى تۇرۇپسىلەرغۇ !... بولدى ، بولدى ، قورقماڭ-لار ، مۇنداقلا دەپ قويدۇم . ئاپئاق بالىلىرىم ، ئۆيگە كىرىڭلار ، ئۆيگە كىرىڭلار دەيمەن ! — دەپتۇ .

موماينىڭ مۇلايىم ئاھاڭدا قىلغان سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ، ئاكا - سىڭىل ئىككىيلەننىڭ يۈرىكى جايىغا چۈشۈپتۇ . ئەمما ، ئۇلار دەسلەپتە شۇنى بىلەلمەپتۇكى ، بۇ موماي بىر جادۇگەر ئىكەن . ئۇ كەمپۈتلەردىن ياسالغان بۇ ئۆينى بىخەستىلىك قىلىدىغان ، قورسىقىغا ئامراق ئادەم ۋە ھايۋانلارنى قولغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن ياسىۋالغانىكەن .

ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن ، جادۇگەر موماي ئاكا - سىڭىل ئىككىيلەننى دەڭسەپ بېقىپ ، خېنىشېلنى ئات ئېغىلىغا سولاپ قويۇپتۇ . چۈنكى ، خېنىشېل بەك ئورۇق ئىكەن .

— ھەي ئاۋاق شۇمتەك ، بەرگەشنى ئوبدان بەپ تېزرەك سەمرىگىن ، شۇ چاغدا ماڭا تاماق بولۇشقا يارايىسەن! — دەپتۇ جادۇگەر موماي ، ئاندىن گىرېتېلغا قارايتۇ ، — ساڭا كەلسەك ، سەن ھازىرچە ئۆي ئىشلىرىنى قىلىپ تۇر ، ئادەم گۆشى يېگۈم كەلگەندە سېنى كاتاپ قىلىپ يەرمەن ! جادۇگەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى تويغان خېنىشېل بىلەن گرېتېل يىغلايتۇ ، جادۇگەر مومايدىن رەھىم قىلىپ ئۆزىنى مەيۋىۋىتىشىنى سورايتۇ . لېكىن ، جادۇگەر زادىلا ئۇنماپتۇ .

جادۇگەر خېنىشېلنى تازا سەمرىتىش ئۈچۈن ھەر كۈنى بەك يەشى يېمەكلىكلەرنى بېرىپ بېقىشقا باشلاپتۇ . گرېتېل بولسا ، ئەتىگەندىن كەچكە ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىدىغان بوپتۇ .

گرېتېل ئېپىنى تاپسىلا ئات ئېغىلىغا كېلىپ ئاكىسىنى يوقلاپ تۇرۇپتۇ . بۇنداق چاغلاردا ئۇلار بىر - بىرىگە دەردىنى ئېيتىپ يىغلىشىدىكەن ، جادۇگەرنىڭ قولىدىن قۇتۇلۇشنىڭ يوللىرى توغرىسىدا مەسلىھەتلىشىدۇ . لېكىن ، ئۇلار ھەرقانچە قىلىپمۇ قۇتۇلۇشنىڭ ياخشىراق ئامالىنى تاپالماپتۇ .

بالىلارنىڭ تەلىيىگە ، جادۇگەرنىڭ كۆزى ئاجىز ئىكەن . گرېتېل ئۇنىڭ كۆزى زەينىكىگە سېرىقماي سۈر - كەپ قويۇپتىكەن ، ئۇنىڭ كۆزى تېخىمۇ كۆرەلمەس بولۇپ قاپتۇ .

بىر كۈنى جادۇگەر خېنىشېلنىڭ سەمرىگەن بىلىپ بېقىش ئۈچۈن ئات ئېغىلىغا كەپتۇ .

— ھەي شۇمتەك ، قو - لۇڭنى بۇياققا سۇن ! بارماق - لىرىڭنى سىلاپ باقاي ! — دەپتۇ ئۇ خېنىشېلغا .

— مانا ! — دەپتۇ خېنىشېل بىر تال توخۇ سۆڭەك - كىنى ئۈزۈپ . بۇنى گرېتېل ئاكىسىغا ئوغرىلىقچە ئەكىلىپ بەرگەنىكەن .

— قانداق ئىش بۇ! —
 دەپ جاۋۇلداپ كېتىپتۇ جا-
 دۇگەر يەرنى تېپىپ ، —
 بالانى يېگەندەك يەيسەن ،
 ئەمما تېخىچە شۇ پېتى ئو-
 رۇق ، ئەبگا تۇرۇپسەن . سې-
 نى يەنە بىر مەزگىل باقسام
 بولىدىغان ئوخشايدۇ .
 جادۇگەر قاقشاپ - قاق-
 شاپ كېتىپ قاپتۇ . شۇنىڭ-
 ىدىن كېيىن ، خېنىشېل ئو-
 نىڭ بەرگەن يېمەكلىكلىرى-
 نى خاتىرجەم يەيدىغان بوپ-
 تۇ . ئەمما ، جادۇگەر ھەر
 قېتىم كېلىپ ئۇنىڭدىن قو-
 لنى چىقىرىشىنى تەلەپ
 قىلغاندا ، ھېلىقى توخۇ سۆ-
 ئىكىنى ئۈزىتىدىكەن . جا-

دۇگەر سۆڭەكنى تۇتۇپ كۆرۈپ ، يەنە قاقشاپ كېتىپ قالدىكەن .
 بىر ئاي ئۆتۈپتۇ ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە جادۇگەر گىرېتېلنى چاقىرىپ :
 — چاققان ئوت قالاپ دوخوپكىنى قىزىت ، — دەپتۇ ئۇ ئەلپازنى بۇزغان
 ھالدا ، — ئوغۇل بالىنىڭ گۆشىدىن قىلىنغان كاۋاپنى ئەجەب يېگۈم كېلىپ
 كەتتى . ئۇ شۇمتەكنى ھەرقانچە باقساممۇ سەمرىمدى ، ئەمدى ئۇنىڭ
 سەمرىشىنى ساقلاپ تۇرغۇدەك تاقىتىم قالمىدى !
 جادۇگەر ئاكىسىنى كاۋاپ قىلىپ يەيمەن دەۋاتسا ، گىرېتېلنىڭ دوخوپ-
 كىغا ئوت قالاپ قىزىتىپ بېرىشى مۇمكىنمۇ؟ ئۇ قاراڭغۇ بىر بۇلۇڭغا
 مۆكۈنۈۋاپتۇ .

خېلى ۋاقىت ئۆتۈپتۇ . جادۇگەر گىرېتېلنى بىرنەچچە قېتىم چاقىرىپتۇ ،
 ئەمما ئۇ ئۈندىمەپتۇ . كېيىن جادۇگەر چىقىپ دوخوپكىغا تېخىچە ئوت
 يېقىلمىغانلىقىنى كۆرۈپتۇ - دە ، تېرىكىپ كېتىپتۇ :

— تازا يارىماس ئىكەنسەن ! بولدى ، ئوتنى ئۈزۈم قالايمەن !
 جادۇگەر كوتۇلداپ يۈرۈپ ئوتۇن تېرىپ كەپتۇ ، ئاندىن دوخوپكىغا
 ئوتۇن ساپتۇ . ئۇ دوخوپكىنىڭ ئىچىگە بېشىنى تىقىپ ئەمدىلا ئوت يېقىشىد-
 ىغا ، گىرېتېل بىر ئىتتىرگەنكەن ، جادۇگەر دوخوپكىنىڭ ئىچىگە كىرىپ
 كېتىپتۇ . گىرېتېل تېزلىك بىلەن دوخوپكا ئىشىكىنى چىڭ يېپىپ قۇلۇپلاپ
 قويۇپتۇ .

جادۇگەر ئوتتا كۆيۈپ ئۆلۈپتۇ . كىشىلەر ئات ئېغىلىغا بېرىپ خېنىشپلا . نى قۇتقۇزۇۋاپتۇ .

ئاكا - سىڭىل ئىككىيلەن جادۇگەرنىڭ كۆيىدە تۇرۇپ قاپتۇ . ئەمما ، ئۇلار ئۆز ئۆيىنى ، دادىسىنى قاتتىق سېغىنىپتۇ ، بىر ئايال قىلىپ ئۆيىگە قايتىشنىڭ غېمىدىلا يۈرۈپتۇ .

بىر كۈنى ئىككىسى ئۆيىنى يىغىشتۇرۇۋېتىپ ، كارىۋاتنىڭ ئاستىدىن بىر ساندۇقچىنى تېپىۋاپتۇ . ئېچىپ قارىسا ، ئىچىدە لىققىدە ئىپلا بىر كەن . ئۇلار قاتتىق خۇشال بولۇپ كېتىپتۇ . خېنىشپل :

— بىز ئۆيىگە قايتايلى ! بۇ تىللارنىمۇ ئېلىپ كېتەيلى ، — دەپتۇ .

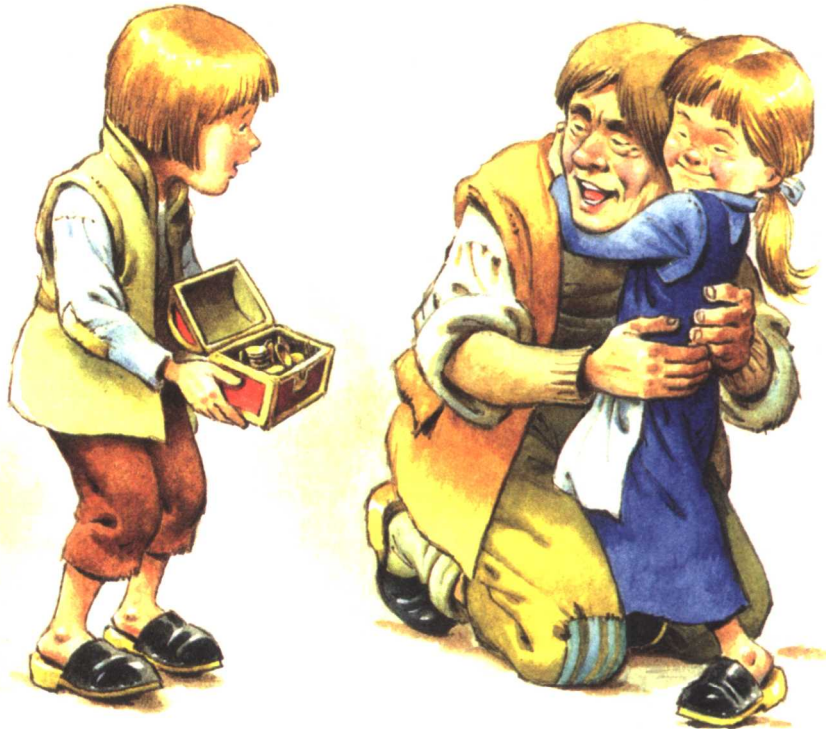
ئۇلار ئورمانلىقنىڭ ئىچىدىن يول ئىزدەشكە باشلاپتۇ . ئەتىسى ئۇلار يەنە يول ئىزدەپ يۈرسە ، بىر كىشى ئۇياق - بۇياققا قاراپ كېلىۋاتقۇدەك .

— دادام ئىكەن ! دادا ! — دەپ توۋلىۋېتىپتۇ گىرېتېل بىردىنلا .

ئوتۇنچى ئىككى بالىسىنى كۆرۈپ ، يۈگۈرۈپ كەلگىنىچە ئۇلارنى باغرىغا بېسىپتۇ .

— جېنىم بالىلىرىم ، بىچارە داداڭلارنى كەچۈرۈڭلار ، — دەپتۇ ئۇ ياش تۆكۈپ ، — ئۆگەي ئاناڭلار ئۆلۈپ كەتتى . سىلەرنى ئىزدەپ يۈرگىنىمگە نەۋاق ! ئەمدى بىز ھەرگىز ئايرىلمايمىز !

شۇنىڭدىن تارتىپ ، بىر ئائىلە كىشىلىرى قايتا جەم بولۇپ ، بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ .

شاھزادە بىلەن مەلىكە

ئاسىيا چۆچىكى («مىڭ بىر كېچە»دىن ئېلىنغان)

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، پارس مەملىكىتىنىڭ دانىشمەن بىر پادىشاھى بولغانىكەن. ئۇنىڭ خانىشى ساھىبجامال، ئەقىللىق، ئاق كۆڭۈل ئايال ئىكەن. پادىشاھ ئۇنى ئىنتايىن ياخشى كۆرىدىكەن، لېكىن ئۆزىنى يەنىلا بەختلىك دەپ ھېسابلىمايدىكەن. چۈنكى، پادىشاھ بىلەن خانىشنىڭ بىللە ياشاۋاتقىنىغا خېلى يىللار بولغان بولسىمۇ، ئۇلار تېخىچە پەرزەنت يۈزى كۆرمىگەنىكەن.

بىر كۈنلەردە خانىش پادىشاھقا خۇش خەۋەر يەتكۈزۈپتۇ، ئارىدىن توق-قۇز ئاي توققۇز كۈن ئۆتكەندە ئۇ بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. پادىشاھ پەرزەنت خۇشاللىقىدا پۈتۈن يۇرتقا ئاش تارتىپ كاتتا مەرىكە ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ. ئۇ ئوغلىغا «ئۆمەر» دېگەن ئىسمىنى قويۇپتۇ. بۇ ئەرەبچە سۆزنىڭ مەنىسى «پارلاپ تۇرغان يورۇقلۇق» ئىكەن.

پادىشاھ بىلەن خانىش شاھزادىنىڭ چوڭ بولغاندىن كېيىن ئىسمىگە ئوخشاش پارلاپ تۇرۇشىنى، كەلگۈسىدە دادىسىغا ئوخشاش ياخشى پادىشاھ بولۇشىنى ئۈمىد قىپتۇ.

ئايلار ئوتۇپتۇ ،
 يىللار ئوتۇپتۇ ، شاھ-
 زادە ئۆمەر ئون بەش
 ياشقا كىرگەندە بى-
 لىمىدە ، ھۆسن - جا-
 مانلىق ، قەدىمىي قامەت-
 تە يېتىلىپتۇ ، ئۇ با-
 تۇر ، ئەقىللىق ، ئادىل ،
 كۆڭۈل ئىكەن ، بۇرۇ-
 رالار ئۇنىڭغا ئىش-
 ىن ئامراقلىق قىل-
 دىكەن .

ئۆمەر ئون سەك-
 كىز ياشقا تولغان
 كۈنى ، پادىشاھ ئۇنى ھۇزۇرىغا
 چاقىرتىپتۇ . شاھزادە ئۆمەر دادىسىنىڭ
 ئالدىغا كىرىپ ، تەزىم قىلىپ يەرگە قارىغىنىچە

ئەدەپ بىلەن تىك تۇرۇپتۇ .

— ئۆمەر ، مېنىڭ ئوبدان ئوغلۇم ، — دەپتۇ پادىشاھ ئوغللىنىڭ ئەدەپ-
 لىكلىكىدىن سۆيۈنگەن ھالدا ، — ئەمدى سەن چوڭ بولدۇڭ ، تىرىك چېغىم-
 دا سېنى ئۆيلەپ قويۇپ خاتىرجەم بولماقچىمەن . ئاندىن كېيىن ، ھايات
 چېغىمدىلا سېنى ئۆز ئورنىمدا مەملىكىتىمگە پادىشاھ قىلىپ تەختىمگە
 ئولتۇرغۇزماقچىمەن . سەن كۆڭلۈڭگە ياقىدىغان بىر قىزنى ئۆمۈرلۈك ھەم-
 راھىڭ قىلىپ تاللىساڭ بولىدۇ .

لېكىن ، شاھزادە ئۆمەر :

— مۆھتەرەم دادا ، مەن تېخى كىچىك ، ئۆگىنىدىغانلىرىم تېخى جىق .
 ھېلى سىلى تەختنىڭ گېپىنىمۇ قىلدىلا ، ئەمما بۇ ھەقتىكى بىلىمىمۇ بەك
 يۈزە ، شۇڭا دۆلەتنى باشقۇرۇش بىلىملىرىنى كۆپرەك ئۆگىنىۋالسام دېگەن
 ئۈمىدىم بار ، ئاندىن كېيىن ئۆيلەنسەممۇ كېچىكمەسمەن ، — دەپتۇ .

— ئوغلۇم ، گېپىڭ ئورۇنلۇق . بىراق ، توي قىلىپ ئۆيلۈك بولۇش
 ناھايىتى مۇھىم بىر ئىش ، — دەپتۇ پادىشاھ ، — بىلىمنى ئۆيلۈك بولۇپ
 بولغاندىن كېيىنمۇ ئۆگەنگىلى بولۇپرىدۇ .

— لېكىن ، دادا ، ئوغللىڭىز تېخى كۆڭلىگە ھەقىقىي ياقىدىغان بىر
 قىزنى تاپقاندىن كېيىن توي قىلىشنى ئارزۇ قىلىدۇ .

— بوپتۇ ، — دەپتۇ پادىشاھ جىددىي تەلەپپۇزدا ، — ساڭا بىر يىل ۋاقىت

كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە ئون ئىككى ئاي ئۆتۈپ كېتىپتۇ . شاھزادە
 نۇرغۇن قىزلار بىلەن ئۇچرىشىپتۇ ، ئەمما ھېچقايسىغا مېھرى چۈشمەپتۇ .
 بىر كۈنى پادىشاھ شاھزادىنى ھۇزۇرىغا چاقىرىپتۇ .
 — ئوغلۇم ، ئىشلىرىڭ قانداقراق ؟ — دەپ سوراپتۇ ئۇ بىتاقەت بولغان
 ھالدا ، — توي ئىشىڭنىڭ خەۋىرىنى قاچان ئاڭلىيالايمىز ؟
 — ھۆرمەتلىك دادا ، مەن تا ھازىرغىچە كۆڭلۈمگە ياققۇدەك بىرەر
 قىزنى تاپالمىدىم ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ شاھزادە ئۆمەر .
 بۇ گەپنى ئاڭلاپ پادىشاھنىڭ سەپراسى ئۆرلەپتۇ .
 — ئۆمەر ! سەن يەنە باھانە كۆرسىتىپ يۈرۈۋەرسەڭ مەن رەنجىپ قالد-
 مەن . دۆلەتنىڭ كەلگۈسىنى ئويلاپ ، بۇ ئىشقا تېزىرەك تۇتۇش قىل ، ۋاقتىنى
 يەنە ئارقىغا سوزىۋەرسەڭ بولمايدۇ .
 — كەچۈرۈڭ ، دادا ، مەن بۇنداق قىلالمايمەن . كۆڭلۈمدىكى كىشىنى
 تاپمىغۇچە ئۆيلەنسەم بولمايدۇ !
 پادىشاھ دەرغەزەپكە كەپتۇ .
 — ھەي بەخۇش بالا ، پادىشاھنىڭ ئەمرىگە بويۇن تولغىغۇدەك بولدۇڭمۇ
 ئەمدى ؟ ! — دەپ ۋارقىراپتۇ قولىنى شىلتىپ .
 — ئۇنداق قىلىشقا ھەددىمۇ ! — دەپتۇ شاھزادە ئېگىلىپ تۇرۇپ ، —
 مەن پەقەت شاھ دادامغا ئۆز ئارزۇيۇمنى ئېيتىۋاتمەن . مەن بۇنداق قىلىشنى
 يوللۇق دەپ قارايمەن .
 — مەن ساڭا نېمىنىڭ يوللۇق بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ قوياي ! —
 دەپتۇ پادىشاھ ھۆركىرەپ ، — كېلىڭلار ، بۇ ياغاچ قولاقنى دېڭىز بويىدىكى
 قەسىرگە ئاپىرىپ نەزەربەند قىلىڭلار !

شاهزادە ئۆمەر شۇنداق تەقدىرگە دۇچ كەلگەن ئاشۇ كۈنلەردە ، يىراقتىن كىچىن مەملىكىتىدىكى بىر ساھىبجامال مەلىكىنىڭ ئەھۋالىمۇ ئۇنىڭكىدىن ئىنچە پەرقلىنىپ كەتمەيدىكەن . بۇ مەلىكە شۇ يىلى ئون ئالتە ياشقا كىرگەنىكەن . ئۇنىڭ گۈزەللىكىنىڭ داڭقى باشقا مەملىكەتلەرگىمۇ تارقىلىپ ، بۇنى ئاڭلىغان داڭدار پادىشاھلار ۋە شاھزادىلەر ئۇنىڭ دادىسىغا قىزىنى سوراپ ئەلچىلەر ئەۋەتىپتۇ . ئەمما ، مەلىكە ھېچقايسىغا پىسەنت قىلماپتۇ .

— مەن ھەقىقىي ياخشى كۆرىدىغان يىگىتنى تاپقاندا ئاندىن توي قىلىمەن ، — دەپتۇ ئۇ پادىشاھقا .

مەلىكە تۇرمۇشقا چىقىشتىن باش تارتقانسىرى ، ئەلچى ئەۋەتكۈچىلەر شۇنچە كۆپىيىۋېرىپتۇ . لېكىن ، ئۇ ھەر قېتىمدا پادىشاھقا يۇقىرىقى جاۋاب تىن باشقا گەپنى قىلماپتۇ . ئاخىر پادىشاھ غەزەپكە كېلىپ ، ئۇنى بىر قەسىرگە نەزەربەند قىلىپ قويۇپتۇ .

— مەھبۇس بولۇشقا رازمەنكى ، — دەپتۇ مەلىكە پادىشاھقا ، — ئۆزۈم ياخشى كۆرمىگەن ئەرگە تېگىشنى ھەرگىز خالىمايمەن !

دەل مۇشۇ چاغدا ، شاھزادە ئۆمەر كۈنلىرىنى
 دېڭىز بويىدىكى كونا قەلئەدە قايغۇ - ھەسرەت ئىدە -
 چىدە ئۆتكۈزۈۋاتقانكەن . قەلئەدە ئىككى جىن بار
 ئىكەن ، بىرىنىڭ ئىسمى ئەبۇبى ، يەنە بىرىنىڭ ئىسمى -
 مى دەربى ئىكەن . ئۆمەر قەلئەگە كەلگەندىن بۇيان ،
 ئىككى جىن ئۇنىڭ ئەھۋالىنى ھەر ۋاقىت كۆزىتىپ تۇرغانكەن .

— شاھزادە ئۆمەر دۇنيا بويىچە ئەڭ پەزىلەتلىك ، ئەڭ چىرايلىق ئادەم
 جۇمۇ ، — دەپتۇ بىر كۈنى ئەبۇبى ھەمراھىغا .

— ئۇنداق ئەمەستۇ ؟ — دەپتۇ دەربى ، — مېنىڭچە ، دۇنيا بويىچە ئەڭ
 چىرايلىق ئادەم چىن مەملىكىتىدىكى بىر مەلىكە ، ئۇ چىن پادىشاھىنىڭ
 ساھىبجامال قىزى .

ئەبۇبى بىلەن دەربى خېلى ئۇزاققىچە تاللىشىپتۇ ، ئەمما بىر - بىرىنى
 قايىل قىلالماپتۇ .

— ئەمىسە ، بىز ئىككىسىنى بىر يەرگە ئەكىلىپ سېلىشتۇرۇپ كۆر -
 مەيلىمۇ ! — دەپتۇ ئەبۇبى ، — شۇ چاغدىلا كىمنىڭ گېپىنىڭ راستلىقى
 مەلۇم بولىدۇ . سەن دېگەن مەلىكە شاھزادە ئۆمەردىن چىرايلىق بولسا ، سەن
 ئۇتقان بول ، ئەكسىچە بولسا مەن ئۇتقان بولاي .

دەربى ئەبۇبىنىڭ شەرتىگە ماقۇل بوپتۇ . شۇنىڭ بىلەن ئۇلار مەلىكىنى
 شاھزادىنىڭ يېنىغا ئېلىپ كەلمەكچى بوپتۇ .

بۇ ئىككى جىن بىر سائەتچە ئۇچقانكەن ، چىن مەملىكىتىگە بېرىپ قاپتۇ . ئۇلار ئۇخلاۋاتقان مەلىكىنى كۆتۈرۈپ كېلىپ ، شاھزادە ئۆمەرگە يانداشتۇرۇپ ياتقۇزۇپ قويۇپتۇ .

— ئىككىسى گۈزەللىكتە بىر - بىرىدىن قېلىشمايدىكەن ، — دېيىشىپتۇ ئىككى جىن ، — ئۇلار تازا ماس كەلگەن بىر جۈپ ئىكەن .
 ئىككى جىن يەنە نېمە ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشىنى كۆرۈپ باقماقچى بولۇپ پەردىنىڭ ئارقىغا يوشۇرۇنۇپتۇ .

ئانچە ئۆتمەي مەلىكە كۆزىنى ئېچىپتۇ . شاھزادىنى كۆرۈپ دەسلەپتە چۆچۈپ كېتىپتۇ ، كېيىن ئۇنىڭ جامالىنى زوق بىلەن تاماشا قىلىپ : «دادام مېنى بەرمەكچى بولغان يىگىت مۇشۇ ئوخشىمامدۇ ؟ شۇ ئىكەنلىكىنى بىلگەن بولسام ، دادامنى رەنجىتىپ يۈرمەس ئىكەنمەن ! مەن ئۇزاقتىن بېرى كۈتۈۋاتقان يىگىت دەل مۇشۇ يىگىت ئىدى !» دەپ ئويلاپتۇ . مەلىكە يىگىتنى ئويغاتماقچى بولۇپتۇ ، خىجىل بوپتۇ . شۇنىڭ بىلەن ئۇ قولىدىكى ئۈزۈكنى يىگىتنىڭ قولىغا تاقاپ قويۇپ ، يەنە ئۇيقۇغا كېتىپتۇ .

بىردەمدىن كېيىن شاھزادە ئۆمەر ئويغىنىپتۇ . ئۇ ئورۇلۇپ شۇنداق قارىسا ، يېنىدا ئاجايىپ گۈزەل بىر قىز ياتقۇدەك . ئۇ بىر قاراپلا بۇ قىزغا كۆيۈپ قاپتۇ .

شاھزادە ئۆمەرمۇ قىزنى ئويغاتماقچى بوپتۇ ، ئەمما ئۇنىڭ ئارامىنى بۇزۇشنى خالىماپتۇ . ئۇ : «تاڭ ئاتقاندىن كېيىن ، مەن دادامدىن مانا شۇ قىزنى ماڭا ئېلىپ بېرىشىنى سورايمەن» دېگەنلەرنى ئويلاپتۇ ، ئاندىن كېيىن ئۇمۇ قولىدىكى ئۈزۈكنى ئېلىپ مەلىكىنىڭ قولىغا سېلىپ قويۇپ ، تاتلىق ئۇيقۇغا كېتىپتۇ .

شۇنداق قىلىپ ، ئىككى جىن بىر - بىرىنى يېڭەلمەپتۇ . ئۇنىڭغىچە تاڭ يورۇپ قالاي دەپ قايتۇ ، قىزمۇ سەھەرلىك تاتلىق ئۇيقۇسىغا كەتكەندە . ئىككى جىن بۇ ساھىبجامال قىزنى كۆتۈرۈپ تۇرار جايىغا ئاپىرىپ ، ئۆز ئورنىغا ياتقۇزۇپ قويۇپتۇ .

مەلىكە مەرزۇۋانغا ئەھۋالنى بىر مۇنەزىرە بايان قىلىپتۇ . مەرزۇۋان مەلىكە ياخشى كۆرۈپ قالغان يىگىتنى ئىزدەپ تېپىش ئۈچۈن ئۇزۇن سەپەرگە ئاتلانماقچى بولپتۇ . مەلىكە قولىدىكى ئۈزۈكنى ئۇنىڭغا بېرىپتۇ . مەرزۇۋان شەھەردىن - شەھەرگە ، ئارالدىن - ئارالغا ئۆتۈپ نۇرغۇن يول يۈرۈپتۇ ، ئۇچرىغانلىكى كىشىلەردىن ھېلىقى يىگىتنى سوراۋىتىپتۇ . تۇ . ئەمما ، ھېچكىم ئۇنىڭ كىملىكىنى ، نەدە تۇرىدىغانلىقىنى بىلمىگەن .

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ، پارس پادىشاھىنىڭ ئوغلى شاھزادە ئۆمەرنىڭ ئاتا-ئانىسىنىڭ شىقلىق كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ قالغانلىقى مەرزۇۋاننىڭ قولىغا كەلدى . رىپ قاپتۇ . ئۇنىڭ كۆڭلى بىرنەرسىنى تۇيغاندەك بولپتۇ . چۈنكى ، شاھزادە ئۆمەرنىڭ كېسىلى مەلىكىنىڭ كېسىلىگە ئوخشاش ئىكەن . مەرزۇۋان كىشىلەردىن پارس مەملىكىتىگە قانچىلىك ۋاقىتتا يېتىپ بارغىلى بولىدىغانلىقىنى سورىغانىكەن ، ئۇلار :

— دېڭىز ئارقىلىق يۈرسە بىر ئايلىق يول ، قۇرۇقلۇق بىلەن ماڭسا ئالتە ئايلىق يول ، — دېيىشىپتۇ . شۇنىڭ بىلەن ئۇ بىر كېمىگە چۈشۈپ پارس مەملىكىتىگە يول ئاپتۇ .

كېمە ساق بىر ئاي ماڭغاندىن كېيىن ، يىراقتىن بىر شەھەر كۆرۈنۈپتۇ . كېمە قىرغاققا يېقىنلىشىپ قالغاندا ، بىردىنلا قاتتىق دېڭىز بورنى چىقىپ ، كېمىنىڭ موما ياغاچلىرى ۋە قاناتلىرىنى سۇندۇرۇپ ، كېمىنى دېڭىزغا كۆمتۈرۈپ تاشلاپتۇ .

مەرزۇۋان ئۆزىنى دېڭىزغا ئېتىپتۇ ۋە بىر تاختايغا ئېسىلىۋاپتۇ . دولقۇن ئۇنى شاھزادە ئۆمەر تۇرۇۋاتقان قەلئەنىڭ يېنىغا ئاپىرىپ قويۇپتۇ .

تاڭ سەھەردە ئويغانغان شاھزادە يېنىدا ھېلىقى ساھىبجامال قىزنىڭ يوقلۇقىنى كۆرۈپ ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كېتىپتۇ . ئۇ كۆزەتچىدىن سورىغانىكەن ، كۆزەتچى شاھزادىنى ئېلىشىپ قالغان ئوخشايدۇ دەپ قور-قۇپ كېتىپتۇ .

شاھزادە قەلئەدىكى ھەربىر ئادەمدىن ھېلىقى قىزنىڭ دېرىكىنى قىپتۇ ، ئەمما ھېچقايسىسىدىن ئۇنىڭ خەۋىرىنى ئالالماپتۇ .

شاھزادە ھېلىقى قىزنى كېچە - كۈندۈز ئويلاۋېرىپ ، رەڭگى زەپىران-دەك سارغىيىپتۇ . ئوغلنىڭ ھالىدىن قاتتىق ئەنسىزلىككە چۈشكەن پادىشاھ ئۇنى ئەڭ ئۇستا تېۋىپلارغا كۆرسىتىپ داۋالتىپتۇ ، كاتتا دانىشمەنلەرنى چاقىرىپ مەسلىھەت ئاپتۇ . ئەمما ، ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى شاھزادىنىڭ كېسىلىگە داۋا تاپالماپتۇ .

چىن مەملىكىتىدە بولسا ، مەلىكىمۇ ئۆزى چىن دىلىدىن سۆيگەن ئادەم-نى كۆرەلمەي قاتتىق ئازاب ئىچىدە قايتۇ . چىن پادىشاھىمۇ قىزنى داۋالدى-تىش ئۈچۈن خىلمۇخىل ئاماللارنى قىلىپ بېقىپتۇ ، ئەمما بۇ ئاماللار قىلچە كار قىلماپتۇ .

مەلىكىنىڭ مەرزۇۋان ئىسىملىك سىرداش دوستى بار ئىكەن . ئۇ مەل-

كىنىڭ ئەھۋالىغا ئېچىنىپ :

— بولغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ماڭا سۆزلەپ بەر ، سېنى دەرتتىن

خالاس قىلىشنىڭ ئامالىنى قىلىپ قالسام ئەجەب ئەمەس ، — دەپتۇ .

مەرزۇۋان ھوشىغا كېلىپ كۆزىنى ئېچىپ قارىسا ، بىر قەلئەنىڭ يېنىدا ياتقۇدەك . ئۇ بىردىنلا بىر چەۋەندازنىڭ قەلئە تەرەپكە كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ .

— بۇ قەيەر ؟ — دەپ سوراپتۇ مەرزۇۋان چەۋەندازدىن .
— بۇ پارس پادىشاھلىقى ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ چەۋەنداز .
بۇ گەپنى ئاڭلىغان مەرزۇۋان ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كېتىپتۇ .
— ئاڭلىسام ، پارس ئېلىنىڭ شاھزادىسى قاتتىق ئاغرىق ئىكەن ، بۇ راستمۇ ؟

— شۇنداق ، — دەپتۇ چەۋەنداز ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ ، — شاھزادە ئۆمەر شۇنداق چىرايلىق ، شۇنداق قەددى - قامەتلىك ، ئاجايىپ ئاق كۆڭۈل ئەدەپلىك يىگىت ئىدى . نېمە بولدىكىن ، ئۇنىڭغا بىر كېسەل چاپلاشتى - دە ، ئۇنى ھالىدىن كەتكۈزدى .

— ھازىر قانداقراق ؟
— قانداق بولاتتى ؟ ئۇ ئاش - تاماقتىن قاپتۇدەك ، گېلىدىن ھەتتا سۇمۇ ئۆتمەيدىكەن . ئاھ ئۇرۇشتىن باشقا ھېچنېمىنى بىلمەيدىكەن .
— ئەي ھۆرمەتلىك چەۋەنداز ، — دەپتۇ مەرزۇۋان قەددىنى رۇس - لاپ ، — مەن بىر تېۋىپ . مەن شاھزادىنىڭ ئاغرىپ قالغانلىقىنى بىلىپ ، يۇرتۇمدىن ئالاھىدە بۇ يەرگە كەلدىم . ئىشىنىمەنكى ، مەن چوقۇم ئۇنىڭ كېسىلىنى ساقايتالايمەن !

— ئۇنداق بولسا، ناھايىتى ياخشى! — دەپتۇ چەۋەنداز، — يۈر، مەن سېنى شاھزادىنىڭ ئالدىغا باشلاپ باراي .

مەرزۇۋان كىرگەندە شاھزادە ئۆمەر كارىۋاتتا ياتقان بولۇپ، بىر تىنىقتا قالغانىكەن . مەرزۇۋان ئۇنى بىر كۆرۈپلا، يۇرتىمۇ يۇرت يۈرۈپ ئىزدىگەن كىشىنىڭ شاھزادە ئۆمەر ئىكەنلىكىگە تولۇق ئىشىنىپتۇ .

مەرزۇۋان ھېچنېمە دېمەي، پەقەت ياقۇت كۆزلۈك ئۈزۈكنى شاھزادە-نىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ . بىر چاغدا شاھزادە كۆزىنى «لاپىدە» ئېچىپ ئۈزۈك-نى كۆرۈپتۇ - دە، كۆز چاناقلىرى كېرىلىپ، نۇرسىز كۆزلىرىدە بىر خىل كۈچلۈك نۇر پەيدا بوپتۇ .

— ئاھ! — دەپ توۋلىۋېتىپتۇ ئۇ، — بۇ ئۈزۈك نەدىن كېلىپ قالدى؟ بۇ مېنىڭ ئۈزۈكۈمغۇ! مەن ئۇنى نىكاھىمغا ئالماقچى بولغان بىر قىزغا سوۋغا قىلغان .

شاھزادە ئۆمەر مەرزۇۋاندىن سوراپتۇ :

— ئېيتقىنا، ئاشۇ قىز قەيەردە؟

— قەدىرلىك شاھزادەم، مەن چىن مەملىكىتىدىن كەلدىم، — دەپتۇ مەرزۇۋان، — ئۇ قىز بىزنىڭ مەلىكىمىز . ئۇ كېچە - كۈندۈز سىزنى سېغىنماقتا، سىز بىلەن يەنە كۆرۈشۈشكە ئىنتىزار بولماقتا!

شاھزادە ئۆمەر ئىنتايىن خۇشال بوپتۇ، كېسىلىمۇ دەرھال ياخشى بو-لۇپ قاپتۇ .

بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقان پادىشاھ ئوغللىنىڭ ساقىيىپ قالغانلىقى ۋە ياخشى كۆرگەن قىزىنىڭ دېرىكىنى ئالالىغىنىدىن خۇرسەن بوپتۇ .

شاھزادە ئۆمەر مەرزۇۋانغا دەستىسى ياقۇتلار بىلەن بېزەلگەن بىر قىلىچ ۋە بىر ئۇچقۇر ئاتنى سوۋغا قىپتۇ ، ئاندىن كېيىن ئۆزىنى گۈزەل مەلىكىنىڭ يېنىغا باشلاپ بېرىشىنى ئۆتۈنۈپتۇ .

ئۇلار سەپەر تەييارلىقىنى تېز پۈتتۈرۈپ يولغا چىقىپتۇ . ئۇلار كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپتۇ ، يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپتۇ ، داۋان ئېشىپ تاغ كېزىپ - تۇ ، دەريا كېچىپ چۆل بېسىپتۇ ، گاھى سۇغا قېنىپ ، گاھى چاڭقاپتۇ . ئاخىرى چىن مەملىكىتىگە يېتىپ بېرىپ ، بىر كاتتا سارايدا چۈشۈپتۇ . شاھزادە ئۆمەر ساراي خىزمەتچىسىدىن مەلىكىگە بىر پارچە خەت ۋە ياقۇت كۆزلۈك بىر ئۈزۈكنى ئەۋەتىپتۇ .

مەلىكە خەت بىلەن ئۈزۈكنى كۆرۈپ چەكسىز ھاياجانغا چۆمۈپتۇ . ئۇ دادىسىدىن شاھزادە ئۆمەر ۋە مەرزۇۋاننى دەرھال ئوردىغا تەكلىپ قىلىشىنى تەلەپ قىپتۇ . پادىشاھمۇ ئۇنىڭ تەلپىگە ماقۇل بوپتۇ .

شۇنداق قىلىپ ، ئۇزاقتىن بېرى بىر - بىرىنىڭ دىدارىغا ئىنتىزار بولغان بۇ بىر جۈپ ئاشىق - مەشۇق ئاخىر قايتىدىن ئۇچرىشىپ ، چەكسىز بەخت تۇيغۇسىغا چۆمۈلۈپتۇ .

پادشاھ ئىشتىن خەۋەر تېپىپ ، ئالدىراپ مەلىكىنىڭ قەسىدىگە كەپتۇ . ئۇ قىزىنىڭ ساقىيىپلا قالماي ، يەنە چىرايىدا كۈلكە ئويىناپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ، ئاتىلارچە خۇشاللىقنىڭ پەيزىنى سۈرۈپتۇ . بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ، پادشاھ كاتتا توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ ، بۇ بىر جۈپ قىز - يىگىتنىڭ بېشىنى قوشۇپ قويۇپتۇ . بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ھېلىقى ئىككى جىن - ئەبۇبى بىلەن دەربى بىرمۇبىر كۆرۈپ تۇرۇپتۇ . ئۇلار كىشىلەرنىڭ كۆزىگە كۆرۈنمەي توي زىياپىتىگە قاتنىشىپتۇ . — قانداق ؟ دېگىنىم راستمەن كەن ؟ مەلىكە ھەقىقەتەن بەك گۈزەل جۇمۇ ! — دەپتۇ دەربى .

— دېگىنىڭ توغرا ئىكەن ! —

دەپتۇ ئەبۇبى ، — لېكىن ، شاھزادە ئۆمەرمۇ ئۇنىڭدىن قىلچە قېلىشمايدۇ . — بولدىلا ، بىز يەنە تالىشىۋەرمەيلى ، ئۇلار بۇ دۇنيادىكى ئەڭ چىرايلىق بىر جۈپ قىز - يىگىت ئىكەن !

— توغرا ، مەن جەزىملەشتۈرەلەيمەنكى ، كەلگۈسىدە ئۇلارنىڭ بالىلىرى تېخىمۇ چىرايلىق بولىدۇ !

شۇنداق قىلىپ ، ئەبۇبى بىلەن دەربى ئۆزئارا قايىل بولۇشۇپتۇ . ئۇلار خۇشال - خۇرام ھالدا ئۇسسۇلغا چۈشۈپتۇ .

ئۇچار ساندۇق

(دانيە چۆچىكى (ئەسلى ئەسەر : ئاندېرسوننىڭ)

بۇرۇنقى زاماندا ، دانيەدە بىر كاتتا سودىگەر ئۆتكەنكەن . ئۇ بەك باي ئىكەن . ئۇنىڭ ئالىك ئىسىملىك بىر ئوغلى بار ئىكەن . بىر كۈنلەرگە بارغاندا ، سودىگەر كېسەل بولۇپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ ۋە ئۇزۇن ئۆتمەي تۈگەپ كېتىپتۇ .

ئەيش - ئىشرەت ، ئويۇن - تاماشىغا ئامراق ئالىك دادىسىدىن قالغان مال - دۇنيانى ناھايىتى قىسقا ۋاقىتنىڭ ئىچىدىلا سورۇپ تۈگىتىۋېتىپتۇ . ئۇنىڭ ئىلكىدە ئۇچالايدىغان بىر ساندۇقتىن باشقا ھېچنېمە قالماپتۇ .

بىر كۈنى ئالىك ئۇچار ساندۇققا ئولتۇرۇپ سەپەرگە چىقىپ ، تەلىينى سىناپ باقماقچى بوپتۇ . ئۇ ئۇچا - ئۇچا ، شەرقتىكى بىر شەھەرنىڭ ئاسمىنىغا يېتىپ كەپتۇ ۋە ئۇچار ساندۇقنى بىر قەسىرنىڭ ھويلىسىدا قونۇشقا بۇيرۇپتۇ .

— مەرھابا ، مېھمان ! — دەپتۇ بىر قىز ئالىك ساندۇقتىن چىقىشىدا .
غا ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ .

ئاللىك سەل تېڭىرقاپ تۇرۇپ قاپتۇ ، ئاندىن ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ قىزغا
سالام بېرىپتۇ .

— مەن... مەن مەلىكە ، سىز كىم بولىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ قىز
تارتىنغان ھالدا .

ئاللىك ئويلىنىپ تۇرمايلا :

— مەن ئاقسۆڭەكلەرنىڭ باشلىقى ، سىزگە توي قىلىش تەكلىپى قويغىد-
لى ھۇزۇرىڭىزغا ئالاھىدە كەلدىم ! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ .

ساددا مەلىكە ئۇنىڭ تەكلىپىگە ماقۇل بوپتۇ . ئاللىك ئۆزىنىڭ چاققانلىق
بىلەن يالغاننى توقۇپ ئۇنى قولغا كەلتۈرەلىگەنلىكى ئۈچۈن كۆڭلىدە خۇش
بوپتۇ .

تويىنىڭ ھارپا كېچىسى ، ئاللىك ئۇچار ساندۇققا پادىشاھنىڭ خەزىنىسىد-
دىن نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش ، ئۈنچە - مەرۋايىتلارنى بولۇشىغا قاچىلاپ ،
ئوغرىلىقچە دانىيىگە قاراپ ئۇچۇپتۇ .

ئۇچار ساندۇق ئۇچۇپتۇ ، ئۇچۇپتۇ ، ئەمما بەك ئېغىرلىشىپ كەتكەن-
لىكتىن ، دانىيىگە يېقىن دېڭىزغا چۈشۈپ كېتىپتۇ .

ئاللىك مىڭ بىر جايا - مۇشەققەتلەرنى تارتىپ ، ئاخىرى دانىيىگە قايتىپ
كېلىۋاپتۇ ، ئەمما ئۇنىڭ ھېچنېمىسى قالماپتۇ .

ئاڭلاشلارغا قارىغاندا ، ھېلىقى بەختسىز مەلىكە خوشلاشمايلا كېتىپ
قالغان ، ئۆزىنى «ئاقسۆڭەكلەرنىڭ باشلىقى» دەپ ئاتىۋالغان يىگىتنىڭ قاي-
تىپ كېلىشىنى ھازىرغىچە كۈتۈۋاتقانمىش .

سندىباتنىڭ دېڭىز سەپىرى

ئاسىيا چۆچىكى («مىڭ بىر كىچە» دىن ئېلىنغان)

قەدىمكى زاماندا باغداد شەھىرىدە سىندىبات دېگەن بىر ھاممال ياشىغا نىكەن. ئۇ يۈك توشۇپ تاپقان پۇلى بىلەن ئارانلا جان باقىدىكەن. بىر كۈنى، ئۇ بىر قەسىرنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ قاچتى. ئۇلار سالىسا، ھويلىنىڭ ئىچىدىن ئاجايىپ يېقىملىق ناخشا، نەغمە - ناۋا ساداسى چىقىۋاتتى. قۇدەك. سىندىبات قىزىقىپ ھويلا ئىچىگە كىرگەننىكەن، ھەر خىل تايماقلىرىنىڭ مەزىلىك پۇراقلىرى دىمىغىغا ئۇرۇلۇپتۇ. سىندىبات بۇ ھەشەمەتلىك ھويلىنى، سۆلەتلىك خىزمەتكارلارنى كۆرۈپ ئۆز ھالىدىن ئاغرىنىپتۇ:

— ئەي خۇدا! سېنىڭ ئادىللىقىڭ شۇمۇ؟ نېمە ئۈچۈن بەزىلەرنى مانا شۇنداق بەختلىك، باياشات ياشاشقا ئېرىشتۈرۈپ، مېنىڭدەك بىر بىچارىنى نامراتلىقتا، خارلىق كۈچىسىدا ياشاشقا مەجبۇر قىلسەن؟ سىندىبات ھەسرەت بىلەن بېشىنى چايقاپ سىرتقا چىقىشىغا، ھويلىدىن چىرايلىق، قامەتلىك بىر يىگىت چىقىپتۇ. — ھاممال، ئۆيگە كىر، خوجايىنىمىز چاقىرىۋاتىدۇ، ئۇنىڭ سېنىڭ بىلەن مۇڭداشقۇسى بار ئىكەن، — دەپتۇ. سىندىبات يىگىتنىڭ كەينىدىن بىر مۇنچە مېھمانلار ئولتۇرغان ھەشەمەتلىك مېھمانخانا ئۆيگە كىرىپتۇ. — ئىسمىڭ نېمە؟ نېمە ئىش قىلسەن؟ — دەپ سوراپتۇ ئۆي ئىگىسى.

— ئىسىم سىندىبات ، ھاماللىق بىلەن جان باقىمەن ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ سىندىبات .

— بەللى ، مەن بىلەن ئىسىمداش ئىكەنسەن ، — دەپتۇ ئۆي ئىگىسى كۈلۈپ كېتىپ ، — مېنى كىشىلەر دېڭىزچى سىندىبات ، دېيىشىدۇ . بىلەن مەن ، سەن ھويلامغا كىرىپ قاراپ باقتىڭ ، مېنىڭ باياشات ، بەختلىك تۇرمۇشىمغا ھەۋەس قىلىپ ، ئۆزۈڭنىڭ ھالىدىن ئاغرىنىدىڭ . ئەمما ، مەن مۇشۇ تۇرمۇشقا يېتىشنىڭ ئالدىدا نۇرغۇن جاپا - مۇشەققەت تارتقان . يېشىمدىن كىشى ھەيران قالغۇدەك ئاجايىپ سەرگۈزەشتلەر ئۆتكەن . مەن ئۆزۈمنىڭ جاپالىق ئەمگىكىم ۋە داۋاملىق تەۋەككۈلچىلىك قىلىشىم بىلەن بېيىغانمەن ۋە مۇشۇ كۈنگە ئېرىشكەنمەن . بۇلارنى ئۇنتۇپ قالماسلىق ئۈچۈن ، دوست - بۇرادەرلىرىمگە بىلدۈرۈش مەقسىتىدە بۈگۈن مۇشۇ سو-رۇننى راسلىدىم . خالىساڭ ، قۇلاق سال ! ئۇلارنى ھېكايە قىلىپ بېرەي ! شۇنىڭ بىلەن ، دېڭىزچى سىندىبات ئۆزىنىڭ يەتتە قېتىملىق دېڭىز سەپىرى ، سەپەر جەريانىدا خېيىمخەتەر ۋە ئۆلۈمدىن قانداق قۇتۇلغانلىقى توغرىسىدىكى ھېكايىسىنى سۆزلەشكە كىرىشىپتۇ :

دادام كاتتا سودىگەر ئىدى ، ۋاپات بول-
غاندىن كېيىن مېاڭا نۇرغۇن مال - مۈلۈك
مىراس قالدى . مەن مۇيۇن - تاماشىغا بېرىد-
لىپ ، ناھايىتى تېزلا بولاننى خەجلىپ تۈ-
گىنىۋەتتىم . ئويلاپ باقسام ، مۇنداق
كېتىۋەرسەم ئوسال كۈنگە قالغۇدەك بولدىم .
شۇنىڭ بىلەن دېڭىز سەپىرىگە ئاتلىنىپ
تىجارەت قىلماقچى بولدۇم .

قالغان بىساتىم ۋە يەرلىرىمنى سېتىپ
پۇل غەملەپ ، سەپەر تەييارلىقىنى قىلدىم ،
كېيىن باشقا سودىگەرلەر بىلەن بىللە بىر كېمىنى كىرا قىلىپ دېڭىزغا
چىقتۇق . بىر كۈنى كېمىمىز گۈزەل بىر ئارالنىڭ يېنىدا توختىدى . قىرغاق-
قا چىققاندىن كېيىن ، ھەمراھلىرىم تاماق ئېتىش ئۈچۈن ئوچاق قازغىلى
تۇردى ، يەنە بەزىلىرى ئاراننى تاماشا قىلدى . بىر چاغدا كېمە باشلىقى
قىرغاققا تۇرۇپ ۋارقىراشقا باشلىدى :

— كېمىگە تېز چىقىڭلار ، بۇ ئارال ئەمەس ئىكەن ، چوڭ بېلىقنىڭ
ئۈستىگە ئۇزاق ۋاقىت توپا قونۇپ ، ئوت - چۆپ ئۈنۈپ مۇشۇ ھالغا
كەلگەنكەن . سىلەر ياققان ئوتتىن ئۇنىڭ بەدىنىگە قىزىق ئۆتۈپ ، چىدىيال-
ماي مىدىرلاۋاتىدۇ . بېلىق قوزغالسا ، ھەممىڭلار ھالاك بولىسىلەر !

ھەممەيلەن كېمىگە قاراپ يۈگۈر-
دى ، بىراق مەن كېمىدىن بەك يىراقتا
ئىدىم . بېلىق بىر سىلكىنىۋىدى ، مەن
دېڭىزغا چۈشۈپ كەتتىم . تەلىيم-
گە ، مەن دېڭىزدا لەيلەپ يۈرگەن بىر
ياغاچ سوغىغا ئېسىلىپ ئىچىگە چۈ-
شۈۋالدىم .

مەن دېڭىزدا بىر كېچە - كۈندۈز
لەيلەپ يۈردۈم ، ئەتىسى بوران مېنى
بىر ئارالغا ئەكىلىپ تاشلىدى . مەن
ھوشۇمدىن كەتتىم . ھاۋا ئېچىلىپ ،
تېنىمگە ئىسسىق ئۆتكەندىن كېيىن
ھوشۇمغا كەلدىم ، ئارالدىكى ياۋا مې-
ۋىلەرنى يەپ ، بۇلاق سۈيىنى ئىچىپ
خېلى ئوڭلىنىپ قالدىم .

بىر كۈنى ، قىرغاقتا باغلاقلىق تۇرغان بىر ئاتنى كۆرۈپ قالدىم . ئۇ مېنى كۆرۈپ كىشىنىدى ، شۇئان بىر ئادەم پەيدا بولدى - دە ، مېنىڭدىن : — كىمسەن ، نەدىن كەلدىڭ ؟ نېمە قىلسەن ؟ — دەپ سورىدى . ئۇ ئادەم مېنى يەر ئاستىدىكى بىر گەمگە باشلاپ كىردى . مەن بېشىم-دىن ئۆتكەنلەرنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بەردىم ، ئاندىن ئاتنى نېمىشقا باغلاپ قويغانلىقىنى سورىدىم .

— مەن پادىشاھنىڭ ئات باقارى ، ئاي تولغان چاغلاردا بىز بايتالارنى دېڭىز بويىغا باغلايمىز . ۋاقتى يەتكەندە ، سۇ ئاتلىرى دېڭىزدىن چىقىپ بايتالارغا چېپىلىدۇ ، كېيىن بىز گەمىدىن چىقىپ سۇ ئاتلىرىنى ئۈر كۈتۈپ قاچۇرۇۋېتىمىز . كېلەر يىلى بايتالاردىن ئاجايىپ ئېسىل تايىلار تۇغۇلىدۇ . پادىشاھ ئۇلارنى چەت ئەللىكلەرگە يۇقىرى باھادا ساتىدۇ . بۈگۈن سۇ ئاتلىرى دېڭىزدىن چىقىدىغان كۈن . بۇ ئىش تۈگىگەندىن كېيىن ، سېنى پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا باشلاپ باراي ، — دېدى ھېلىقى ئادەم .

ئىككىمىز سۆزلىشىپ ئولتۇرغاندا ، تۇيۇقسىز كىشىنەش ئاۋازى ئاڭلاندى ، ئارقىدىن قىقاس - چۇقان كۆتۈرۈلدى . ئەسلىدە ئات باقارلار سۇ ئاتلىرىنى ئۈر كۈتۈپ قاچۇرۇۋاتقانكەن . بىردەمدىن كېيىن ئات باقارلار يىغىلدى ، غزالىنىپ بولۇپ ئاتلىرىغا مىنىپ يولغا چىقتى ، مەنمۇ ئۇلارغا ئەگەشتىم . كېيىن بىز شەھەرگە كىرىپ ئۇدۇل پادىشاھ ئور-دېسىغا باردۇق .

پادشاھ مېنى ياخشى
 كۈنۈۋالدى ۋە كېمە توختايدىغان
 ساھىللارنىڭ بىرىگە
 باشلىق قىلىپ تەيىنلىدى .
 بىر كۈنى ساھىلغا كېلىپ
 ئوخشىغان بىر كېمىنى
 تىزىملاۋېتىپ، كېمە باشلىدى .
 قىدىن :

— كېمىدە چۈشۈرۈلگەن
 مەي قالغان باشقا يۈك بار-
 مۇ؟ — دەپ سورىدىم .
 — بار ، ئۇ سۇدا غەرق
 بولغان بىر مۇساپىرنىڭ مې-

لى . ئۇنى باغدادقا ئېلىپ كېتىپ ، ئۇنىڭ يېتىم قالغان بالا - چاقىلىرىغا
 تاپشۇرۇپ بەرمەكچىمەن ، — دېدى كېمە باشلىقى .

— مال ئىگىسىنىڭ ئىسمى نېمە ، نەلىك ئادەم ئىدى ؟
 — ئىسمى دېڭىزچى سىندىبات ، باغدادلىق ، دېڭىزغا غەرق بولۇپ
 ئۆلۈپ كەتكەن .

مەن قاتتىق خۇشال بولۇپ كەتتىم ۋە ئۆزۈمنىڭ دېڭىزچى سىندىبات
 ئىكەنلىكىمنى ئېيتتىم . كېمە باشلىقى گەپلىرىمگە ئىشەنمىدى .

مەن كېمە باشلىقىغا سەپەرگە چىقىش ئالدىدىكى ۋە سەپەرگە چىققاندىن
 كېيىنكى ئىشلارنى ئەسلەتتىم ، ئۆز ماللىرىمنىڭ تۈرلىرى ، رەڭگى ، سانى
 قاتارلىقلارنى بىرمۇبىر ئېيتىپ بەردىم . ماللارنى تەكشۈرۈپ كۆرۈۋىدۇق ،
 ئېيتقىنىمدەك چىقتى . كېمە باشلىقى ماڭا ئىشەندى ، ماللىرىمنى قايتۇرۇپ
 بەردى . مەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئېسىللىرىنى تاللاپ پادشاھقا ھەدىيە
 قىلىش ئۈچۈن ئېلىپ باردىم ، يۇرتۇمغا قايتىش ئۈچۈن پادشاھتىن ئىجازەت
 سورىدىم . پادشاھ ماڭا ئىجازەت بەردى ، يەنە بىرمۇنچە سوۋغا - سالاملىق
 نەرسىلەرنى ئىنتام قىلدى .

مەن ماللىرىمنى سېتىپ ، پۇلغا بۇ يەرنىڭ ئوبدان نەرسىلىرىنى سېتىد-
 ۋالدىم - دە ، ماللارنى كېمىگە قاچىلاپ باغدادقا راۋان بولدۇم .
 شۇنىڭدىن كېيىن ، ئىگىلىكىم روناق تېپىپ ، بېيىشقا باشلىدىم .

دېڭىزچى سىندىبات بېشىدىن ئۆتكەننى سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن ،
 ھاممال سىندىباتقا ئۈچ تىللا ھەدىيە قىپتۇ ۋە ئەتىسى يەنە كېلىشكە تەكلىپ
 قىپتۇ .

ئەتىسى ، دېڭىزچى سىندىبات ھېكايىسىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ .

ئىككىنچى قېتىملىق دېڭىز سەپىرى

ئارىدىن خېلى چاغلار ئۆتتى ، مېنىڭدە يەنە سەپەرگە چىقىش ئىستىكى پەيدا بولدى . شۇنىڭ بىلەن مال سېتىۋالدىم ، يېڭى چوڭ كېمىگە كىرا قىلدىم . كېمىنىڭ يەلكەنلىرى يېڭى ، يولۇچىسى كۆپ ، ئوزۇق - تۈلۈكى يېتەرلىك ئىكەن . سەپىرىمىز ئوڭۇشلۇق بولدى .

بىر كۈنى ، ياپيېشىل بىر ئارالغا يېتىپ كەلدۇق . ھەممىمىز ئارالغا چىقتۇق . ساتىدىغاننى سېتىپ ، ئالىدىغاننى ئېلىپ ، غىزالىنىپ بولغاندىن كېيىن مېنى قاتتىق ئۇيقۇ باستى . بىر چاغدا ئويغىنىپ قارىسام ، ئەتراپىمدا ھېچكىم يوق ! كېمىدىكىلەر مېنى تاشلاپ كېتىپ قاپتۇ .

مەن يىغلىدىم ، قاقشىدىم ، مۇشۇ ئارالدا نام - نىشانىسىز ئۆلۈپ كېتەر - مەنمۇ ، دەپ قايغۇردۇم . ئەمما ، يىغلىغان -

نىڭ نېمە پايدىسى ؟ مەن ئارالدا سەرسان بولۇپ يۈرۈشكە باشلىدىم . بىر كۈنى كەچقۇرۇن ، مەن ئارالنىڭ بىر چېتىدە گۈمبەز شەكىللىك بىر نەرسىنى كۆردۈم . چۆرىسىنى ئايلىنىپ چىقتىم ، ھېچ يېرىدە ئىشىكى كۆرۈنمىدى . بىردىنلا ئەتراپىنى قاراڭغۇلۇق باستى . قارىسام ، ئاسماندا ھەيۋەتلىك بىر قۇش كۆرۈندى . ئۇنىڭ يېيىلغان قاناتلىرى قۇياشنى توسۇۋالغانىكەن .

مەن بۇرۇن دېڭىز سەپىرى قىلغان - لارنىڭ بەزى ئاراللاردا «رۇخ» دەپ ئاتا - تىلىدىغان ناھايىتى يوغان قۇش بار ، ئۇ - نىڭ بالىلىرى پىلدەك چوڭ بولىدۇ ، دې - گەنلىكىنى ئېسىمگە ئالدىم - دە ، ھېلى - قى گۈمبەزنىڭ ئاشۇ قۇشنىڭ تۇخۇمى ئىكەنلىكىنى پەملىدىم .

قۇش يەرگە قوندى - دە ، تۇخۇمنى باستۇرۇپ ياتتى . مەن سەللەمنى يىرتىپ ئارغامچا قىلىپ ئەشتىم . بىر ئۇچىنى بېلىمگە ، يەنە بىر ئۇچىنى قۇشنىڭ پۇ - تىغا باغلىدىم . «قۇش ئۇچسا ، مېنى ھا - ۋاغا كۆتۈرۈپ چىقىدۇ ، ئامال تېپىپ يۇرتۇمغا يېتىۋالارمەن» دەپ ئويلىدىم .

ئەتسى تاڭ يورۇغاندا ، قۇش تۇخۇمنىڭ ئۈستىدىن قوپتى ۋە بىر قىچ-قىرىپلا ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى ، شۇنىڭ بىلەن مەنمۇ ئاسمانغا كۆتۈرۈلدىم . قۇش تازا ئېگىزلەپ بىر ھاۋا ئۇچقاندىن كېيىن ئاستا-ئاستا تۆۋەنلەپ بىر تاغنىڭ ئۈستىگە قوندى .

بېلىمدىن ئارغامچىنى يېشىپ ، ئۆزۈمنى چەتكە ئالدىم . ئەتراپقا قارىسام ، بۇ يەر چوڭقۇر جىلغىلىق ئېگىز تاغ ئىكەن . مەن جىلغىدىن يول ئىزدەپ ماڭدىم . جىلغىدا ئالماسلار چېچىلىپ ياتاتتى ، ئەمما بۇ يەردىكى زەھەرلىك يىلانلار بېسىپ كەتكەنىدى .

تۇيۇقسىز بىر قوينىڭ ئۈلۈكىنى كۆرۈپ قالدىم . مەن بۇرۇن سۈيۈنگەن ۋە ساياھەتچىلەردىن «ئالماس تېغىغا ھېچكىم بارالمايدۇ ، ئەگەر بىرەر كىشى ئالماس ئالماقچى بولسا ، قوي سويۇپ گۆشىنى جىلغىغا تاشلىسا ، گۆشكە ئالماس پارچىلىرى چاپلىشىدۇ . رۇخ ۋە سۇمۇرغلار كېلىپ تاپنى ئېلىپ ھاۋاغا كۆتۈرۈلگەندە ، ئۇلارنى ئۈر كۈتسە ، تاپنى تاشلاپ قاچىدۇ . كىشىلەر تاپقا چاپلىشىپ قالغان ئالماسلارنى تېرىۋېلىپ شەھەردە ساتىدۇ» دېگەن گەپنى ئاڭلىغانىدىم .

مەن تاپنىڭ يېنىغا بېرىپ ، ئالماس پارچىلىرىنى تېرىۋالدىم ، ئاندىن سەللىدىن ئەشكەن ئارغامچا بىلەن تاپنى ئۈستۈمگە تېڭىپ يېتىۋالدىم . شۇ ئەسنادا بىر قاراقۇش كېلىپ ، تاپ بىلەن مېنى قوشۇپ قاماللاپ ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى . قاراقۇش تاغ بېشىغا قونۇپ تاپنى يېمەكچى بولغاندا ، تۇيۇق-سىز تاغ ئارقىسىدىن قىقاس - چۇقان كۆتۈرۈلدى . ئۈر كىگەن قاراقۇش ئاسمانغا كۆتۈرۈلدى . مەن تاپتىن ئۆزۈمنى بوشتىپ دالدىغا مۆكۈندۈم . ئۈستۈبېشىم پۈتۈنلەي قان بىلەن بۇلغىنىپ كەتكەن بولسىمۇ ، مەن يەنە ھايات قالدىم !

شۇنداق قىلىپ ، مېنىڭ نۇرغۇن ئالماسلىرىم بار بولدى ، بۇرۇنقىدىنمۇ بېيىپ كەتتىم . باغدادقا قايتىپ كەلگەندە ، ئۆزۈم بىلەن خېلى كۆپ ماللارنى ئېلىپ كەلگەندىم ، ئۇلارنى قېرىنداشلىرىم ، دوستلىرىمغا سوۋغا - سالام ، يېتىم - ئاجىزلارغا سەدىقە قىلدىم . ئۆزۈممۇ خاتىرجەم ، باياشات تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلىدىم . مانا بۇ ئىككىنچى قېتىملىق دېڭىز سەپىرىمنىڭ ھېكايىسى . ئەتە ئۈچىنچى قېتىملىق سەپىرىمدىكى سەرگۈزەشتىلەرنى سۆز - لەپ بېرىمەن .

شۇ ئاخشىمى ھاممال سىندىبات يەنە ئۈچ تىللاغا ئېرىشىپتۇ . ئەتىسى ئۇ دېڭىزچى سىندىباتنىڭ ئۆيىگە كېلىپ ، ئۇنىڭ ئۈچىنچى قېتىملىق دې-
ڭىز سەپىرى توغرىسىدىكى ھېكايىسىنى ئاڭلاپتۇ .

ئۈچىنچى قېتىملىق دېڭىز سەپىرى

شۇ چاغدا مەن خېلىلا بېيىپ قالغان بولساممۇ ، يەنىمۇ بېيىغۇم كەلدى ، كۆرمىگەن يۇرتلارنى كۆرۈش ئىشتىياقىم قوزغالدى . شۇنىڭ بىلەن مەن يەنە دېڭىز سەپىرىگە ئاتلاندىم .

بىر كۈنى دېڭىزغا قاراپ تۇرغان كېمە باشلىقى ئۆزىنى كاپىتاپ ۋارقىراشقا باشلىدى .

— ھەي كېمە باشلىقى ، نېمە بولدۇڭ ، نېمىگە ۋارقىرايسەن ؟ — دەپ سورىدۇق ھەيران بولۇپ .

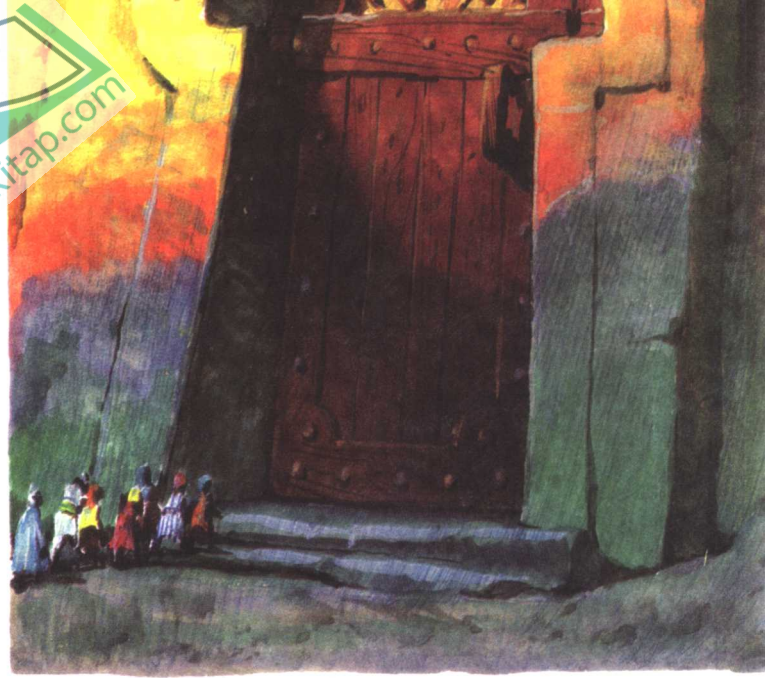
— قاراڭلار ! — دېدى كېمە باشلىقى ، — تەتۈر شامال چىقىپ دېڭىزدا دولقۇن كۆتۈرۈلۈۋاتىدۇ . مايمۇنلار ئارىلىغا بېرىپ قالىدىغان بولدۇق ، بۇ يەرگە كەلگەن ئادەم ئامان قالمايدۇ ، ئەمدى تۈگىشىدىغان بولدۇق .

ئۇنىڭ سۆزى تۈگدى .

شىگە ، ئادەمسىمان ماي-
مۇنلار يامراپ كېلىپ
كېمىنى قورشىۋالدى .
ئۇلار بەك كۆپ ، ۋەھ-
شى ئىدى ، كۆزلىرى-
دىن بىر خىل كۆپكۆك
ئوت چاقناپ تۇراتتى .
ئۇلار كېمىگە يامشىپ
چىقىپ يەلكەننى چۈ-
شۈردى ، ئارغامچىلار-
نى ئۈزۈۋەتتى .

تۇيۇقسىز گۈلدۈر -
 لەپ كەلگەن غايەت زور
 دولقۇن قورقۇنچلۇق ماي -
 پۇنلارنى كېمە بىلەن قو -
 شۇپ يالماپ كەتتى .
 بىز ئارالغا قايىلىپ
 قالدۇق . ئارالنى تاراپلاپ
 يۈرگىنىمىزدە ، چوڭ كىرىپ
 قەسىرنى كۆرۈپ قالدۇق .
 بىز دەرھال ئۇ يەرگە بېرىپ
 دۇق . قەسىر ئاجايىپ
 پۇختا سېلىنغان ئېگىز
 ئىمارەت ئىكەن . ئىمارەت -

نىڭ ئىچىدە چوڭ زال بولۇپ ، ئوتتۇرىسىدا ئېگىز سۇپا ، بىر تەرەپتە قان
 يۇقى ئەسۋابلار ، بىر تەرەپتە كاۋاپدان ، بىر بۇلۇڭدا ئۈستىخانلار دۆۋىلىنىپ
 تۇرۇپتۇ .

بىز قاتتىق چارچاپ كەتكەچكە ، بۇلارغا ئېرەن قىلىپ كەتمەي سۇپىغا
 ئۆزىمىزنى تاشلاپ ئويۇقۇغا كەتتۇق .

كەچ كىرگەندە تۇيۇقسىز يەر تەۋرەپ ، ھاۋادىن قاتتىق ھوۋلىغاندەك
 دەھشەتلىك ئاۋاز ئاڭلاندى . ئويغىنىپ قارىساق ، ئىمارەتنىڭ ئۈستىدىن
 بويى غايەت ئېگىز ، قاپقارا ، دىۋە سۈپەت بىر ئادەم چۈشۈۋاتىدۇ . ئۇنىڭ
 كۆزلىرى چوغدەك پارقىراق ، ئاغزى قۇدۇقنىڭ ئاغزىدەك كامار ، چىشى ياۋا
 توڭگۇزنىڭ چىشىدەك ئۇچلۇق ، كالىپۇكلىرى دوردايغان ، قۇلاقلىرى مۇرد -
 سىغا ساڭگىلىغان بولۇپ ، تىرناقلىرى يىرتقۇچ قۇشلارنىڭكىدەك ئۆتكۈر
 ئىدى . ئۇنى كۆرۈپ ، ئۆلۈكتەك قېتىپلا قالدۇق .

قورقۇنچلۇق مەخلۇق ئالدىمىزغا كەلدى - دە ، مېنى قولغا ئېلىپ ،
 ھاۋادا ئۇياقتىن - بۇياققا ئايلاندۇرۇپ قارىدى . ئۇ مېنى ئورۇق دەپ ياراتمى -
 غان چېغى ، يەرگە قويۇپ ، كېمە باشلىقىنى قولغا ئالدى . ئارىمىزدا ئۇ
 دوغىلاق ، سېمىز ، ئۈستىخانلىق ئادەم ئىدى .

دىۋە سۈپەت مەخلۇق كېمىچىنى يەرگە ياتقۇزدى - دە ، ئۇزۇن زىخنى
 گېلىدىن سانجىپ ، لاۋۇلداپ تۇرغان ئوتقا قاقلاپ كاۋاپ قىلدى ، ئاندىن
 تىرناقلىرى بىلەن گۆشنى تىتىپ - تىتىپ ئىشتىھا بىلەن يېيشكە باشلىدى .
 ئۇ گۆشنى يەپ بولۇپ ، ئۈستىخانىنى بىر چەتكە تاشلايتتى .

دىۋە سۈپەت مەخلۇق كېمە باشلىقىنى پاك - پاكىز يەپ بولغاندىن
 كېيىن ، سۇپىغا چىقىپ بوغۇزلانغان كالىدەك خارقىراپ خورەك تارتىپ
 ئۇخلاشقا باشلىدى .

تاڭ ئاتقاندا ئۇ ئويغىنىپ ، يەرنى تىترىتىپ مېڭىپ يەنە چىقىپ كەتتى .
ئۇ كەتكەندىن كېيىن ، بىر - بىرىمىزگە قاراپ يىغلاشتۇق . ئەمما ، يىغا
بىلەن ئىش پۈتمەيدىغانلىقىغا كۆزىمىز يېتىپ ، قۇتۇلۇش يولىنى ئىزدىمەك-
چى بولدۇق .

بىز ئۇيان - بۇيان قاتراپ پاناھلانغۇدەك بىرەر جاينى تاپالماي ، يەنە
ئىمارەتكە قايتىپ كېلىشىمىزگە ، يەر تىترەپ ، گۈلدۈرلىگەن ئاۋاز چىقىپ ،
ھېلىقى مەخلۇق يەنە يېتىپ كەلدى . ئالدىنقى قېتىمقىدەك ھەممىمىزنى بىر-
بىرلەپ تۇتۇپ كۆرۈپ ، كۆڭلىگە ياققان بىرىنى تاللىدى - دە ، تۈنۈگۈنىدە-
دەك زىخقا ئۆتكۈزۈپ كاۋاپ قىلىپ يېيشكە باشلىدى . تويغاندىن كېيىن
سۇپىغا چىقىپ ئۇيقۇغا كەتتى .

«ئۇنىڭدىن قورقۇپ ئۆلۈمنى ساقلاپ ياتقۇچە ، بىر ئامال قىلىپ ئۇنى
ئۆلتۈرۈشىمىز كېرەك!» دېيىشتۇق ھەممىمىز .

بىز ئاۋۋال لىم ۋە تاختايلىرىنى قىرغاققا ئېلىپ بېرىپ سال ياسىدۇق .
ئەگەر دىۋە سۈپەت مەخلۇقنى ئۆلتۈرەلسەك تېخى ياخشى ، ئۆلتۈرەلمى-
سەك ، سالغا ئولتۇرۇپ قاچايلى ، كاۋاپ بولۇپ ئۆلگەندىن كۆرە دېڭىزغا
غەرق بولۇپ ئۆلگىنىمىز ياخشى ، دەپ قارىدۇق .

شۇنداق قىلىپ ، بىز ياغاچلارنى زالىدىن قىرغاققا توشۇپ ئاددىي بىر سال
ياسىدۇق . قىرغاقتىن قايتىپ كېلىپ ، ئىككى تال ئاچىماق زىخنى لاۋۇلداپ
يېنىپ تۇرغان ئوتقا تىقىپ قويدۇق . زىخلار راسا قىزىپ چوغقا ئايلانغاندىن
كېيىن كۆتۈرۈپ سۇپىغا چىقتۇق . دىۋە سۈپەت مەخلۇقنىڭ ئىككى كۆزىنى
چەنلەپ شۇنداق ئۇردۇقكى ، ئىككى زىخ كۆزىگە سانجىلىپ يېرىم گەز
پاتتى . ئۇنىڭ كۆزى كور بولدى . ئۇ نەرە تارتىپ ئورنىدىن تۇردى - دە ،
يىقىلىپ - مۇدۈرۈلگەن پېتى سىرتقا قاچتى .

جان قايغۇسى بىزگە مەدەت بەردى . بىز ئالمان - تالمان دېڭىز بويىغا
يۈگۈرۈپ باردۇق - دە ، سال-

غا ئولتۇرۇپ قىرغاقتىن يى-
راقلاشتۇق . دىۋە سۈپەت
مەخلۇق ئۆزىگە ئوخشاش
بىرەيلەننى باشلاپ يېتىپ
كەلدى . ئۇلار سالغا تاش
ئاتتى ، سالىدىكى ھەمراھ-
لىرىمىنىڭ بەزىلىرى تاشتا
يەنجىلىپ ، بەزىلىرى سۇ-
غا غەرق بولۇپ ئۆلدى ،
مەن ۋە ئىككى ھەمراھىم
ئالمان قالدۇق .

ھايات قالغان ئۈچەيلەن
 سالدا ئولتۇرۇپ سۇ يۈزىدە
 لەيلەپ ئۈزۈشكە باشلىدى.
 دۇق . دولقۇن بىزنى بىر ئا-
 رالغە سۈرۈپ كېلىپ باردى .
 بىز يەردە ماڭماقچى ئاققا
 چىقتۇق . كەچلىق ئاھار-
 غىنىلىقتىن ماڭماقچى ئاھار-
 نىپ ، ئارالدىكى بىر قۇرغاققا
 يەردە ياتتۇق . ئەمدىلا كۆزۈم-
 ىزنى يۇمغاندۇق ، دەھ-
 شەتلىك بىر نەرسىنىڭ شە-
 پسى ئاڭلاندى . ئويغىنىپ
 قارىساق ، ئالدىمىزدا يوغان

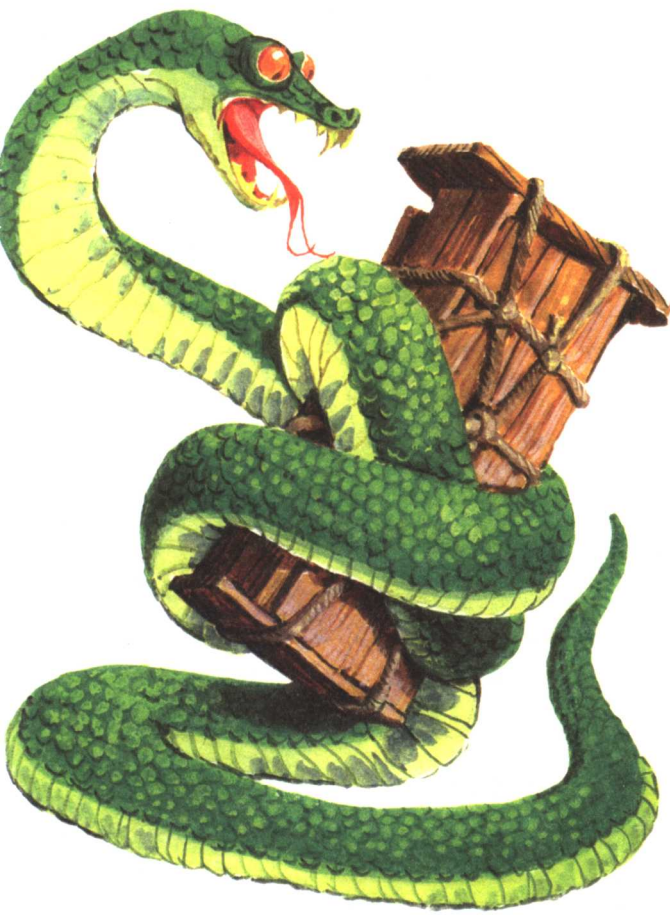
بىر بوغما يىلان بىزگە خىرىس قىلىپ تۇرۇپتۇ . ئۇ بىردىنلا دەم تارتىپ ،
 ھەمراھىمىزدىن بىرنى يۇتۇپ كەتتى . قالغان ئىككىمىز ئۇنىڭ ئالدىدىن
 قاچتۇق .

بىر ھەمراھىمىزنى يەپ قورسىقىنى توقلىۋالغان يىلان بىزنى قوغلىمىدى .
 بىز باش قايدىغان تەرەپكە مېڭىپ ، كەچ كىرگەندە بىر چوڭ دەرەخنىڭ
 ئاستىغا كېلىپ توختىدۇق . بىز ئۇنىڭ ئۈستىگە يامىشىپ چىقىۋالدۇق . مەن
 دەرەخنىڭ ئۈچىغا چىقىپ ، بىر تال شاخنىڭ چاتقىغا چاپلىشىپ ياتتىم .
 شۇ كېچىسى ھېلىقى بوغما يىلان پەيدا بولۇپ ، ھەمراھىمنى بىر دەم
 تارتىپلا يۇتۇۋەتتى ۋە قورسىقى تويغاندىن كېيىن دەرەخ ئاستىدا يېتىپ
 ئۇيقۇغا كەتتى .

بۇ ئارالدا يالغۇز مەنلا قالدىم . بۇ بىر قورقۇنچىلىق كېچە ئىدى . تاڭ
 ئاتسا ، ئادەمخور بوغما يىلان ئويغىنىدۇ . مەن دەرەخنىڭ ئۈچىغا چىقىۋال-
 ساممۇ بەربىر بىكار ، ئۇ ھامان مېنىمۇ دەم تارتىپ يۇتۇۋېتىدۇ . دەرەختىن
 چۈشۈپ قاچتىم دېگەندىمۇ ، يىلان بەربىر يېتىشىۋالىدۇ . مەن راستىنلا
 يىلانغا يەم بولۇپ كېتەرەنمۇ ؟

مېنىڭ ئۆلۈمنى ساقلاپ يېتىۋەرگۈم كەلمىدى . يىلان قاتتىق ئۇيقۇغا
 كەتكەندە ، شەپە چىقارماي دەرەختىن چۈشتۈم . بىرنەچچە پارچە تاختاي
 تېپىپ ئۈستۈبشىمغا قويدۇم ۋە ئۇيان دومىلاپ ، بۇيان دومىلاپ يۈرۈپ
 ئۆزۈمنى تاختايلارنىڭ ئارىسىغا ئېلىپ باغلىۋەتتىم . شۇ تاپتا مەن دوبۇلغا-
 ساۋۇت كىيىۋالغاندەكلا بولۇپ قالغانىدىم .

يېرىم كېچە بولغاندا ، يىلان ئويغاندى . ئۇ مېنى يۇتۇۋەتمەكچى بولدى ،
 لېكىن ھەرقانچە دەم تارتىپمۇ يۇتۇۋېتەلمىدى .

بوغما يىلان تاڭ ئاتقۇچە مېنى
 بىردەم دەم تارتىپ يۇتۇۋەتمەكچى ،
 بىردەم ماڭا چىرمىشىپ مېجىۋەتە -
 مەكچى بولغاندەك ھەپلىشىپ
 چىقتى ، ئەمما زادىلا يۇتۇۋېتەلمىد -
 دى . ئۇ تاڭ ئاتقۇچە ئاۋارە بولۇپ
 ھالىدىن كەتتى - دە ، سالپايغان ھال -
 دا يەر بېغىرلاپ ئۆمىلەپ كېتىپ
 قالدى .

مەن تاختايلىرىدىن بوشاندىم -
 دە ، يۈگۈرە - يۈگۈرە ، دېڭىز بويىد -
 غا كېلىپ قالدىم . قارىسام ، يىراق -
 تىن بىر كېمىنىڭ يەلكىنى كۆرۈ -
 نۇۋاتىدۇ . شۇ ئان دەرىخىنىڭ بىر تال
 شېخىنى سۇندۇرۇپ پۇلاڭلاتتىم ،
 بار ئاۋازىم بىلەن ۋارقىرىدىم . كېمە
 قىرغاققا كەلدى ، كېمىدىكىلەر مې -
 نى كېمىگە ئېلىۋالدى . مەن ئۇلار -
 غا باشتىن كەچۈرگەن سەرگۈزەشتە -

لىرىمنى ، دۇچ كەلگەن خەۋپ - خەتەرلەرنى باشتىن - ئاخىر سۆزلەپ
 بەردىم . ۋەھىملىك ھېكايىلىرىمنى ئاڭلاپ ئۇلار ئاغزىنى ئېچىپلا قېلىش -
 تى . ئۇلار ماڭا خەيرخاھلىق قىلىپ ئۆزلىرىنىڭ كىيىملىرىنى كىيگۈزدى ،
 ئالدىمغا تاماق قويدى . تويغۇدەك يەپ - ئىچىپ ، قايتا تىرىلگەندەك روھىم
 كۆتۈرۈلدى .

بىز دېڭىزدا ئوڭۇشلۇق سەپەر قىلىپ ، يەنە بىر ئارالغا يېتىپ كەلدۇق .
 سودىگەرلەر ماللىرىنى قىرغاققا ئېلىپ چىقىپ سېتىشقا كىرىشتى . مەن بىر
 چەتتە بويۇن قىسىپ تۇردۇم . كېمە باشلىقى ماڭا قاراپ :
 — سەن ھەقىقەتەن باتۇر ئادەم ئىكەنسەن ، نۇرغۇن مۇشەققەتلەرنى
 يېڭىپسەن . بىزنىڭ كېمىدە ئىلگىرى بىر يولۇچى بولغان ، ئۇ يول ئۈستىدە
 ئىزسىز يوقالدى . ئۇنىڭ بىزدىكى ماللىرىدىن بىر تاي بېرەي ، سېتىپ خەج -
 خىراج قىلىپ تۇرغىن ، باغدادغا قايتقاندىن كېيىن پۇل راسلىيالىساڭ بېرە -
 سەن ، — دېدى .

ئۇ خىزمەتكارغا غايىب بولغان يولۇچىنىڭ مېلىنى ماڭا تاپشۇرۇشقا
 بۇيرۇۋىدى ، خىزمەتكارى :
 — خوجايىن ، بۇ ماللارنىڭ رەسمىيىتىنى ئۆتىگەندە كىمىنىڭ نامىغا
 تىزىملايمەن ؟ — دەپ سورىدى .

— كىمنىڭ نامىغا تىزىملايتتىڭ! بەختسىز سودىگەر — دېڭىزچى
 سىندىباتنىڭ نامىغا تىزىملايسەن — دە! — دېدى كېمە باشلىقى .
 بۇ گەپنى ئاڭلاش بىلەن مەن ئەسەبىيلەرچە ۋارقىرىۋەتتىم :
 — ئەي ھۆرمەتلىك كېمە باشلىقى ! سەن دەۋاتقان دېڭىزچى سىندىبات
 مانا مەن ئەمەسمۇ؟ ! مەن دېڭىزدا غەرق بولۇپ كەتتىم ، شۇ كۈنى كېمە
 تاقىر ئارالدا توختىغاندا ، سالقىن جايدا ئۇخلاپ قاپتىمەن . ئويغىنىپ قاردىم .
 سام ، سىلەر كېتىپ قاپسىلەر . ئالماس سودىگەرلىرى مېنى ئويغىتىپ ، بۇ
 ماللار ئەسلىدە مېنىڭكى !

سۆزۈمنى ئاڭلىغان سودىگەرلەر ئەتراپىمغا ئولاشتى .
 يولۇچىلاردىن بىرى يېنىمغا كېلىپ تازا سەپسالغاندىن كېيىن
 — بۇرادەرلەر ، قاراڭلار ، بۇ كىشى راستتىنلا دېڭىزچى سىندىبات
 ئىكەن ! — دېدى .

كېمە باشلىقى ماڭا راسا تىكىلىپ قاراپ :
 — ماللىرىڭنىڭ بەلگىسى بارمۇ؟ — دەپ سورىدى .
 مەن ئۇنىڭغا ماللىرىمنىڭ خىلى ، تۈرى ، رەڭگى ، سانىنى بىرمۇبىر
 ئېيتىپ بەردىم . ئۇ يولۇچىلار ، سودىگەرلەرنىڭ گۇۋاھلىقىدا ماللىرىمنى
 تەكشۈرۈپ ، سېلىشتۇرۇپ كۆرۈپ ، مېنىڭ راستتىن دېڭىزچى سىندىبات
 ئىكەنلىكىمنى ئىسپاتلىغاندىن كېيىن ، ماللىرىمنى قايتۇرۇپ بەردى . مەن
 چەكسىز خۇشاللىق ئىلكىگە چۆمدۈم ، كېمىدىكىلەر مېنى
 تەبرىكلىدى .

بىز داۋاملىق سەپەر قىلدۇق ، ئۈمىد شامىلى بىزنى يۇرتىمىزغا
 مىزغا ئېلىپ باردى . مەن ئۇرۇق - تۇغقان ، دوست - بۇرا-
 دەرلەر بىلەن سالامەت كۆرۈشتۈم ، تۇل خوتۇن ، يېتىم ئوغۇل-
 لارغا ساخاۋەت قىلدىم . دوستلارغا زىياپەت بېرىپ ، مېھمان-
 دوستلۇق قىلدىم . سەپەرنىڭ مۇشەققىتى ، خېمىمخەتلىرىنى
 ئۇنتۇپ ، قايتا ھايات باشلىدىم .
 ئەتە يەنە كەلسەڭلار ، تۆتىنچى قېتىملىق سەپىرىمدە
 كۆرگەنلىرىمنى سۆزلەپ بېرىمەن .

دېڭىزچى سىندىبات ھاممال سىندىباتقا يەنە ئۈچ تىللا
 بېرىپتۇ ۋە ئەتىسى كېلىشكە تەكلىپ قىپتۇ .
 ھاممال سىندىبات ئەتىسى سەھەردىلا دېڭىزچى سىندىبات-
 نىڭ ئۆيىگە كەپتۇ ، تۇنۇگۈنكى مېھمانلارمۇ كېلىپ بولغانىدى .
 كەن . خوجاينى ئوچۇق چىراي قارشى ئاپتۇ ، ھەممەيلەن ناش-
 تىلىق قىلىپ بولغاندىن ، دېڭىزچى سىندىبات تۆتىنچى قې-
 تىملىق دېڭىز سەپىرىدە بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتلەرنى
 سۆزلەشكە باشلاپتۇ .

تۆتىنچى قېتىملىق دېڭىز سەپىرى

خاتىرجەملىك ئىچىدە ئۆتۈۋاتقان كۈنلەردە ، مېنىڭدە يەنە سەپەرگە چىقىش ھەۋىسى قوزغالدى . مەن يىراققا سەپەرگە باب كېلىدىغان ماللارنى تاللاپ ، بۇرۇنقىدىنمۇ كۆپ سېتىۋالدىم ، ئاندىن كېمىگە ئولتۇرۇپ يولغا راۋان بولدۇم .

كېمە دولقۇنلار يېرىپ بىر دېڭىزدىن يەنە بىر دېڭىزغا ، بىر ئارالدىن يەنە بىر ئارالغا قاراپ ئىلگىرىلەۋەردى . كۈنلەرنىڭ بىرىدە ، تۇيۇقسىز ئالدىمىزدىن قۇيۇن كۆتۈرۈلدى . ئارقىدىن چىققان شىددەتلىك بوران كېمە مومىسىنى سۇندۇرۇپ ، يەلكەننى يىرتىپ ، ھەش - پەش دېڭۈچە كېمىنى دۈم كۆمتۈرۈۋەتتى . مەن كېمىنىڭ سۇنغان بىر ياغىچىنى تۇتۇۋالدىم . بىز بىرنەچچىمىز سۇ يۈزىدە بىر كېچە - كۈندۈز لەيلەپ يۈردۈق .

ئەتىسى دېڭىز دولقۇنى كۆتۈرۈلۈپ ، بىزنى بىر قىرغاققا چىقىرىپ قويدى . بۇ يەردە بىر توپ يالڭاچ ، ئۇزۇنتۇرا ئادەملەر بىزنى تۇتۇۋېلىپ ، پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىردى . پادىشاھ بىزگە تاماق بەردى . مېنىڭ بۇ تاماقنى يېگۈم كەلمىدى ، ھەمراھلىرىم ئۇنى يېگەندىن كېيىن ، ئەقلىدىن ئېزىپ ساراڭلاردەك بولۇپ قالدى . ئۇلار ئاچ بۆرىگە ئوخشاپ قالغانىدى ، يېسە - يېسە قورسىقى زادىلا تويمايتتى .

ھېلىقى يالىڭاچ ئادەملەر ئادەم كۆشىنى خام يەپ ئۆگەنگەنكەن . شۇ .
ئا ، ئۇلار بۇ ئارالغا كېلىپ قالغان كىشىلەرنى ئالدى بىلەن سەمرىتىپ ، ئەڭ
سېمىزلىرىنى پادىشاھىغا بېرىپ ، قالغانلىرىنى ئۆزلىرى يەۋىتىدىكەن . ئۇ .
لارنىڭ پادىشاھى دىۋە ئىكەن .

مەن ھەمراھلىرىمنىڭ ھالىغا قايغۇردۇم ، ئۆزۈم تاماق يېيەي تۇرۇۋال .
دېم . ئاچلىقتىن قۇرۇق قاقشال بولۇپ قالدىم ، تېرىلىرىم سۇكە كەچە چاپلىدى .
شىپ ، ئادەم سىياقىم قالمىدى . مېنىڭدەك ئورۇق ئادەمگە كىممۇ قارايدۇ
دەيسىلەر ! ئۇلار بارا - بارا مېنى ئۇنتۇدى .

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ، مەن بۇ يەردىن يوشۇرۇن قاچتىم . ئاچ قالسام ياۋا
مېۋىلەرنى يەپ جان ساقلاپ ، يەتتە كېچە - كۈندۈز ئارامسىز مېڭىپ ،
سەككىزىنچى كۈنى بىر يەرگە يېتىپ كەلدىم . قارىسام ، بىر توپ كىشىلەر
پىلىپ يىغىۋېتىپتۇ . ئۇلار ئەتراپىمغا ئولاشتى . مەن ئۇلارغا كەچۈرمىشىلە -
رىمنى سۆزلەپ بەردىم . ئۇلار ئىچ ئاغرىتىپ تەسەللى بېرىشتى ، كېيىن
مېنى كېمىسىگە ئولتۇرغۇزۇپ يۇرتىغا ئېلىپ كەتتى .

ئۇلار مېنى پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىۋىدى ، ئۇ مېنىڭ ھېكايەمنى
ئاڭلاپ ، ماڭا خەيرخاھلىق قىلدى . شۇنىڭ بىلەن مەن بۇ يۇرتتا تۇرۇپ
قالدىم .

زەن سالسام ، بۇ شەھەرنىڭ ئادەملىرى ، ھەتتا پادىشاھمۇ ئاتلىرىنى
ياۋىداق مىنىدىكەن .

مەن ئۇستا بىر ياغاچچىنى تېپىپ ، ئۇنىڭغا ئېگەر ياساش ئۇسۇللىرىنى
كۆرسەتتىم ، كىگىزچىگە يۇڭدىن توقۇم ياساتتىم ، موزدۇزغا كۆن - چەمدىن
قۇشقۇن ، ئۇلاڭ تەييارلاتتىم ، تىككۈچىگە كۆرىپچەك تىككۈزدۈم . تۆمۈر -
چىگە ئۆزەڭگە - يۈگەن ياساتتىم . ئاندىن بىر ئاتقا ئېگەر - جابدۇقلارنى
توقۇپ ، پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردىم . پادىشاھ ئاتقا مىنىپ كۆرۈپ ،
مېنىڭ ئىشىمدىن رازى بولدى ، ماڭا نۇرغۇن ئىنئام بەردى .

ۋەزىر ، ياساۋۇل ، لەشكەرلەرمۇ ئاتلىرىغا ئېگەر ياساپ بېرىشىمنى تە-
لەپ قىلىشتى . ھۈنرىمنىڭ بازىرى چىقىپ كەتتى ، مەن پۇلمۇ ، ئابرويمۇ
تاپتىم .

بىر كۈنى پادىشاھ مېنى ھۇزۇرىغا چاقىرتىپ :
— بىز سەندىن ئايرىلىشنى خالىمايمىز ، شۇڭا سېنى چىرايلىق بىر
قىزغا ئۆيلەپ قويايلى دېيىشتۇق . بۇنىڭغا قانداق قارايسەن ؟ — دېدى .
مەن رازىلىق بەردىم . شۇنىڭ بىلەن پادىشاھ كاتتا توي مۇراسىمى ئۆتە-
كۈزۈپ مېنى ئۆيلەپ قويدى .

مەن ئايالىم بىلەن كۆڭۈللۈك ياشاۋاتقان كۈنلەرنىڭ بىرىدە ، ئىناق ئۆتە-
دىغان تام قوشنىمىزنىڭ ئايالى ۋاپات بولدى . قوشنىمىز قاتتىق قايغۇ ئىچىدە
تۈگىشىپلا كەتتى . مەن ئۇنىڭغا تەسەللى بەردىم :

— دوستۇم ، ئۆزىڭىزنى قىيناۋەرمەڭ ، پېشانىڭىزگە پۈتكىنى شۇ ئوخ-
شايدۇ . كېيىنچە مەرھۇمدىنمۇ ياخشىراق ھەمراھقا ئېرىشىپ قالارسىز .
— ھەي - ھەي ، سىز نېمىلەرنى دەۋاتىدىغانسىز ! — دېدى قوشنام ھەس-
رەتلىك ئۇھ تارتىپ ، — بۈگۈن مەن ئايالىمنىڭ جەستى بىلەن بىللە دەپنە
قىلىنىمەن . بۇ بىزنىڭ يۇرتىڭىزنىڭ ئۆرپ - ئادىتى !

راست دېگەندەك ، قوشنامنىڭ ئۇرۇق - تۇغقان ، دوست - بۇرادەرلىرى
ئۇنىڭ ئايالىنى تاۋۇتقا سېلىپ دېڭىز بويىدىكى تاغ باغرىغا ئېلىپ باردى .
ئۇ يەردىكى بىر تاشنى كۆتۈرۈۋىدى ، ئاستىدىن بىر چوڭقۇر ئۆڭكۈر كۆ-
رۈندى . جامائەت مېيىتىنى ئۆڭكۈرگە تاشلىدى . كەينىدىن ، قوشنامغا بىر
قاپاق سۇ ۋە يەتتە ناننى تۇتقۇزۇپ ، ئۆڭكۈرگە كىرگۈزۈۋەتتى ۋە ئۆڭكۈر-
نىڭ ئېغىزىنى ھېلىقى چوڭ تاش بىلەن ئېتىۋەتتى .

بۇ ئىشنى زادىلا قو-
 بۇل قىلالىمىدەم ، كۆڭ-
 لىۋمنىڭ ئارامى قاچتى .
 مەن پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا
 كىرىپ :
 — ئەي پادىشاھىم ، بۇ يۇرتتا ئۆلۈك بىلەن تىرىك بىللە دەپنە قىلىنىدۇ-
 كەن ، بۇ قانداق بولغىنى ؟ — دەپ سورىدىم .
 — بىزنىڭ ئۆرپ - ئادىتىمىز شۇنداق ، — دېدى پادىشاھ ، — ەر بىلەن
 ئايال مەڭگۈ بىر - بىرىدىن جۇدا بولمىسۇن ئۈچۈن شۇنداق قىلىنىدۇ .
 — بىزدەك ياقا يۇرتلۇق مۇساپىرلارمۇ شۇنداق قىلىنىشى كېرەكمۇ ؟
 — ئەلۋەتتە ، ئۇلارمۇ بىللە دەپنە قىلىنىدۇ .
 پادىشاھنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ، قورققىنىمدىن يۈرىكىم
 قېپىدىن چىقىپ كەتكىلى تاس قالدى . كېيىن ئۆزۈمگە : «كىم بىلىدۇ ،
 خوتۇنۇمدىن بۇرۇنراق ئۆزۈم ئۆلۈپ كېتەرمەن» دەپ تەسەللى بەردىم .
 ئۇزاق ئۆتمەي ، ئايالىم كېسەل بولۇپ بىرنەچچە كۈن ياتقاندىن كېيىن
 ۋاپات بولدى . جامائەت ئايالىمنىڭ جەستىنى سۇغا ئالدۇردى ، ئاندىن تاۋۇت-
 قا سېلىپ ھېلىقى تاغ باغرىغا ئېلىپ باردى . ئۇلار ئۆڭكۈر ئاغزىدىكى
 تاشنى كۆتۈرۈپ ، ئايالىمنىڭ جەستىنى ئۆڭكۈرگە تاشلىدى ، ئاندىن نالە-
 پەرياتلىرىمغا قۇلاق سالماي ، مېنى باغلاپ ئۆڭكۈرگە چۈشۈردى ۋە ئۆڭ-
 كۈرنىڭ ئاغزىنى ئېتىۋېتىپ كېتىشتى .
 قاراڭغۇدا ھېچنېمىنى كۆرگىلى بولمايتتى . ئۆڭكۈر نۇرغۇن جەسەتلەر
 بىلەن تولغانىدى ، ئەتراپتا قىممەتلىك زىبۇزىننەت ، ئۈنچە - مەرۋايىتلار
 چېچىلىپ ياتاتتى . مەن قورقۇنچىنى ئۇنتۇپ ، ئۇلارنى تېرىشكە باشلىدىم .
 بىرنەچچە كۈن ئۆتتى ، نان ۋە سۇمۇ تۈگىدى . مەن قۇتۇلۇشنىڭ يولىنى
 ئىزدەشكە باشلىدىم .

بىر كۈنى نېمىنىڭدۇر دۇپۇرلىشىدىن چۆچۈپ ئويغىنىپ كەتتىم . قارىدۇ .
سام ، تاپ يەيدىغان بىر ۋەھشىي ھايۋان ئىكەن . ئۇ مېنى كۆرۈپ بەدەر
قاچتى ، مەن ئۇنىڭ كەينىدىن قالماي يۈگۈردۈم . بىر ھازادىن كېيىن ، ئالدىم .
دا بىلىنەر - بىلىنمەس يورۇقلۇق كۆرۈندى . مەن ئۇياققا قاراپ ماڭدىم .
يورۇقلۇق بارغانسېرى يوغىناپ ، ئاخىرى تاشقىرىغا ئېچىلغان بىر تۆشۈك
كۆرۈندى . ئەسلىدە تاپ يەيدىغان ھايۋانلار بۇ تۆشۈكنى ئاچقانكەن .

مەن قايتا نىجاتلىق يولنى تاپقاندا بولدىم . ئارقامغا يېنىپ ، يىغقان
بايلىقلىرىمنى ئالدىم - دە ، ھېلىقى تۆشۈكتىن سىرتقا چىقتىم . قارىسام ،
دېڭىز قىرغىقىدىكى ئېگىز بىر تاغ تۆپىسىدە تۇرۇپتىمەن . دېڭىز بۇ يەرنى
باشقا ئارال ۋە شەھەرلەردىن ئايرىپ تۇرىدىكەن .

بىر كۈنى تاغ بېشىدا دېڭىزغا قاراپ ئولتۇرسام ، دېڭىزنىڭ ئىچكىرىدە
سىدە كېتىۋاتقان بىر كېمە كۆرۈندى . مەن دەرھال ئۆلۈكلەرنىڭ كېيىنىدىن
بىرنى ئۇزۇن خادا ياغاچقا تېڭىپ پۇلاڭلاتتىم ، قىرغاق بويلاپ يۈگۈرۈپ
ۋارقىرىدىم . كېمىدىكىلەر مېنىڭ بەلگە بەرگىنىمنى كۆرۈپ ، بىر قېيىق
بىلەن بىرنەچچە كىشىنى قىرغاققا ئەۋەتتى .

— مەن سودىگەر ئىدىم ، — دېدىم ئۇلارغا ، — كېمىمىز يول ئۈستىدە
غەرق بولدى ، مەن ئۆزۈم بىلەن بەزى ماللارنى ئېلىپ بىر تاختىغا ئېسىلىۋې-
لىپ ، سۇدا ئۈزۈپ يۈرۈپ بۇ يەرگە چىقىپ قالدىم .

ئۇلار مېنى ۋە غاردىن توپلىغان ماللىرىمنى قېيىققا سېلىپ چوڭ كېمە-
گە ئېلىپ باردى . مەن قېيىقتىكىلەرگە ئېيتقانلىرىمنى كېمە باشلىقىغا
تەكرارلىدىم ۋە ئۇنىڭغا مىننەتدارلىقىمنى
بىلدۈرۈش ئۈچۈن سوۋغا تەقدىم قىلماقچى
بولدىم . بىراق ، ئۇ قوبۇل قىلغىلى ئۇندە-
ماي :

— بىز دېڭىزدا بالا - قازاغا ئۇچرىغان
كىشىلەرنى كۆرسەك ، ياردەم قىلىپ قۇت-
قۇزۇۋالغىمىز ، بۇنى پۇل تېپىش ئۈچۈن
ئەمەس ، خۇدانىڭ رازىلىقى ئۈچۈن قى-
لىمىز ، — دېدى .

شۇنداق قىلىپ ، مەن ئۇلار بىلەن دې-
ڭىزدا يۈرۈپ كەتتىم ، ئاخىرىدا باغدادقا
ئامان - ئېسەن يېتىپ كەلدىم .

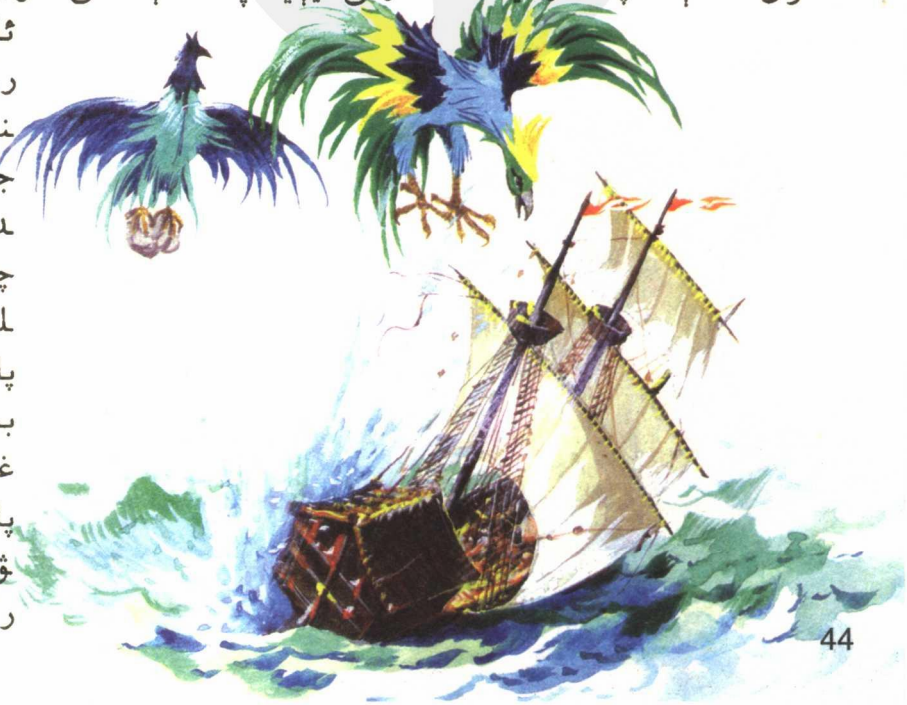
ھاممال سىندىبات يەنە ئۈچ تىللاغا ئې-
رىشىپتۇ . ئۇ ئەتىسى كېلىپ ، دېڭىزچى
سىندىباتنىڭ يېڭى ھېكايىسىنى ئاڭلاپتۇ .

تۆتىنچى قېتىملىق دېڭىز سەپىرىمىدە كۆرمىگەننى كۆردۈم ، ئەمما بۇ-
 لار مېنىڭ سەپەر ئىشتىياقىمنى سوۋۇتالمىدى . قايتىپ كېلىپ ئۇزاق ئۆت-
 مەي ، بەسرە شەھىرىگە بېرىپ بىر يېڭى كېمىنى سېتىۋالدىم . بىر كېمە
 باشلىقى ۋە بىرنەچچە دېڭىزچىنى ياللىۋېلىپ سەپەرگە ئاتلاندىم .
 بىز بىر دېڭىزدىن بىر دېڭىزغا ، بىر ئارالدىن يەنە بىر ئارالغا ئۆتۈش
 يول يۈردۈق . كۈنلەرنىڭ بىرىدە قۇرۇق بىر ئارالغا يولۇقتۇق . بۇ يەردە ئارال
 يوق ئىكەن . ئارالدىكى بىر ئاق گۈمبەز كۆزىمىزگە چېلىقتى . ئارالغا چىق-
 تۇق . قارىسام ، مەن ئىلگىرى چىقىپ قالغان يالغۇز ئارال شۇ ئىكەن . مەن
 بۇ ئاق گۈمبەزنىڭ نېمىلىكىنى بىلەتتىم . ئۇ مەن بۇرۇن كۆرگەن قۇش —
 رۇخنىڭ تۇخۇمى ئىدى . مەن ئۇنىڭ سىرىنى دەپ بولغۇچە ، ھەمراھلىرىم
 قوللىرىغا تاش ئېلىپ ئۇنى چېقىشقا باشلىدى . تۇخۇمنىڭ ئىچىدىن خېلى
 چوڭ رۇخ چۈجىسى چىقتى .

— چاتاق ئىش قىلدىڭلار ، رۇخ دېگەن قۇش كەلسە ، كۆرگۈلۈكىمىزنى
 كۆرسىتىدۇ ! — دەپ خاپا بولدۇم . ئۇلار گېپىمگە قۇلاق سالمىدى ، رۇخ
 چۈجىسىنى كاۋاپ قىلىپ يېيىشتى . بىردىنلا ھاۋانى قارا بۇلۇت قاپلىغاندەك
 بولدى . بېشىمىزنى كۆتۈرۈپ قارىساق ، رۇخ دېگەن قۇش ئىكەن . ئۇ تۇخۇ-
 مىنىڭ چېقىقلىقىنى كۆرگەندىن كېيىن قاتتىق بىر چىرقىراپ جۈپتىنى
 چاقىردى .

ئىككى قۇش چىرقىرىشىۋىدى ، ئاسماندا گويا ھاۋا گۈلدۈرلەپ ، جىمى-
 كى ئالەم قاراسلاپ كەتكەندەك بولۇپ كەتتى . بىز كېمىگە قاراپ يۈگۈر-
 دۇق . كېمىچىلەر بەلكەنلەرنى يېيىپ ، كېمىنى قوزغاتتى . لېكىن ، كېمە

ئانچە يىراقلىماي تۇ-
 رۇپ ، بىردىن چوڭ تاش-
 نى قاماللىۋالغان بىر
 جۈپ رۇخ ئۇچۇپ كەل-
 دى . ئۇلار كېمىنى
 چەنلەپ تاشلارنى تاش-
 لىدى . كېمە پاچاق -
 پاچاق بولۇپ ، ئادەملەر
 بىلەن قوشۇلۇپ سۇغا
 غەرق بولدى . مەن بىر
 پارچە تاختايغا ئېسىلدى-
 ۋالدىم ۋە يېقىن بىر ئا-
 رالغا ئۈزۈپ باردىم .

قىرغاقتا بىردەم يېتىپ ئارام ئالدىم ، ئاندىن ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئارالنى ئايلاندىم . بۇ ئارال بەكمۇ چىرايلىق ئىكەن ، دەرەخلىرى باراقسان ، سۈيى سۈزۈك ، مېۋىلىرى مەي باغلاپ پىشقان بولۇپ ، خىلمۇخىل قۇشلار سايراپ تۇرىدىكەن .

مەن بىر بۇلاقنىڭ يېنىغا باردىم . بۇلاق بېشىدا كۆرۈنۈشى غەلىتە بىر بوۋاي ئولتۇرۇپتۇ . مەن ئۇنىڭغا سالام بەردىم . ئەمما ، ئۇ گەپ قىلىشنىڭ ئورنىغا «مېنى كۆتۈرۈپ ئورمانلىققا ئېلىپ بار» دېگەندەك قىلىپ ئىشارەت قىلدى . مەن ئۇنى ئۆشەنمگە ئېلىپ ، كۆرسەتكەن جايغا ئېلىپ بېرىپ : — بوۋا ، ئاۋايلاپ چۈشۈڭ ! — دېدىم . بوۋاي يەلكەمدىن چۈشۈش ئۇياقتا تۇرسۇن ، بەلكى ئىككى پاچىقى بىلەن بوينۇمغا چىرماق سېلىپ مەھ-كەم سىقتى . مەن ئۇنى يەلكەمدىن تاشلىۋەتمەكچى بولدۇم ، لېكىن ئۇ بوينۇمنى قاتتىق سىققىلى تۇرىۋىدى ، دەم ئالالماي قالدىم ، كۆزۈم قاراڭغۇ-لىشىپ ، بېشىم ئايلاندى ، پۇت - قولۇمدا ماجال قالماي يىقىلىپ چۈشتۈم . ئۇ تېپىچەكلەپ مەيدەمگە ئۇرۇشقا باشلىدى . مەن تىرىشىپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ ، ئۇنى مېۋىلىك دەرەخلەر ئارىسىغا ئېلىپ باردىم . ئۇ مېۋىلەرنى يېيىشكە باشلىدى . سەللا بوشىشىپ قالسام ، تېپەتتى ، ئۇراتتى . شۇنداق قىلىپ ، ئۇنى كېچە - كۈندۈز كۆتۈرۈپ يۈرۈشكە ، نەگە بارمەن دېسە ، شۇ يەرگە ئاپىرىشقا مەجبۇر بولدۇم .

بىر كۈنى ، بىز ئۈزۈمزارلىققا باردۇق . مەن بىر قاپاقنى تەييارلاپ ، ئۇنىڭغا لىققىدە ئۈزۈم قاچىلىدىم ، ئاندىن ئۇنى ئاپتاپ چۈشىدىغان يەرگە قويۇپ قويدۇم . بىرنەچچە كۈن-دىن كېيىن قاپاقتىكى ئۈزۈم قاي-ناپ مۇسەللەسكە ئايلاندى . بوۋاي مۇسەللەسنى ئىچىپ مەست بولدى ۋە ئۆشەنمەدىن يەرگە يە-قىلىپ چۈشتى . مەن ئۇنى نەچچىنى تەپ-تىم - دە ، قېچىپ كەتتىم .

شۇنىڭدىن كېيىن ئۆز ئەر كىمگە ئىگە بولدۇم ، دائىم قىرغاقتىن دېڭىز -
غا قاراپ تەلمۈردۈم . بىر كۈنى دېڭىزدا بىر كېمە پەيدا بولدى . ئۇ قىرغاققا
يېقىنلىشىپ توختىدى . مەن كېمىگە قاراپ يۈگۈزدۈم . كېمىدىكىلەرگە
بېشىمدىن ئۆتكەن ئىشلارنى بىر - بىرلەپ بايان قىلدىم . ئۇلار ماڭا ئىچ
ئاغرىتىشتى ، كىيىم - كېچەك ، يېمەك - ئىچمەك بەردى . كېمىگە
ئېلىۋالدى .

بىرنەچچە كۈن ماڭغاندىن كېيىن ، «مايمۇنلار شەھىرى» دەپ ئاتالدى .
غان بىر شەھەرگە يېتىپ باردۇق .

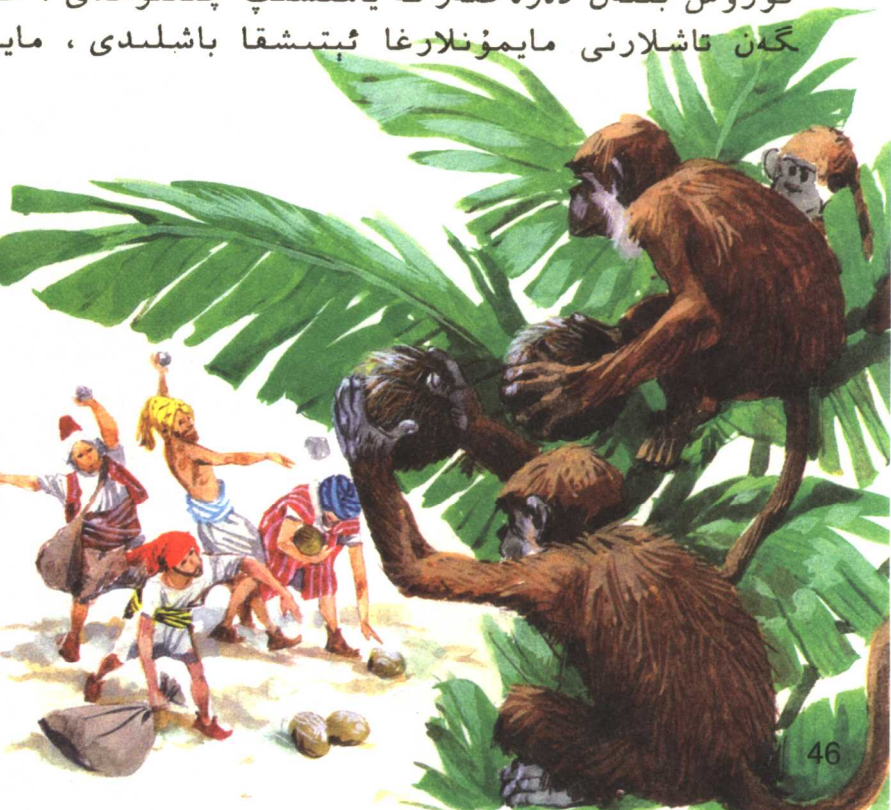
سەپەرداشلىرىم ئۆي - ئۆيلىرىگە كېتىپ قېلىشتى . مەن يالغۇز قېلىپ
دېڭىز بويىدا ئولتۇرسام ، بىر ئادەم كەلدى .

— بۇ شەھەرگە مۇساپىر ئوخشىمامسەن ؟ — دەپ سورىدى ئۇ . مەن
بېشىمدىن ئۆتكەن ئىشلارنى سۆزلەپ بەردىم . ئۇ ماڭا بىر تاغارنى تەڭلەپ :
— ئەتە بۇ تاغارنى ئېلىپ ، ئادەملەر بىلەن تاش تەرگىن ، ئۇلار نېمە
قىلسا ، سەنمۇ شۇنى قىلىپ ئۆگىنىۋالغىن . شۇنداق قىلساڭ ، ئويۇڭگە
يېتىۋالغۇدەك خىراجەت تاپالايسەن ! — دېدى .

شۇ كېچىنى ئۇنىڭ كېمىسىدە ئۆتكۈزدۈم . ئەتىسى ئۇ مېنى باشلاپ
شەھەر سىرتىغا ئېلىپ چىقتى . بۇ يەردە بىرمۇنچە كىشىلەر تاش تېرىۋاتقا -
نىكەن ، ئىككىمىزمۇ بىر تاغاردىن تاش تەردۇق . ئاندىن بىز بىر تاغ جىلغى -
سىغا باردۇق . بۇ يەردە ئادەم چىققىلى بولمايدىغان ئېگىز ۋە قۇچاق يەتكۈ -
سىز كوكۇس دەرەخلىرى بار ئىكەن . سان - ساناقسىز مايمۇنلار بىزنى
كۆرۈش بىلەن دەرەخلەرگە يامىشىپ چىقىۋالدى . ھەمراھلىرىم ئېلىپ كەل -
گەن تاشلارنى مايمۇنلارغا ئېتىشقا باشلىدى ، مايمۇنلارمۇ كوكۇسلارنى
ئۈزۈپ بىزگە قارىتىپ

ئاتتى .

مەن باشقىلار نېمە
قىلسا ، شۇنى قىلدىم .
تاغاردىكى تاشلىرىم تۈ -
گىمەي تۇرۇپ ، ئەترا -
پىمغا بىرمۇنچە كو -
كۇسلار دۆۋىلىنىپ
كەتتى . مەن ئۇلارنى تا -
غارغا لىق قاچىلىدىم .
— بۇلاردىن ساتالدى -
غىنىڭنى سات ، قېپقال -
غانلىرىنى يىغىۋەر ، —
دېدى تونۇشۇم .

شۇنداق قىلىپ ، مەن
 ھەر كۈنى كوكۇس تەردىم ،
 ناچارلىرىنى سېتىپ ، ياخ-
 شىلىرىنى يىغدىم ، كۈن
 ئۆتكەنسېرى يىغقانلىرىم
 بىر دۆۋە بولدى ، پۇلۇممۇ
 خېلى كۆپەيدى . پۇلنىڭ بىر
 قىسمىغا كۆڭلۈمگە ياققان
 ماللارنى ئالدىم .

بىر كۈنى دېڭىز ياقىدا-
 سىغا كەلسەم ، مايمۇنلار
 شەھىرىگە بىر سودا كېلىم-
 سى كەلدى . سودىگەر-

لەر ماللىرىنى ئېلىپ شەھەرگە كىرىپ
 ئېلىم - سېتىم قىلماقچى بولۇشۇۋاتقانكەن .

كېمە باشلىقى بىلەن سۆزلەشسەم ، قايتاشىدا مېنى
 ئېلىپ كەتمەكچى بولدى . مەن دەرھال ھېلىقى تونۇشۇم-

نىڭ قېشىغا باردىم ، رەھمەت ئېيتىپ ئۇنىڭ بىلەن خوشلىشىپ ، يىغقان
 كوكۇسلىرىمنى قاچىلاپ ، دېڭىز بويىدا سودىگەرلەرنى ساقلاپ تۇردۇم .
 ئۇلار سودىسىنى پۈتتۈرۈپ كەچكە يېقىن كېلىشتى . بىز يەنە سەپەرگە
 ئاتلاندىق .

بىز يول بويى ئۇچرىغان شەھەردە توختاپ ئېلىپ - سېتىم ، زىيارەت
 قىلىپ ماڭدۇق . كوكۇسلىرىم نۇرغۇن پۇلغا يارىدى . بىر ئارالدىن پىلىپل ،
 قوۋزاق دارچىن دېگەن دورا - دەرمەكلەرنى سېتىۋالدىم . مارجان دېڭىزىغا
 بارغاندا ، مەن بېلىقچىلارغا ھەق بېرىپ دېڭىز ئاستىدىن مارجان ، مەرۋايىت
 سۈزدۈردۈم . تاپقان پايدام بۇرۇن تارتقان زىيانلىرىمنى تۆلىگەندىن باشقا ،
 بۇرۇنقى سەرمايەمدىن ئېشىپ كەتتى .

ئاخىر باغدادقا ئامان - ئېسەن قايتىپ كەلدىم . ئۇرۇق - تۇغقان ،
 دوست- بۇرادەرلىرىم بىلەن خۇشال - خۇرام كۆرۈشتۈم .

دېڭىزچى سىندىبات ھېكايىسىنى تۈگەتكەندىن كېيىن ، ئادىتى بويىچە
 مېھمانلارغا تاماق تارتىپتۇ . ھاممال سىندىباتقا ئۈچ تىللا بېرىپ ، ئەتىسى
 يەنە كېلىشىنى جېكىلەپتۇ . مېھمانلار ئۇنىڭغا رەھمەت ئېيتىپ تارقاپتۇ ۋە
 ئەتىسى دېڭىزچى سىندىباتنىڭ سارىيىغا يىغىلىپتۇ . تاماقتىن كېيىن ، دې-
 ڭىزچى سىندىبات ئۆزىنىڭ ئالتىنچى قېتىملىق دېڭىز سەپىرى توغرىسىدا-
 كى ھېكايىسىنى باشلاپتۇ .

ئاغىنلەر ، مايمۇنلار شەھىرىدىن قايتىپ يەلگەندىن كېيىن ، مەن ئىنتا-
يىن بەختلىك ، باياشات ياشىدىم . لېكىن ، ئۇزاق ئۆتمەي مەن يەنە دېڭىز
سەپىرىگە ئاتلاندىم .

كۈنلەرنىڭ بىرىدە دېڭىزدا خوشال كېتىۋاتاتتۇق . تۇيۇقسىز كەلگەن
بوران يەلكەننى يىرتتى ، كېمە رولىنى سۇندۇردى ، بىر چاغدا كېمە يەنە
بىر تاشقا ئۇرۇلۇپ كۆمپەيكۇم بولدى . مەن ئىككى ھەمراھىم بىلەن دېڭىز
خادا تاشقا چىقىۋېلىپ ، بوران پەسەيگەندىن كېيىن بىر دېڭىز ساھىلىغا
يېتىۋالدۇق .

بۇ يەردە نۇرغۇن كېمىلەرنىڭ قالدۇقلىرى بار ئىدى . ئۇلارنىڭ ئارىسىدا
دىن ناھايىتى كۆپ مەرۋايىت - ياقۇتلارنى يىغىۋالدۇق . لېكىن ، بۇ يەردە
يېڭۈدەك ھېچنەرسە تېپىلمايتتى . بىز جان قايغۇسىدا ئەندىشىگە چۈشتۇق ،
ئەمما ئامال تېپىلمىدى . ھەمراھلىرىم بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئۆلۈپ ،
ئاخىر ئارالدا ئۆزۈم تەنھا قالدۇم .

ئارالدا بىر دەريا بار ئىدى . مەن دەريا بويىدا ئولتۇرۇپ قايغۇلۇق خىيالغا
پاتتىم . ھەۋەسنىڭ كەينىگە كىرىپ يۇرت - ماكانىمدىن ئايرىلىپ ، يىراق
يەرلەردا تارتقان كۈلپەتلىرىمنى ئويلاپ ، ئۆزۈمگە ئۆزۈم كايىدىم . لېكىن ،
ئاچلىقتىن پۇشايمان قىلىپ يېتىۋەرسەم ماڭا نىجاتلىق نەدىن كېلىدۇ؟

مەن ئاخىر : «دەريانىڭ باشلىنىدىغان يېرى بولسا ، ئەلۋەتتە ئا-
خىرلىشىدىغان جايىمۇ بولىدۇ . سال ياساپ دەريادا ئېقىپ باقاي ،
نىجاتلىق يولى تېپىلىپ قالسا ئەجەب ئەمەس» دەپ ئويلىدىم . دەل-
دەرەخ شاخلىرىنى سۇندۇرۇپ كېلىپ ، پاچاقلانغان كېمىلەرنىڭ ئار-
غامچىلىرىنى تېپىپ ، پۇختا سال ياسىدىم . يىغقان ئۈنچە - مەرۋا-
يىت ، ياقۇت ، قاشتېشى دېگەندەك قىممەت باھالىق نەرسىلەرنى پاتقۇ-
چە قاچىلىدىم . ئاندىن تەۋەككۈل قىلىپ ، سالنى دەريانىڭ ئېقىشىغا
قويۇپ بەردىم .

سال تار - كەڭ جايلاردىن ، غارلاردىن ئۆتۈپ نەچچە كېچە -
كۈندۈز ئاقتى . ئاچلىقتىن ، چارچىغانلىقتىن ئاخىر ھوشۇمدىن كەت-
تىم . بىر چاغدا كۆزۈمنى ئاچسام ، يورۇق ئالەمدە ، پايانسىز زېمىندا
يېتىپتىمەن ، سال دەريا قىرغىقىدا تۇرۇپتۇ . ئەتراپىمنى بىر مۇنچە ئەر
كىشىلەر ئوربۇپتۇ . ئۇلار كۆزۈمنى ئاچقىنىمنى كۆرۈپ ، ماڭا گەپ
قىلدى ، لېكىن ئۇلارنىڭ نېمە دەۋاتقانلىقىنى چۈشىنەلمىدىم . بىرەي-
لەن ئەرەب تىلىدا :

— قەيەردىن كېلىۋاتىسەن ؟ تاغنىڭ ئۇ تەرىپىدىن مۇشۇ كۈنگىچە
بىرەر ئادەم ئۆتۈپ باقمىغان ، تاغنىڭ كەينى قانداق يەر ؟ — دەپ
سورىدى ، ئاندىن ئۆزلىرىنىڭ مۇشۇ يەرلىك دېھقانلار ئىكەنلىكىنى ،
سالنى تۇتۇۋېلىپ قىرغاققا سۈزۈپ قويغانلىقىنى ئېيتتى .

مەن ئۇلاردىن يەيدىغان نەرسە بېرىشنى سورىدىم . قورسىقىم
تويغاندىن كېيىن ، ئاستا - ئاستا مادارىمغا كەلدىم ۋە ئۇلارغا ئۆزۈم
دۇچ كەلگەن ئەھۋالنى ، چەككەن جاپا - مۇشەققەتلىرىمنى سۆزلەپ
بەردىم .

دېھقانلار ھېكايەمنى ئاڭلاپ ، بىر - بىرىگە قارىشىپ نېمىلەرنىندۇر دېيىشتى ، ئارقىدىن يۈك - تاقليرىمنى كۆتۈرۈشۈپ ئۆزلىرىنىڭ شەھىرىگە ئېلىپ بېرىشتى ۋە ئۇدۇل پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ كىرىشتى . پادىشاھ مېنى ئوچۇق چىراي كۈتۈۋالدى . مەن ئۆز سەرگۈزەشتىلىرىمنى باشتىن - ئاخىر سۆزلەپ چىقتىم . پادىشاھ ناھايىتى ھەيران بولدى ، مېنىڭ خەتەردىن ئامان - ئېسەن قۇتۇلغىنىمنى مۇبارەكلىدى . مەن سالدا ئېلىپ كەلگەن قىممەت باھالىق گۆھەرلەرنى پادىشاھقا ھەدىيە قىلدىم . پادىشاھ ئۇلارنى مەمنۇنلۇق بىلەن قوبۇل قىلدى ۋە مېنى ئوردىدا خاس ئۆلپەتلىرىدىن بىرى قىلىپ ئېلىپ قالدى .

پادىشاھ ھۇزۇرىدا ياخشى ياشىدىم . بىر كۈنى بۇ ئارالدىن بىرنەچچە سودىگەرنىڭ سەپەرگە چىقماقچى بولۇشۇۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ ، «مۇ - شۇ سودىگەرلەرگە ئەگىشىپ يۇرتۇمغا يېتىۋالاي» دەپ ئويلاپ ، دەرھال پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىردىم ۋە مەقسىتىمنى ئېيتتىم .

پادىشاھ ماڭا ئىجازەت بەردى ۋە :

— باغدادنىڭ پادىشاھى خەلىپە ھارۇن رەشىدىنى تولىمۇ دانا ۋە ئادىل ھۆكۈمدار ، دەپ ئاڭلىغانمەن . ئۇزاقتىن بېرى ، مەن دوستلۇق مېھرىمىنىڭ يادنامىسى سۈپىتىدە ئۇنىڭغا سوۋغا - سالام ئەۋەتىپ ، ئۇنىڭغا بولغان ھۆرمىتىمنى بىلدۈرەي دەپ ئارزۇ قىلىپ كېلىۋاتاتتىم . قايتىدىغان بولساڭ ، ئۇنىڭغا ئەۋەتىدىغان سوۋغا - سالاملىرىمنى ئالغاچ كېتەرسەن ، — دېدى .

مەن پادىشاھ بىلەن خوشلىشىپ يولغا چىقتىم . مەن چۈشكەن كېمە دېڭىزدىن دېڭىزغا ، يۇرتتىن يۇرتقا ئۆتۈپ ، ناھايىتى ئۇزۇن يول يۈردى . بىر يىلدىن كۆپرەك ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن ، ئاخىر باغداد شەھىرىگە يېتىپ كەلدىم . ئالدى بىلەن خەلىپە ھارۇن رەشىدىنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىپ ، پادىشاھ-نىڭ سوۋغا - سالاملىرىمنى تاپشۇردۇم ۋە ئۆزۈمنىڭ ھەدىيىسىنى تەقدىم قىلدىم . كېيىن مەن يەنە بۇرۇنقى تىنچ تۇرمۇشۇمنى تېپىۋېلىپ ، بېشىمدىن ئۆتكەن دەھشەتلىك بالا - قازالارنى ئۇنتۇدۇم .

دېڭىزچى سىندىبات سەرگۈزەشتىسىنى سۆزلەپ بولۇپ ، ھاممال سىز-دىباتقا ئۈچ تىللا بېرىپ :
— ئەمدى ئويۇڭگە قايتساڭ بولىدۇ ، يەتتىنچى قېتىملىق دېڭىز سەپى-رىمنىڭ ھېكايىسىنى ئەتە ئاڭلايسەن ، — دەپتۇ . ئەتىسى ھاممال سىندىبات كەپتۇ ، دېڭىزچى سىندىبات يەنە ھېكايىسىنى باشلاپتۇ .

يەتتىنچى قېتىملىق دېڭىز سەپىرى

كۈنلەر ئۆتۈپ يەنە سەپەر قىلىش ئارزۇسى كالىمغا كىرىۋالدى . سەپەر تەييارلىقىنى قىلىپ بەسرە شەھىرىگە بارسام ، بىر كېمە مېڭىش ئالدىدا تۇرغانىكەن ، ئۇنىڭغا كىرا قىلىپ يولغا چىقتىم . بىر شەھەرگە يېقىنلاشقىنىمىزدا ، تۇيۇقسىز بوران كۆتۈرۈلۈپ ، قارا يامغۇر يېغىشقا باشلىدى . ئارقىدىنلا چاقماق چېقىپ ، ھاۋا گۈلدۈرلىگەندەك دەھشەتلىك ئاۋاز كۆتۈرۈلدى . ئالدىمىزدا تاغدەك ئۈچ كىت پەيدا بولدى . ئۇلار ئېغىزىنى غاردەك ئاچقىنىچە كېمىمىزنىڭ ئەتراپىنى ئايلىنىپ ، بىزگە خىرىس قىلىشتى . بۇنى كۆرۈپ زار - زار يىغلىشىپ ئۆلۈمنى كۈتۈپ تۇردۇق .

تۇيۇقسىز بوران شىددەت بىلەن گۈر-
كەرەپ، كېمە دېڭىز ئاستىدىكى بىر خادا
تاشقا ئۇرۇلدى - دە، پاچاق - پاچاق بولۇپ
كەتتى، ئادەم ۋە ماللار سۇغا غەرق بولدى.
مەن دەرھال سېمىمىنى سېلىۋېتىپ
دولقۇنغا قارشى ئۈزدۈم. بىر دەمدىن كېيىن
كېمىنىڭ بىر تال سۇنۇق تاقىسىغا ئېسىلدىم.
لىۋالدىم.

مەن دېڭىزدا ئىككى كېچە - كۈندۈز
لەيلەپ يۈرۈپ، ئۈچىنچى كۈنى بىر قېتىم
غاققا بېرىپ قالدىم. ئۆمىلەپ چىقىپ قار
رىسام، چوڭ ئارال ئىكەن. ياۋا مېۋىلەردىن
يەپ قورساق تويغۇزۇپ، تاتلىق سۇ ئىد-
چىپ ئۇسسۇزلۇقۇم قانغاندىن كېيىن، تې-
نىمگە قايتا جان كىرگەندەك بولدى.

يېقىنلا يەردە خېلى ئۇلۇغ سۈيى بار
بىر دەريانى كۆرۈپ قالدىم. ئۆتكەن قې-
تىمقى سەپىرىمدە ياسىۋالغان سالنى يادىم-
غا ئېلىپ، بۇ قېتىم شۇنداق قىلىپ باق-
ماقچى بولدۇم. ئەتراپتىكى بادىرا - شاخ-
لارنى يىغىپ، ئۇلارنىڭ قوۋزاق ۋە دەرەخ
تاللىرىدىن ئارغامچا ئېشىپ كىچىكرەك
بىر سال ياسىدىم. ئاندىن سالنى سۇغا چۈ-
شۈرۈپ ھەيدەپ كەتتىم.

شۇ تەرىقىدە ئۈچ كۈن ئۈزدۈم، ئاخىر
بىر تاغنىڭ تۈۋىگە يېتىپ باردىم. دەريا
ئېقىنى مۇشۇ تاغنىڭ ئاستىدىكى چوڭ
ھاڭنىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىدىكەن. مەن
ئەس - ھوشۇمنى يىغىپ بولغۇچە، سال
ھاڭنىڭ ئىچىگە ئېلىپ كىرىپ كەتتى.

ئانچە ئۇزاق ئاقمايلا غارنىڭ ئىچىدىن
يورۇق دالىغا چىقىپ قالدىم. ئاۋازى گۈل-
دۈرمامىدەك ئالەمنى بىر ئالغان شارقىراتما
مېنى سالدىن ئىرغىتىپ تاشلىغىلى تاس -
تاس قالدى. مەن سالنى تاشقان ئارغامچىد-
لارغا چىڭ چاپلىشىۋالدىم.

ئاقا - ئاقا ، بىر چاغدا بىر شەھەرگە بېرىپ قالدۇم . دەريا بويىدىكى كىشىلەر مېنى قىرغاققا تارتىپ چىقىرىشتى . ئاچلىق ، قورقۇش ئازابىدىن بىر تىنىقتا قالغاندەك بولۇپ قالغانىدىم . مېنى ئاق ساقاللىق بىر بوۋاي ئۆيىگە ئېلىپ كەتتى .

ئۈچ كۈندىن كېيىن سالامەتلىكىم ئەسلىگە كەلدى . شۇ چاغدا ساھىب-خان بوۋاي :

— سەن ئولتۇرۇپ كەلگەن سالنىڭ ياغاچلىرى ۋە ئۈستىدىكى شاخلار-نىڭ ھەممىسى سەندەل ياغىچى ئىكەن ، شۇلارنى ساتقۇڭ بارمۇ؟ — دېدى . مەن ئەلۋەتتە ماقۇل بولمەن - دە ! بىز بازارغا باردۇق . سال ۋە شاخلار بىر يەرگە دۆۋىلەپ قويۇلۇپتۇ . بېرىشىمىزغا ، خېرىدارلار ئولشىپ باھا قويۇشقا باشلىدى . بۇ يەردە سەندەل ياغىچى بەك ئەتىۋار ئىكەن ، بۇلار مىڭ تىللاغا يارىدى .

بوۋاينىڭ چىرايلىق بىر قىزى بار ئىكەن . ئۇ ئۆزىنىڭ ياشىنىپ قالغانلىق-قىنى ئېيتىپ ، قىزىنى مېنىڭ ئۆمۈرلۈك جۈپتۈم قىلىپ قويغۇسى بارلىقىنى ئېيتتى . شۇنىڭ بىلەن مەن ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولۇپ قالدۇم . ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن ، قېيناتام ۋاپات بولدى . ئۇنى دەپنە قىلىپ يەرلە-كىدە قويدۇم ، ئۇنىڭ ھەممە مال - مۈلكىگە ئىگىدارچىلىق قىلدىم .

بەختلىك ياشاۋاتاتتىم ، بىراق بىر ئىش مېنى ئەندىشىگە سېلىپ قويدى . ھەر ئاينىڭ بىرىنچى كۈنى ، بۇ يەردىكى بەزى ئەرلەرگە شەپەرە ئىنىڭكىدەك قانات چىقىدىكەن ، ئۇلار كۆككە قاراپ ئۇچۇپ كېتىپ ، ئەتىسى قايتىپ كېلىدىكەن . بىر قېتىم ، مەن شۇنداق بىر ئەر كىشىنىڭ ئۈستىگە مىنىۋال-

دىم . ئۇ ئاسمانغا كۆتۈرۈ-لۈپ ، بارغانسېرى ئېگىز ئۇ-چۇشقا باشلىدى .

— ئاھ خۇدا ، ئۆز پانا-ھىڭدا ساقلىغايىسەن ! — دەپ توۋلىۋەتتىم مەن .

بۇ گەپنى ئاڭلىغان قا-ناتلىق ئەر :

— ئەبلەخ ، ئۇچۇۋاتقان چاغدىمۇ خۇدانىڭ نامىنى تىلغا ئالامسەن؟ — دەپ تىل-لاپ كەتتى .

— مېنى كەچۈر ، مېنى شەھەرگە ئاپىرىپ قوي ، — دېدىم مەن .

ئۇ ئادەم ماقۇل بولدى. ئۆيگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئايالىم بۇ ئادەملەر شەيتاننىڭ مۇخلىسلىرى ئىكەنلىكىنى، شۇڭا خۇدانىڭ نامىنى تىلغا ئالغانلارنى يامان كۆرىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

— دادام مېنىڭ ئاشۇلارنىڭ ئايالى بولۇپ قېلىشىمدىن ئەنسىرەپ ساڭا ياتلىق قىلغان. دادام ۋاپات بولدى، بۇ شەھەردە تاشلىدىغان ھېچ نەرسەم قالمىدى. بىز باغدادقا كەتسەك بوپتىكەن، — دېدى ئايالىم يەنە.

ئايالىمنىڭ بۇ مەسلىھەتى ماڭا ياقىتى. مەن قېيناتامدىن مېرلىق قالىغان مال - مۈلۈكلەرنى ساتتىم ۋە بىرنەچچە ئايدىن كېيىن ئايالىمنى ئېلىپ باغدادقا قايتىپ كەلدىم. ئۇرۇق - تۇغقان، دوست - بۇرادەرلىرىم بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتۈم. ئۇلار مېنىڭ يەتتە قېتىم دېڭىز سەپىرىگە چىقىپ تەكى كەلگەن كۈنگىچە يىگىرمە يەتتە يىل بولغانلىقىنى ئېيتتى. مەن قايتا سەپەرگە چىقمايدىغانلىقىمنى ئېيتىپ قەسەم قىلدىم.

دېڭىزچى سىندىبات يەتتىنچى قېتىملىق دېڭىز سەپىرىنىڭ جەريانىنى سۆزلەپ تۈگەتكەندىن كېيىن، ھاممال سىندىباتقا قاراپ:

— بېشىمدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتلەرنى، بالا - قازا، خەۋپ - خەتەر - لەرنى ساڭا سۆزلەپ بەردىم، ئەمدى ئەھۋالىمنى ئېنىق چۈشەنگەنسەن؟ باشقا كۈن چۈشكەندە ھەرگىز بوشاشمىغۇلۇق. مەندە ئەيىب - نۇقسان ئۆتكەن بولسا، كەچۈرگىن، — دەپتۇ.

— مېنىمۇ ئەيىبكە بۇيرۇمىغىن، — دەپتۇ ھاممال سىندىبات، — سېنى خاتا چۈشىنىپ قاپتىمەن!

دېڭىزچى سىندىبات ئۇنى قېرىنداشلارچە مېھرى بىلەن قۇچاقلاپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ، ئىككى سىندىبات ئاكا - ئۇكا بولۇشۇپ بىللە ياشاشقا باشلاپتۇ.

قىزىل پوسما

فرانسىيە چۆچىكى (ئەسلىي ئەسەر: بېللونىڭ)

بۇرۇنسىدا، ئورمانلىقنىڭ ئىچكىرىسىدە بىر ئۆي بار ئىكەن. بۇ ئۆيدە بىر قىزچاق ئانىسى بىلەن ياشايدىكەن. قىزچاق ئىنتايىن ئوماق ئىكەن، ئانىسى ئۇنىڭغا بەك كۆيدىكەن، مومىسى ئۇنى جېنىدىن ئارتۇق كۆرىدىكەن. مومىسى بىر قىزىل پوسما بېرىپتىكەن، پوسما ئۇنى تېخىمۇ چىرايلىق قىلىۋېتىپتۇ. شۇڭا، ھەممە ئادەم ئۇنى «قىزىل پوسما» دەپ چاقىرىدىغان بوپتۇ.

بىر كۈنى ئانىسى تورت پىشۇرۇپ:

— قىزىم، موماڭ ئاغرىپ قاپتۇدەك، بۇ تورت ۋە بىر قاچا قايماقنى ئېلىپ ئۇنى يوقلاپ كەل، — دەپتۇ. مومىسى باشقا كەنتتە تۇرىدىكەن. قىزىل پوسما دەرھال مومىسىنىڭكىگە مېڭىپتۇ. ئانىسى ئۇنىڭ ئورماندىن لىقتا بىرەر خەتەرگە يولۇقۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ:

— ئېسىڭدە بولسۇن، چوڭ يول بىلەن ماڭ، ئارىلىقتا ھەرگىز توختاپ قالما، — دەپ جىكىلەپتۇ.

قىزىل پوسما سەكرەپ - تاقلىغىنىچە يولغا چىقىپتۇ. بۈك - باراقسان ئورمانلىق، تۈرلۈك - تۈمەن قۇشلارنىڭ يېقىملىق سايراشلىرى قىزىل پوسماغا ھەممىنى ئۇنتۇلدۇرۇپتۇ، ئۇ ھەتتا ئانىسىنىڭ جىكىلىگەن سۆزلىرىنىدە مۇ تامامەن ئۇنتۇپ كېتىپتۇ.

قىزىل پوسما ئورمانلىقنىڭ يېنىدىكى چوڭ يول بىلەن كېتىۋېتىپ، يول بويىدىكى ئوت - چۆپلەرنىڭ ئارىسىدا ئۆسكەن قىپقىزىل بۆلجۈرگەنلەرنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۇ خۇشاللىقىدا ئىختىيارسىز توۋلىۋېتىپتۇ: — ئوھۇ، نېمىدېگەن چىرايلىق بۆلجۈرگەنلەر بۇ! ئۇلار چوقۇم بەك تاتلىق...

قىزىل پوسما سېۋىتىنى يەرگە قويۇپ قويۇپ، بۆلجۈرگەن تېرىشكە باشلاپتۇ. ئۇ بۆلجۈرگەن يېگەچ، بۆلجۈرگەن تېرىپ ئورمانلىققا ئىچكىرىدە لەپ كىرىپ كېتىپتۇ.

شۇ چاغدا قاتتىق ئېچىرقاپ كەتكەن بىر بۆرە ئوزۇقلۇق ئىزدەپ شۇ ئەتراپتا قاتراپ يۈرگەنىكەن. ئۇ قىزىل پوسمىنىڭ يەردە تۇرغان سېۋىتىنى كۆرۈپ قېلىپ، كۆزلىرىنى چىمچىقلاقتىنچە بىر شۇملۇقنى ئويلاپتۇ.

قىزىل پوسما بۆلجۈرگەنى تويغۇچە يەپتۇ، يەنە تېخى
بىرمۇنچە بۆلجۈرگەن تېرىۋاپتۇ. بىر چاغدا ئۇ بېشىنى
كۆتۈرۈپ ئەتراپقا قارىسا، ئورمانلىقنىڭ ئىچىدە تۇرغۇ-
دەك. ئۇنى ۋەھىمە بېسىپتۇ ۋە بىردىنلا ئانىسىنىڭ دېگەنلى-
رىنى ئېسىگە ئاپتۇ - دە، كەينىگە يېنىپ يۈگۈرگەن پېتى
سېۋىتىنى قويغان يەرگە قايتىپ كەپتۇ.

قىزىل پوسما سېۋىتىنى ئېلىپ چوڭ يولغا چىقماقچى
بوپتۇ. لېكىن، سېۋەتنى ئالمەن دەپ تۇرۇشىغا، پىرىلداپ
ئۇچۇپ يۈرگەن چىرايلىق بىر كېپىنەكنى كۆرۈپ قاپتۇ.
شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۆزىنى باسالماي كېپىنەكنىڭ كەينىدىن
يۈگۈرۈپتۇ.

قىزىل پوسما كېپىنە كىنىڭ كەينىدىن يۈگۈرۈپتۇ، يۈگۈرۈپتۇ، ئۇنى خېلى قوغلايمۇ زادىلا تۇتۇۋالالماپتۇ. ئۇ كەينىگە يانماقچى بوپتۇ، ئەمما چىرايلىق ئېچىلىپ كەتكەن جۇخار گۈللىرىنى كۆرۈپ، ئۇلارنى ئۈزۈشكە باشلاپتۇ.

— ئەجەب چىرايلىق گۈللەر ئىكەن، بىر دەستە گۈل ئۈزۈپ مومامغا ئالغاچ باراي، — دەپتۇ ئۇ.

قىزىل پوسما كېپىنەك قوغلاپ ئوينىغان، گۈل ئۈزگەن چاغلاردا بۆرە دەرەخلەرنىڭ كەينىدە ماراپ تۇرۇپتۇ.

دەل - دەرەخلەر تۇيۇقسىز شىلدىرلاپ كېتىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان قىزىل پوسما قاتتىق قورقۇپ كېتىپتۇ. ئۇ ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپ چوڭ يولغا چىقىپتۇ. ئۇ ئارقىدىن ئاڭلانغان بوغۇق ئاۋازنى ئاڭلىغاندا، يۈرىكى قېپىدىن چىقىپ كەتكىلى تاس قاپتۇ.

— ئوماق قىزچاق، نەگە كېتىۋاتىسەن؟ ئورمانلىقنىڭ ئىچىدە ئۆزۈڭ يالغۇز يۈرۈپسەنغۇ؟

بۇرنىڭ دەرەخنىڭ كەينىدىن ئېتىلىپ چىققان پېتى قىزىل پوسمىنى بىرلا يالماپ يەۋەتكۈسى كەپتۇ، بىراق بۇنداق قىلىشقا پېتىنالمىپتۇ. چۈنكى، ئورمانلىقتا بىرمۇنچە ياغاچ كەسكۈچىلەر بار ئىكەن.

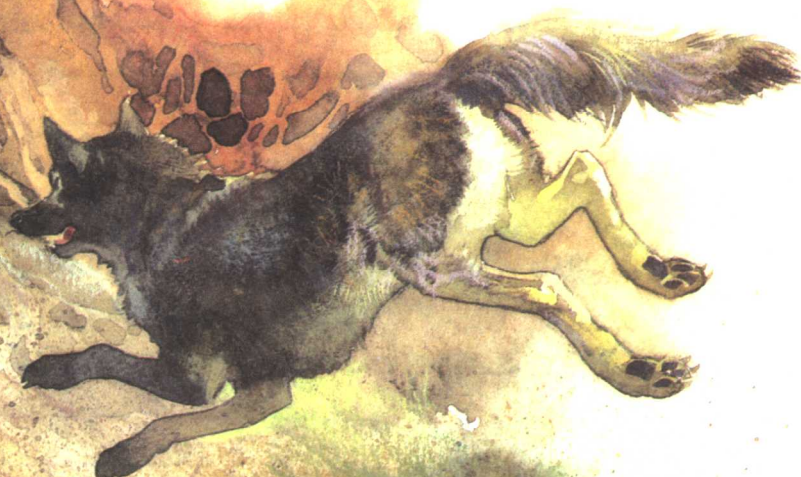

— مومامنىڭكىگە كېتىۋاتىمەن، — دەپتۇ قىزىل
پوسما، — مومام ئاغرىپ قاپتۇدەك، ئۇنىڭغا تورت ۋە
قايماق ئاپىرىپ بەرمەكچىمەن.

— موماڭنىڭ ئۆيى يىراقمۇ؟

— ۋاي، بەك يىراق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قىزىل
پوسما، — قارا، ئاۋۇ تۈگمەننىڭ كەينىدە بىر كەنت بار،
كەنت چېتىدىكى بىرىنچى ئۆي مومامنىڭ.

— ياخشى، — دەپتۇ بۆرە، — مېنىڭمۇ ئۇنى يوقلاپ
قويغۇم بار. مەن بۇ يول بىلەن ماڭاي، سەن ئاۋۇ يول
بىلەن ماڭ، قايسىمىز بۇرۇن يېتىپ بارىمىزكىن.
بۆرە: «بۈگۈن ماڭا راستتىنلا ئامەت كەپتۇ، ئاۋۋال

بېرىپ بۇ قىزنىڭ مومىسىنى يەپ تۇراي، كېيىن قىزچاق مومىسىنىڭكىگە يېتىپ بارغاندا ئۇنىمۇ...» دېگەنلەرنى ئويلاپتۇ - دە، ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپ كېتىپتۇ.

ئۇزاق ئۆتمەي بۆرە موماينىڭ ئىشىك ئالدىغا كېلىپ ئىشىكنى ئۇرۇشقا باشلاپتۇ: «تاق! تاق! تاق!»

— كىم؟ — دەپ سوراپتۇ موماي.
— مەن، نەۋرىڭىز قىزىل پوسما، — دەپتۇ بۆرە ئاۋازىنى قىزىل پوسما-نىڭكىدەك چىقىرىشقا تىرىشىپ، — ئاپام مېنى سىزگە تورت ۋە قايماق ئاپىرىپ بېرىشكە ئەۋەتتى.

موماي ئاغرىپ كارىۋاتتا ياتقانكەن. ئۇنىڭ قىزىل پوسمىنىڭ كېلىشىدەن خەۋىرى بار ئىكەن، شۇڭا:

— مەن ئالدىڭغا چىقالمايمەن، قوزام. تاقاق ئۈستىدىكى شوپىنى تارت-ساڭ، تاقاق چۈشىدۇ، — دەپتۇ.

بۆرە شوپىنى بىر تارتقانكەن، ئىشىك ئېچىلىپتۇ. ۋەھشىي بۆرە ئۆيگە ئېتىلىپ كىرگىنىچە موماينى ھىرلا يالماپ يەۋىتىپتۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ بىر نەرسە يېمىگىنىگە ئۈچ كۈن بولغانكەن.

بۆرە ئىشىكىنى تاقاپتۇ ۋە موماينىڭ ياغلىقىنى بېشىغا چىگىپ، كۆزەي-
نىكىنى تاقاپ، كارىۋاتقا چىقىپ يېتىپتۇ - دە، قىزىل پوسمىنىڭ يېتىپ
كېلىشىنى كۈتۈشكە باشلاپتۇ.

بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن قىزىل پوسما كېلىپ ئىشىكىنى چېكىپ-
تۇ: «تاق! تاق! تاق!»
— كىم؟

قىزىل پوسما بۆرىنىڭ بوم ئاۋازىنى ئاڭلاپ دەسلىپدە سەل قورقۇپتۇ،
كېيىن مومىسىنى زۇكام بولۇپ ئاۋازى خىرقىراپ قالغاندۇ دەپ ئويلاپ:
— مەن، نەۋرىڭىز قىزىل پوسما. ئاپام مېنى سىزگە تورت ۋە قايماق
ئاپىرىپ بېرىكە ئەۋەتتى، — دەپتۇ.

بۆرە ئاۋازىنى مۇلايىمراق چىقىرىشقا تىرىشىپ توۋلاپتۇ:
— تاقاقنىڭ شوپىنىسىنى تارتساڭ، تاقاق چۈشىدۇ!
قىزىل پوسما شوپىنىنى بىرلا تارتقاندىن، ئىشىك ئېچىلىپتۇ. بۆرە
قىزىل پوسمىنىڭ ئۆيگە كىرگەنلىكىنى كۆرۈپ، يوتقاننىڭ ئىچىگە كىرىپ-
ۋېلىپ سۆزلەپتۇ:

— قوزام، تورت بىلەن قايماقنى بولكا ساندۇقىنىڭ ئۈستىگە قويۇپ
قويۇپ، بىردەم يېنىمدا ياتقىن!
قىزچاق كارىۋاتقا چىقىپتۇ ۋە ھەيران بولغان ھالدا سوراپتۇ:
— موما، قوللىرىڭىز نېمانچە ئۇزۇن؟
— قولۇم ئۇزۇن بولسا سېنى تېخىمۇ چىڭ قۇچاقلىيالايمەن - دە،
نەۋرەم!

— موما، قۇلقىڭىز نېمانچە يوغان؟
— قۇلقىم يوغان بولسا سېنىڭ سۆزلىرىڭنى تېخىمۇ ئېنىق ئاڭلىيالايمەن.
مەن - دە، قوزام!

— موما، كۆزلىرىڭىز نېمانچە يوغان؟
— كۆزلىرىم يوغان بولسا سېنى تېخىمۇ روشەن كۆرەلەيمەن -
دە، بالام!
بۆرىنىڭ تاقىتى تاق بوپتۇ، ئەمما ئۆزىنى بېسىۋېلىپ قىزىل
پوسمىنىڭ سوئاللىرىغا جاۋاب بېرىپتۇ.
— موما، چىشلىرىڭىز نېمانچە ئۇزۇن!
بۆرە ئەمدى ئۆزىنى تۇتۇۋالالماپتۇ.
— چىشىمنىڭ ئۇزۇن بولۇشى سېنى يەۋېتىش ئۈچۈن!
ۋەھشىي بۆرە شۇ گەپنى قىلىپ بولۇپلا قىزىل پوسمىنىمۇ بىر يالماپ
يۇتۇۋېتىپتۇ.
قورسىقى تويغان بۆرە كارىۋاتتا يېتىپ خورۇلداپ ئۇخلاشقا باشلاپتۇ.
بۇ چاغدا ئورمانلىقتىن بىر ئوۋچى چىقىپتۇ. ئۇ قىزىل پوسمىنىڭ
مومىسىنىڭ ئۆيىگە بېرىپ بىردەم ئارام ئېلىۋېلىشنى ئويلىغانىكەن. ئۇ
ئۆيىنىڭ يېنىغا كەلگەندە، ئۆي ئىچىدىن چىقىۋاتقان غەلىتە خورۇلداشنى
ئاڭلاپ سەگەكلىشىپتۇ - دە، دېرىزىدىن ماراپ قاراپتۇ. ئۇ قورسىقى توم-
پايغان بىر بۆرىنىڭ خورەك تارتىپ ئۇخلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ.
ئوۋچى تىۋىش چىقارماي دېرىزىنى ئېچىپ، مىلتىقىنى ئاۋايلاپ كۆتۈ-
رۈپ، بۆرىنىڭ كاللىسىنى چەنلەپ ئىككى پاي ئوق ئېتىپتۇ! بۆرىنىڭ
كاللىسىنىڭ قېتىقى چىقىپ كېتىپتۇ.

«ئاخىر ئۆلتۈردۈم سېنى! — دەپ ئويلاپتۇ ئوۋچى خۇشال بولۇپ، —
 ئەمدى پۇقرالارغا زىيان يەتكۈزەلمەيدىغان بولدۇڭ!»
 ئوۋچى بۆرىنىڭ تېرىسىنى سويۇۋالماقچى بولۇپ قورسىقىنى يېرىپتۇ،
 يېرىپتۇيۇ، قاتتىق چۆچۈپ كەتكىنىدىن ئىختىيارسىز «ۋاي!» دەپ توۋلاپ
 ئارقىغا داچىپتۇ. ئىشەنسىڭىز — ئىشەنمىسىڭىز ئىختىيار ئۆزىڭىزدە!
 قىزىل پوسما بىلەن ئۇنىڭ مومىسى بۆرىنىڭ قورسىقىدىن تىرىك پېتى
 چىقىپتۇ، ئۇلار ئازراقمۇ زەخمىلەنمىگەنكەن.

باياتىن بولۇپ ئۆتكەن ئىشلار موماي بىلەن قىزىل پوسمىغا قاباھەتلىك
 چۈشتەك بىلىنىپتۇ. بىردەمدىن كېيىن يېتىپ كەلگەن ئانا قىزىنىڭ ئامان-
 ئېسەن ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ خۇشاللىق ياشلىرىنى تۆكۈپتۇ.
 — رەھمەت سىزگە، رەھمەت سىزگە!...

قىزىل پوسما بىلەن ئانىسى ئوۋچىغا يېنىش — يېنىش رەھمەت ئېيتىپتۇ،
 ئاندىن موماي بىلەن خوشلىشىپ ئۆيىگە قايتىپتۇ. يولدا كېتىۋاتقاندا، قىزىل
 پوسما ئانىسىغا:

— مېنى كەچۈرگىن، ئاپا، مەن خاتا قىلدىم. بۇنىڭدىن كېيىن سېنىڭ
 گېپىڭنى ئېسىمدە چىڭ ساقلايمەن. چوڭ يول بىلەن ماڭمەن، ھەرگىز ئۇ
 يەر — بۇ يەردە توختاپ يۈرمەيمەن، — دەپتۇ.

چاقماق قۇتسى

دانيە چۆچىكى (ئەسلى ئەسەر: ئاندېرسوننىڭ)

نۇرغۇن يىللار ئىلگىرى، بىر باتۇر ئەسكەر بىر قانچە جەڭگە قاتنىدى. شىپ، بىر كۈنى ئۆيىگە قايتىپتۇ. ئۇ ئۇرۇشتا كۆپ خىل مەن كۆرىشەتەن بولسىمۇ، ئۆيىگە قايتقان چاغدا قىلىچتىن باشقا ھېچنېمىسى يوق ئىكەن. ئەسكەر بىر ئورمانلىقنى كېسىپ ئۆتۈۋاتقاندا تولىمۇ سەن بىر مومماي ئۇچراپتۇ. ئۇنىڭ كالىپۇكى ساڭگىلاپ مەيدىسىگە چۈشۈپ تۇرىدىكەن. بىر جادۇگەر ئىكەن.

— ئەي ئەسكەر، — دەپتۇ مومماي، — مەن سېنىڭ ياردىمىڭگە موھتاج بولۇپ قالدىم. ماڭا ياردەم بەرسەڭ، قانچە پۇل ئالغۇڭ بولسا، شۇنچە پۇلغا ئېرىشەلەيسەن.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان ئەسكەر خۇشاللىق بىلەن:

— سىزگە ياردەم قىلىشقا تەييارمەن، موما! — دەپتۇ.

— ئاۋۇ دەرەخنى كۆردۈڭمۇ؟ — دەپتۇ مومماي ئالدىدىكى بىر تۈپ دەرەخنى كۆرسىتىپ، — ئۇنىڭ ئىچى كاۋاك، ئۈستىگە چىقىپ قارايدىغان بولساڭ بىر تۆشۈكنى كۆرسەن. شۇ يەردىن كىرسەڭ دەرەخنىڭ غولىغا بارىسەن. مەن بېلىڭگە ئارغامچا باغلاپ قويىمەن، سەن توۋلىغاندا تارتىپ چىقىرىۋالىمەن.

— ئۇ دەرەخنىڭ ئىچىگە كىرىپ نېمە قىلىمەن؟ — دەپ سوراپتۇ ئەسكەر. — پۇل ئالسىن، — دەپتۇ مومماي، — دەرەخنىڭ ئىچىگە كىرىپ بىر كەڭ كارىدورنى كۆرسەن، ئۇ يەر بەكمۇ يورۇق، نۇرغۇن چىراغلار بار.

ئۇ يەردە ئۈچ ئىشىك بار، ئاچقۇچلىرى قۇلۇپلىرىدا. بىرىنچى ئۆيگە كىرسەڭ، ئۆينىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرغان بىر يوغان ساندۇقنى كۆرسەن. ساندۇقنىڭ ئۈستىدە بىر ئىت ئولتۇرىدۇ، ئۇنىڭ كۆزلىرى پىيالىدەك چوڭ. ساندۇقتا مىس تەڭگىلەر بار. ئىككىنچى ئىشىكتىن كىرسەڭ، ئۇ يەردىمۇ بىر ساندۇق بار. كۆزلىرى تۈگمەن تېشىدەك بىر يوغان ئىت ئۇنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرىدۇ. بۇ ساندۇققا كۈمۈش تەڭگىلەر قاچىلاقلۇق. ئەگەر تىللا ئالماقچى بولساڭ، ئۈچىنچى ئىشىكتىن كىر. ئۇ يەردىكى ساندۇقتا تىللار بار، ئۇنىڭ ساقلانغان ياتقان ئىتنىڭ كۆزى قەلشە مۇنارىدەك بار. ئۇنىڭدىن زادى قورقما. مەن ساڭا پەرتۇقۇمنى بېرىمەن، ئىتنى ئۇنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ قويساڭلا، ئۇ سېنى ھېچنېمە قىلمايدۇ. سەن تىللارنى قانچىلىك ئالغۇڭ بولسا، شۇنچىلىك ئېلىۋەر، ماڭا بىر چاقماق قۇتسىنى ئاچقىپ بەرسەڭلا بولدى.

ئەسكەر ماقۇل بوپتۇ ۋە دەرەخنىڭ ئۈستىگە چىقىپ بىردەمدىلا تۆشۈك ئارقىلىق ئىچىگە كىرىپ كېتىپتۇ. ئۇ يەردە موماينىڭ ئېيتقىنىدەك ئۈچ ئىشىكنى ۋە قورقۇنچلۇق ئۈچ ئىتنى كۆرۈپتۇ. ئەسكەر موماينىڭ دېگىنى بويىچە ئىش قىلىپتۇ، نەتىجىدە نۇرغۇن تىللا-لارغا ئېرىشىپتۇ. ئۇ يەنە موماي دېگەن ھېلىقى كونا چاقماق قۇتسىنىمۇ ئىزدەپ تېپىپتۇ.

ئەسكەر يۇقىرىغا قاراپ:

— موما، مېنى تارتىۋال! — دەپ توۋلاپتۇ.

موماي ئۇنى تارتىپ چىقىرىۋاپتۇ.

— بۇ چاقماق قۇتسىنى نېمە قىلىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ ئەسكەر.

— بۇنىڭ بىلەن كارىڭ بولمىسۇن، — دەپتۇ موماي ئاچچىقلاپ،

سەن پۇلغا ئېرىشتىڭ، چاقماقنى ماڭا بېرىۋەتسەڭلا بولدى.

— نېمە قىلىدىغىنىڭنى دەپ بەرمىسەڭ، ئۇنى بەرمەيمەن، — دەپتۇ

ئەسكەر.

موماي ئەسەبىيلىك بىلەن ئېتىلىپ بېرىپ ئەسكەردىن چاقماق قۇتسىنى تارتىۋالماقچى بوپتۇ. ئەسكەر قىلىچىنى سۇغۇرۇپ ئۇنىڭ كاللىسىنى ئاپ-تۇ، ئاندىن ھەممە تىللالارنى موماينىڭ پەرتۇقىغا چىگىپ، چاقماق قۇتسىنى يانچۇقىغا سېلىپ شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ.

ئەسكەر شەھەرگە كىرگەندىن كېيىن ئەڭ ياخشى مېھمانسارايغا چۈشۈپ-تۇ، ئەڭ ياخشى تائاملارنى بۇيرۇتۇپتۇ. ئەتىسى بازارغا چىقىپ چىرايلىق ئۆتۈك، ئېسىل كىيىملەرنى سېتىۋاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئەسكەر بىر كاتتا مۇنەۋۋەرگە ئايلىنىپتۇ.

ئۇنىڭ كۈنلىرى ناھايىتى كۆڭۈللۈك ئۆتىدىغان بوپتۇ. ئۇ ئويۇنلارغا بارىدىكەن، باغچىلارغا بېرىپ سەيلە قىلىدىكەن. ئۇنىڭ ئەتراپىدا بىر توپ بىكار تەلەرمۇ پەيدا بوپتۇ. ئەسكەر ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى يەپ - ئىچىپ يۈرۈۋېرىپتۇ.

پۇلنى قالايمىقان خەجلەۋەرگە چىكە، ئاخىرىدا ئۇ گاڭخسا - جىسا بولۇپ قاپتۇ. ياتاق ئىجارىسىنى تۈلگۈدەك پۇلى قالمىغانلىقىنى سەزگەن ساراي خوجايىنى ئۇنى سارايدىن قوغلاپ چىقىرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئاددىي بىر ئۆيدە ئولتۇرۇشقا مەجبۇر بوپتۇ، كىيىملىرىنى ئۆزى يۇيىدىغان، ئايىغىنىدە - مۇ ئۆزى مايلايدىغان بوپتۇ. بۇ چاغدا ھېلىقى «دوست» لىرى ئارقا - ئارقىدىن غايىب بولۇپ، ئۇ يەككە - يېگانە بولۇپ قاپتۇ.

بىر كۈنى كەچتە، ئۇ شام ئالدىدىغانغا پۇلى يوق قاراڭغۇدا ئولتۇرۇپتۇ. بىر چاغدا چاقماق قۇتسىنىڭ ئىچىدە دەرەخنىڭ كاۋىكىغا كىرىدىغان چاغدا موماي بەرگەن بىر تال شامنىڭ بارلىقىنى ئېسىگە ئېلىپ، قۇتا بىلەن شامنى ئاپتۇ. قۇتنىڭ ئىچىدىن چاقماق تاشنى ئېلىپ سۈركىگەنكەن، بىردىنلا

ئوت چاچراپتۇ - دە، ئىشىك ئۈزلۈكىدىن ئېچىلىپ، دەرەخنىڭ ئىچىدە كۆرگەن، ھېلىقى پىيالىە كۆز ئىت كىرىپتۇ.

— خوجايىن، قانداق تاپشۇرۇقىڭىز بار؟ — دەپ سورايتۇ ئىت. — بۇ نېمە ئىش؟ — دەپتۇ ئەسكەر ھەيران بولۇپ، — بۇ ئاجايىپ خىسلەتلىك چاقماق تاش ئىكەنغۇ. ئۈزۈمگە لازىملىق نەرسىگە ئېرىشىمە قانداق ياخشى بولاتتى - ھە! ماڭا ئازراق پۇل تېپىپ كەلگىن!

ئۇ شۇنداق دېگەنكەن، ئىت بىردىنلا يوقاپ كېتىپ، بىردەمدىلا پەيدا بوپتۇ. ئاغزىدا بىر خالتا پۇل چىشلەكلىك تۇرغۇدەك.

ئەسكەر شۇندىلا چاقماق تاشنىڭ كارامىتىنى چۈشىنىۋاپتۇ. چاقماق تاشنى بىر قېتىم سۈركەپ قويسا مىس تەڭگىلەرنى بېقىپ ياتقان ئىت، ئىككى قېتىم سۈركەسە، كۈمۈش تەڭگىلەرنى بېقىپ ياتقان ئىت، ئۈچ قېتىم سۈركەسە، تىللارنى بېقىپ ياتقان ئىت پەيدا بولىدىكەن. شۇنىڭ بىلەن ئەسكەر يەنە ھېلىقى ھەشەمەتلىك ساراينغا كۆچۈپ بېرىپتۇ، يەنە چىرايلىق كىيىملەرنى كىيىپ يۈرۈپتۇ، ھېلىقى دوستلىرىمۇ ئۇنى ئىزدەپ كېلىشىپتۇ.

بىر كۈنى ئەسكەر مەلىكىنىڭ ئىنتايىن چىرايلىقلىقىنى ئاڭلاپتۇ. — مەلىكىنى قەيەردە كۆرگىلى بولىدۇ؟ — دەپ سورايتۇ ئەسكەر. — ئۇنى ھېچكىم كۆرەلمەيدۇ، — دەپتۇ كىشىلەر، — ئۇ بىر مىس قەسىردە تۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئەتراپى ئېگىز مۇنارلار بىلەن قورشالغان. ئۇ يەرگە پەقەت پادىشاھلا ئەركىن كىرىپ چىقالايدۇ. بۇرۇن بىر مۇنەججىم ئۇنى بىر ئاددىي ئەسكەرگە تېگىدۇ، بۇ ئۇنىڭ پېشانىسىگە پۈتۈلگەن، دەپ پال ئې-چىپتىكەن. پادىشاھنىڭ ئاچچىقى كېلىپ قىزىنى ئاشۇنداق ساقلانغاندۇ.

«بۇ بىر غەلىتە ئىش ئىكەن، — دەپ ئويلاپتۇ ئەسكەر، — ئۇ قىز مىس قەسىردە زېرىكمەمدىغاندۇ؟ ئۇنى بىر كۆزۈپ باقسام بوپتىكەن.»
ئەسكەر چاقماق تاشنى بىر قېتىم سۈر كىگەنكىن، كۆزلىرى پىيالىدەك ئىت شۇ ھامان پەيدا بوپتۇ.

— ھازىر يېرىم كېچە بولدى، — دەپتۇ ئەسكەر — مېنىڭ مەلىكىنى كۆرگۈم كېلىۋاتىدۇ.

ئىت يۈگۈرۈپ چىقىپ كېتىپ، بىردەمدىلا مەلىكىنى دۈمبىسىگە باسقۇ-زۇپ ئېلىپ كەپتۇ. مەلىكە ئۇخلاۋاتقانكەن. ئۇ شۇنچىلىك گۈزەل ئىكەنكى، ئەسكەر ئۆزىنى باسالماي ئۇنى بىرنى سۆيۈپ قويۇپتۇ.

ئىت مەلىكىنى ئېلىپ يەنە چىقىپ كېتىپتۇ. ئەتىسى ناشتا قىلىۋاتقاندا مەلىكە دادىسى بىلەن ئانىسىغا چۈشىدە بىر ئىت بىلەن بىر ئەسكەرنى كۆرگەنلىكىنى، ئۆزىنىڭ ئىتنىڭ ئۈستىدە ياتقانلىقىنى، ئەسكەرنىڭ ئۆزىنى سۆيۈپ قويغانلىقىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

— راست قىزىق چۈش كۆرۈپسەن، — دەپتۇ خانىش.
خاننىش بۇنىڭ نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن بىر قېرى ئايال خىزمەتكارنى مەلىكە بىلەن بىللە يېتىشىقا بۇيرۇپتۇ.

يېرىم كېچە بولغاندا ئەسكەرنىڭ مەلىكىنى يەنە كۆرگۈسى كېلىپ، ئىتنى ئەۋەتىپتۇ. ئىت مەلىكىنى دۈمبىسىگە ئېلىپ ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپتۇ. ئايال خىزمەتكارمۇ كەينىدىن قالماي يۈگۈرۈپتۇ. ئىتنىڭ بىر سارايغا كىرىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ: «بۇ يەرنى كۆ-

رۇۋالدېم» دەپ ئويلاپ، ئىشكىنىڭ بېشىغا بور بىلەن قوشۇش بەلگىسىنى سىزىپ قويۇپ، ئالدىراپ ئوردىغا قايتىپتۇ.

ئۇزاق ئۆتمەي ئىت مەلىكىنى قەسىرگە ئاپىرىپ قويۇپتۇ. قايتىپ كېلىپ قارىسا، ئەسكەر ياتقان ئۆينىڭ ئىشىكىدە قوشۇش بەلگىسى تۇرغۇ. دەك. شۇنىڭ بىلەن ئۇمۇ بور تېپىپ، شەھەردىكى ھەممە ئۆيلەرنىڭ ئىشىكىلىرىگە قوشۇش بەلگىسى سىزىپ قويۇپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگەندە پادىشاھ بىلەن خانىش، ئايال خىزمەتكار ۋە ئوردادا خادىملىرى مەلىكە بارغان يەرنى كۆرگىلى كەپتۇ.

پادىشاھ بىر ئىشىكنىڭ بېشىدىكى قوشۇش بەلگىسىنى كۆرۈپ: — مانا ماۋۇ يەردىكەن! — دەپتۇ.

خانىشمۇ يەنە بىر ئىشىكتە ئاشۇنداق بەلگىنى كۆرۈپ: — ياق، بۇ يەردە ئىكەن، — دەپتۇ.

شۇ ئارىلىقتا باشقىلارمۇ توۋلىشىپ كېتىپت:

— بۇ يەردىمۇ بار ئىكەن! ئاۋۇ يەردىمۇ بار ئىكەن!

شۇنداق قىلىپ، ھەممىلا ئىشىكلەردە ئوخشاشلا قوشۇش بەلگىسى بولغاچقا، پادىشاھ بىلەن خانىش مەلىكىنىڭ قايسى ئۆيىگە ئېلىپ كىرىلگەنلىكىنى بىلەلمەي ئوردىغا قايتىپ كېتىپتۇ.

خانىش بەك ئەقىللىق ئايال ئىكەن. ئۇ ناھايىتى كىچىك بىر خالتا تىكىپ، ئىچىگە كېپەك سېلىپ قويۇپتۇ، ئاندىن خالتىنىڭ ئاستىنى ئازراق تېشىپ، مەلىكىنىڭ ئىچ كىيىمىنىڭ دۈمبىسىگە تىكىپ قويۇپتۇ.

كېچىدە ئىت يەنە كېلىپ مەلىكىنى دۈمبىسىگە ئاپتۇ - دە، ئۇدۇل
ئەسكەرنىڭ ئۆيىگە قاراپ مېڭىپتۇ. ئەمدى، ئۇ كېيىنكى ئوردىدىن تارتىپ
ئەسكەرنىڭ ئۆيىنىڭ دېرىزىسىگىچە چېچىلىپ كەلگەنلىكىنى سەزمەي،
مەلىكىنى دېرىزىدىن ئېلىپ كىرىپتۇ.
ئەتىسى پادىشاھ بىلەن خانىش قىزىنىڭ نەگە بارغانلىقىنى بىلىپ، ئەس-
كەرنى زىندانغا تاشلاپتۇ.

پادىشاھ ئەسكەرنى دارغا ئاسماقچى بوپتۇ.
ئەسكەر چاقماق قۇتىسىنى ئۆيىدە ئۇنتۇپ قالغانىكەن. زىنداننىڭ يېنى
جىرىسىدىن سىرتقا قاراپ تۇرسا، بىر بالا ئۆتۈپ كېتىۋاتقۇدەك. ئەسكەر
ئۇنى چاقىرىپ:

— ھەي شاكىچىك، مەن ياتقان ئۆيگە بېرىپ چاقماق قۇتامنى ئەپكەلىپ
بەرسەڭ، ساڭا تۆت تەڭگە بېرەتتىم، — دەپتۇ.
ھېلىقى بالا تۆت تەڭگىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپ بېرىپ-
تۇ - دە، چاقماق قۇتىسىنى ئەپكەلىپ بېرىپتۇ.
شەھەر سىرتىغا دار ياسىلىپتۇ. دارنىڭ ئەتراپىدا سانجاق - سانجاق
ئەسكەر ۋە مىڭلىغان پۇقرالار تۇرۇشۇپتۇ. پادىشاھ بىلەن خانىشمۇ سوتچى-
لار بىلەن بىللە ئالتۇن كۈرسىلىرىدا ئولتۇرۇشۇپتۇ.
جاللات ئەسكەرنى دارنىڭ ئاستىدىكى ئورۇندۇققا چىقىرىپ قويۇپ،
ئەمدىلا سىرتماقنى بويىنىغا سالاي دېيىشىگە، ئەسكەر ئۆزىنىڭ بەكمۇ تاماكا
چەككۈسى كەلگەنلىكىنى، گۇناھكارنىڭ ئۆلۈم ئالدىدا بىر تەلپىنى دېسە
بولدىغانلىقىنى ئېيتقانىكەن، پادىشاھ «ياق» دېيەلمەپتۇ.

ئەسكەر يانچۇقىدىن چاقماق تېشىنى ئېلىپ ئۈچ قېتىم سۈركىگەندە،
 كەن، ھېلىقى ئۈچ ئىت دار ئالدىدا پەيدا بوپتۇ. ئەسكەر: «ماڭا ياردەم
 بېرىڭلار، مەن دارغا ئېسىلىپ ئۆلۈپ كەتمەي!» دېگەنكەن، ئۈچ ئىت
 سوتچىلارغا ئېتىلىپ، بىرىنىڭ پاچىقىدىن، بىرىنىڭ بۇرىنىدىن چىشلەپ
 ئاسمانغا پىرقىرتىپ ئېتىپتەكەن، يەرگە چۈشكۈچە ئۇلارنىڭ جېنى چىقىپ
 بوپتۇ.

ئەڭ يوغان ئىت پادىشاھ بىلەن خانىشنى چىشلەپ، باشقا ئادەملەرنى
 تالىغاندەك تالاشقا باشلاپتۇ. ئەسكەرلەر قورقۇپ قېچىشىپتۇ.
 چاقماق قۇتسىنىڭ قۇدرىتىدىن قورقۇپ كەتكەن پادىشاھ ئەسكەرگە
 يالۋۇرۇپتۇ ۋە ئۇنىڭغا مەلىكىنى بېرىشكە ماقۇل بوپتۇ.
 ئۇزاق ئۆتمەي ياش ئەسكەر بىلەن ساھىبجامال مەلىكىنىڭ تويى بوپتۇ.
 توي سەككىز كۈن داۋاملىشىپتۇ. توي زىياپىتىگە ھېلىقى ئۈچ ئىتمۇ قاتنىدە.
 شىپتۇ.

سەرەڭگە ساتقۇچى قىزچاق

(ئەسلى ئەسەر: ئاندېرسوننىڭ)

نۇرغۇن - نۇرغۇن يىللار ئىلگىرى، ياۋروپادىكى بىر شەھەردە ئىنتايىن نامرات بىر ئائىلە ئۆتكەنكەن. بۇ ئائىلىدە بىر قىزچاق بار ئىكەن، ئۇ سەرەڭگە سېتىپ ئۆيىنىڭ كۈندىلىك خىراجىتىنى قامدايدىكەن.

كونا يىلنىڭ ئاخىرقى ئاخشىمى، يەنى ھارپا ئاخشىمى ھاۋا بەك سوۋۇپ كېتىپتۇ، ئەتىگەندىن بېرى يېغىۋاتقان قار زادىلا توختىماپتۇ. مۇشۇنداق سوغۇق ھەم قاراڭغۇ كېچىدە يالاڭخۇاش، ساپما كەش كىيىۋالغان قىزچاق سەرەڭگە ساتقىلى چىقىپتۇ. سوغۇقتا كەش نېمىگە دال بولالمىسۇن؟ ئۇ كىيىۋالغان كەش بەك چوڭ ئىدى، ئانىسى دائىم پۇتىدىن سالماي كىيىپ يۈرەتتىكەن. قىزچاق يولدىن ئۆتۈۋاتقاندا بىر پەيتۇن كېلىپ قاپتۇ - دە، ئالدىراشچىلىقتا كەش پۇتىدىن چۈشۈپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاياغسىز قالغان قىزچاقنىڭ پۇتلىرى مۇزلاپ قىزىرىپ كېتىپتۇ.

قىزچاق توڭلىغىنىدىن شۈمشەيگەن ھالدا كوچا ئارىلاپتۇ. بۇ چاغدا ئۆي - ئۆيلەردىن يېڭى يىل تەنتەنىلىرى، خۇشال كۈلكە سادالىرى ئاڭلىنىپ تۇرغانىكەن.

قىزچاقنىڭ كونا پەرتۇقىدا نۇرغۇن سەرەڭگە بار ئىكەن. لېكىن،
ئۇ ئەتىگەندىن بېرى بىر قاپنىمۇ ساتالماپتۇ، ھېچكىم ئۇنىڭغا بىر
تەيىن پۇلمۇ بەرمەپتۇ.

ئاچ قورساق ھەم توڭلاپ كەتكەن بىچارە قىزچاق توختىماي ئالدىغا
قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇنىڭ كۆرۈنۈشى بەئەينى قاتتىق جاپادا قالغان بىر
ئادەمنىڭ سۈرىتىگە ئوخشايدىكەن. مۇرىسىدە يېيىلىپ تۇرغان ئالتۇن
رەڭ چاچلىرى قاردا ئاپئاق بولۇپ قالغان بولۇپ، شۇنچە چىرايلىق
كۆرۈنىدىكەن. بارلىق دېرىزىلەر يورۇق، كوچىنى ئۆردەك كاۋاپلىرىدە
نىڭ مەزىلىك پۇراقلىرى بىر ئالغانىكەن.

قىزچاق ماڭا - ماڭا، ئىككى ئۆينىڭ ئارىلىقىدىكى بىر تار بۇلۇڭغا
كېلىپ تۇگۈلۈپ ئولتۇرۇپتۇ، پۇتلىرىنىمۇ چىڭ تۇگۈۋاپتۇ، شۇنداقتىمۇ
مۇ يەنىلا مۇزلاپتۇ. ئۇ بىر تەيىنمۇ پۇل تاپالمىغاچقا، ئۆيىگە قايتىپ
كېتىشتىن قورقۇپتۇ. ئۆيىگە بارسا دادىسى ئۇرىدىكەن، يەنە كېلىپ
ئۇلارنىڭ ئۆيىمۇ تالاغا ئوخشاش سوغۇق ئىكەن. ئۆينىڭ ئۆگزىسى
تۆشۈك ئىكەن، ئەسكى لاتا ۋە پاخاللار بىلەن ئېتىۋەتكەن بولسىمۇ،
سوغۇق شامال يەنىلا غۇرقىراپ كىرىپ تۇرىدىكەن.

ئۇنىڭ كىچىككىنە قولىرى توڭلاپ قالايلا دەپتۇ. «بىر تال سە-
رەڭگىنىڭ ئوتى بولسىمۇ قولىرىمنى ئازراق ئىسسىتسۇنلار دېم» دەپ
ئويلاپتۇ ئۇ. ئاخىر سەرەڭگىدىن بىر تالنى ئاپتۇ. سەرەڭگە «پاژ»
قىلىپ يېنىپ، ئىللىق ۋە نۇرلۇق بىر يالقۇنغا، كىچىك بىر شامغا،
ئاجايىپ چىرايلىق بىر يورۇقلۇققا ئايلىنىپتۇ. قىزچاق ئۆزىنى خۇددى
ئۇلۇغ ئوت لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان تۆمۈر مەشىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغاندەك
سېزىپتۇ. بۇ ئوت نېمىدېگەن چىرايلىق، نېمىدېگەن ئىللىق! بۇ زادى
نېمە ئىشتۇ؟!

قىزچاق پۇتلىرىنى ئىسسىستىۋېلىش ئۈچۈن ئەمدىلا سوزۇشىغا، ئوت ئۆچۈپ قاپتۇ، مەشمۇ كۆرۈنمەپتۇ، قولىدا پەقەت كۆيۈپ بولغان سەرەڭگە. نىڭ كۆتەكىلا قاپتۇ.

ئۇ يەنە بىر تال سەرەڭگىنى ياندۇرۇپتۇ. ئۇمۇ كۆيۈپ يورۇقلۇق چىقىد. رىپىتۇ. تام ئۈستىدىكى يورۇقلۇق چۈشكەن جاي تېخىمۇ يورۇپ، نېپىز ئاق شايى پەردىگە ئوخشاپ قاپتۇ. قىزچاق پەردىنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى ئوينىڭ ئىچىدە تۇرغان نەرسىلەرنى كۆرگەندەك بوپتۇ: تام ئوچاقتا ئوت گۈرۈلدەپ كۆيۈۋاتقان، ئۈستەلگە ئاپئاق داستىخان سېلىنغان، ئېسىل قاچا - قۇمۇچلار تىزىلىپ كەتكەن، ھەممىسىدە شېرىن مېۋىلەر، ھورى چىقىپ تۇرغان ئۆر-دەك كاۋاپلىرى... ئەڭ ئېسىل يېرى: بىر ئۆردەك كاۋىپى تەخسىدىن سەكرەپ چىقىپ، دۈمبىسىدە ئارا - ۋىلكىلار ئېسىقلىق پېتى ئىغاڭلاپ مېڭىپ، ئۇدۇل بۇ كەمبەغەل قىزچاقنىڭ ئالدىغا كەپتۇ... دەل شۇ چاغدا سەرەڭگە ئۆچۈپ قېلىپ، قىزچاقنىڭ كۆز ئالدىدا مۇزدەك ھەم قېلىن تام يەنە پەيدا بوپتۇ.

قىزچاق ئېغىر خورسىنىپتۇ. ئۇ ھېلى ئۆز تۇرمۇشىدا كۆرەلمەيدىغان نەرسىلەرنى كۆرۈپتۇ، بىراق بۇ كۆرۈنۈشلەر ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا بىرنەچچە سېكۇنتلا داۋاملىشىپ غايىب بوپتۇ.

قىزچاق يەنە بىر سەرەڭ.
گىنى ياندۇرۇپتۇ. بۇ قېتىم
ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا چىرايلىق
مىلاد ئارچىسى پەيدا بوپتۇ. بۇ
ئارچا ئۇ ئۆتكەن يىلى باي
قوشنىسىنىڭ دېرىزىسىدىن

كۆرگەن ئارچىدىن چوڭ ھەم چىرايلىق ئىكەن، شاخلىرىدا بىرنەچچە مىڭ
دانە شام ياندۇرۇقلۇق ئىكەن. ئېسىۋېتىلگەن رەڭلىك رەسىملەرمۇ ماڭىزىد.
لارنىڭ دېرىزىلىرىگە ئېسىلىدىغان رەسىملەرگە ئوخشاش چىرايلىق ئى-
كەن.

قىزچاق ئۇ رەسىملەرگە ئەمدىلا قول ئۈزىتىشىغا سەرەڭگە يەنە ئۆچۈپ
قاپتۇ. ھېلىقى شاملار بارغانسېرى ئېگىزلەپ، ئاخىر ھەممىسى ئاسماندى-
كى نۇرلۇق يۇلتۇزلارغا ئايلىنىپ كېتىپتۇ. شۇ ئارىلىقتا بىر يۇلتۇز ئاسمان-
دا ئۇزۇن بىر قىزىل نۇر قالدۇرۇپ ئېقىپ چۈشۈپتۇ.

«يەنە كىم ئۆلۈپ كەتكەندۇ؟» دەپ ئويلاپتۇ قىزچاق. مومىسى بۇرۇن
ئۇنىڭغا: ئاسماندىن بىر يۇلتۇز ئېقىپ چۈشسە، يەر يۈزىدىن بىر ئادەم
خۇدانىڭ دەرگاھىغا كېتىدۇ، دېگەنىكەن. مومىسى ئۇنى بىردىنبىر ياخشى
كۆرىدىغان ئادەم بولۇپ، ئاللىبۇرۇن ئۆلۈپ كەتكەنىكەن.

قىزچاق يەنە بىر تال سەرەڭگە ياندۇرغانىكەن، ئەتراپ يورۇپ كېتىپتۇ.
شۇ يورۇقلۇق ئىچىدە ئۇنىڭ مومىسى كۆرۈنۈپتۇ. موماي شۇنچە مۇلايىم،
شۇنچە مېھرىبان ئىكەن.

— موما! — دەپ توۋلاپتۇ قىزچاق، — مېنىمۇ ئالغاچ كەتكىنە! بۇ سەرەڭگە ئۆچۈپ قالسىلا كېتىپ قالدىنغىنىڭنى بىلىمەن. ئىسسىق مەشە-كە، مەزىلىك ئۆردەك كاۋپىغا، چىرايلىق مىلاد ئارچىسىغا ئوخشاشلا بىردەمدىلا يوقاپ كېتىسەن.

شۇنىڭ بىلەن ئۇ مومىسىنى ئېيىقلىش ئۈچۈن، قىپقالغان سەرەڭگىلەر-نى كەينى - كەينىدىن ياندۇرۇشقا باشلاپتۇ. بۇ سەرەڭگىلەرنىڭ يۇرۇقى ئەتراپنى كۈندۈزدەك يورۇتۇۋېتىپتۇ. ئۇنىڭغا مومىسى بۇنداق چىرايلىق، بۇنداق ئېگىز كۆرۈنۈپ باقمىغانىكەن. ئۇ بۇ قىزنى كۆتۈرۈپ باۋۇرغا بېسىپ، يورۇقلۇق ۋە خۇشاللىق ئىچىدە ئاسمانغا قاراپ ئۆچۈپ كېتىپتۇ. ئۇلار ئۇچقانسىرى ئېگىزلەپتۇ. ئۇلار سوغۇقمۇ، ئاچلىقمۇ، غەم - قايغۇمۇ يوق ماكانغا ئۆچۈپ كېتىپتۇ. ئەمدى ئۇلار خۇدا بىلەن بىللە تۇرۇش پۇرسىتىگە ئېرىشىپتۇ...

ئەتىسى ئەتىگەندە، كىشىلەر سەرەڭگە ساتقۇچى قىزچاقنىڭ ئىككى تامنىڭ ئارىلىقىدىكى تار بۇلۇڭدا ئولتۇرغانلىقىدىن كۆرۈپتۇ. ئۇنىڭ ئىككى مەڭزى قىزىرىپ كەتكەن، لەۋلىرىدە تەبەسسۇم قېتىپ قالغانىكەن. ئۇ يېڭى يىلىنىڭ ھارپا كېچىسى توڭلاپ ئۆلۈپ قالغانىكەن.

يېڭى يىلىنىڭ قۇياشى كۆتۈرۈلۈپ ئۇ-نىڭ كىچىكىگە تېنىگە نۇر سېپىشكە باشلاپتۇ. ئۇ كۆيۈپ بولغان سەرەڭگە تال-ئىرىنى چىڭ سىقىمىدۇالغانىكەن.

«ئۇ ئۆزىنى ئىسسىتماق-چى بوپتىكەن - دە» دېيىشىپ-تۇ كىشىلەر. ئەمما، ئۇلار سەرەڭگە ساتقۇچى قىزچاقنىڭ ئاجايىپ گۈزەل نەرسىلەرنى كۆرگەنلىكىنى، خۇشال ھالدا مومىسى بىلەن بىللە يېڭى يىل-نىڭ بەخت - سائادىتى ئىچىگە ئۆچۈپ كەتكەنلىكىنى بىلمەي-دىكەن.

خاسپەتلىك نەي

گېرمانىيە چۆچىكى (ئەسلىي ئەسەر: گېرمانىيە)

قەدىمكى زاماندا، گېرمانىيەنىڭ شىمالىدىكى ھانمىرىن شەھىرىنىڭ پۇقرالىرى تولمۇ سەمىمىي، ساداقەتمەن ئىكەن، تاشتىن قوپۇرۇلغان ئۆيلەردە خۇشال - خۇرام، كۆڭۈللۈك ياشايدىكەن. لېكىن، بىر كۈنلەرگە بارغاندا ئۇلارنىڭ خاتىرجەم تۇرمۇشى قالايمىقانلىشىپ كېتىپتۇ.

ھانمىرىن شەھىرىدە چاشقانلار بەك كۆپىيىپ كېتىپتۇ. كىشىلەر چاشقانلاردىن قانداق قۇتۇلۇشنىڭ چارىسىنى تاپالماي بېشى قېتىپ يۈرگەندە، تۇيۇقسىز شەھەردىكى مۇشۇكلەرنىڭ ھەممىسى ئۆلۈپ كېتىپ، چاشقانلار تېخىمۇ كۆپىيىپ، توپ - توپ بولۇپ يۈگۈرۈشۈپ يۈرۈيدىغان بولپتۇ. ئۇلار ئادەملەردىنمۇ ھېيىقمايدىكەن، خالىغان يېرىگە كىرىپ كېتىۋېرىدىكەن، نەگە يامىشىپ چىققۇسى كەلسە شۇ يەرگە يامىشىپ چىقىرىۋېرىدىكەن، ئۇچرىدىغانلىكى نەرسىنى غاجاپ كاردىن چىقىرىۋېتىدىكەن.

شەھەر ئاھالىلىرى قاتتىق ساراسىمىگە چۈشۈپتۇ. ئۇلار شەھەرلىك ھۆكۈمەتكە بېرىپ ياردەم تەلەپ قىپتۇ. ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى شەھەر باشلىقىنىڭ ئىشخانىسىغا يىغىلىشىپ، چاشقانلارنى قانداق يوقىتىشنى مۇزاكىرە قىپتۇ، ئەمما بىرنەچچە كۈن دەتالاش قىلغان بولسىمۇ تۈزۈكرەك ئامال تېپىپ چىقالماپتۇ.

— قارىغاندا، بىرەر كىم ئوتتۇرىغا چىقىپ ياردەم قىلمىسا، بۇ مەسىلىنى ھەل قىلالمايدىغان ئوخشاشمىز، — دەپتۇ شەھەر باشلىقى روھى چۈشكەن ھالدا بېشىنى قاشلاپ.

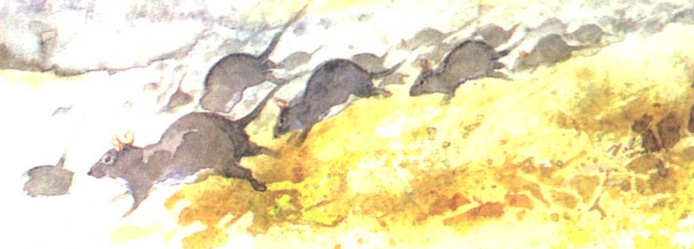

بۇ چاغدا بىر كىشى ئىشىك چېكىپتۇ.
 — يېرىم كېچە بولغاندا كىم كەلگەندۇ؟
 ئەمەلدارلار مۇشۇ كۈنلەردە قاتتىق غەزەپلىنىپ يۈرگەن شەھەر خەلقىنى
 ئېسىگە ئېلىپ، كۆڭلىدە خىجىللىق ۋە قورقۇنچ ھېس قىپتۇ، بىراق ئۇلار
 يەنىلا ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئىشىكنى ئېچىپتۇ.
 قارىسا، ئېگىز، ئورۇق بىر ناتونۇش يىگىت ئىشىك ئالدىدا تۇرغۇدەك.
 ئۇ خىلمۇخىل رەڭلەر بىلەن بويالغان رەختتە تىكىلگەن ئالا - بۇلماچ كىيىم
 كىيىۋالغانىكەن. ئۇ قالپىقىغا بىر تال غاز پېيى قادنۇالغان، قولىدا بىر ئالتۇن
 نەينى كۆتۈرۈۋالغانىكەن.
 — شەھەر باشلىقى جانابلىرى، — دەپتۇ بۇ ناتونۇش يىگىت، — ماڭا
 مىڭ تىللا بەرسىڭىز، سىلەرنى بۇ لەنتى چاشقانلارنىڭ پاراكەندىچىلىد-
 كىدىن قۇتقۇزىمەن.

— ئالدىنغان ھەققىڭ ئاران مىڭ تىللامۇ؟ — دەپتۇ شەھەر باشلىقى جانلىنىپ، — ئەگەر سەن بىزنى چاشقانلاردىن قۇتقۇزساڭ، ساڭا مىڭ تىللا ئەمەس، ئەللىك مىڭ تىللا بېرىشكە رازىمىز! ئەمما، سەن چوقۇم ۋەدەڭدە تۇرۇشۇڭ كېرەك.

— كېلىشتۇق ئەمەسە! — دەپتۇ يىگىت، — خاتىرجەم بولۇڭ، مەن دېگىنىمنى قىلىمەن. ئەمما، سىزمۇ دېگىنىڭىزنى بېرىشىڭىز كېرەك. شۇنىڭ بىلەن ئالا - بۇلماچ كىيىم كىيگەن ناتونۇش يىگىت بىلەن شەھەرلىك ھۆكۈمەتنىڭ ئەمەلدارلىرى كېلىشىمنامە تۈزۈپتۇ. ئەمەلدارلار ئۇنى ئەتىسى ئەتىگەندە چاشقانلارنى شەھەردىن قوغلىۋېتىشقا بۇيرۇپتۇ. ئەتىسى قۇياش تېخى تاغ كەينىدىن چىقمىغاندا، ھانىمىرىن شەھىرىنىڭ كوچىسىدا ئاجايىپ ياڭراق نەي ساداسى ياڭراپتۇ. قىزىق يېرى، توپ - توپ چاشقانلار شەھەرنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاڭلىرىدىن، ئىشىكلەرنىڭ يۇچۇقلىرىدىن، تاملارنىڭ يېرىقلىرىدىن يۈگۈرۈشۈپ چىقىپتۇ. نەيچى توختىماي نەي چېلىپ شەھەر سىرتىغا قاراپ مېڭىپتۇ، سان - ساناقسىز چاشقانلار ئۇنىڭغا ئەگىشىپتۇ.

نەيچى يىگىت نەيىنى چالغاج ئالغا ئىلگىرىلەپ بىر دەريانىڭ بويىغا كەپتۇ، ئاندىن دەريانىڭ ئوتتۇرىسىغا بېرىپ نەيىنى چېلىشنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. چاشقانلار ئۇنىڭغا ئەگىشىپ دەرياغا چۈشۈپ، شاۋقۇنلاپ ئېقىۋاتقان دەريا سۈيىگە غەرق بولۇپ تۇنجۇقۇپ ئۆلۈپتۇ. قۇياش كۆككە كۆتۈرۈلگەن چاغدا، ھانمىرىن شەھىرىدە بىر مۇ چاشقان قالماپتۇ. كىشىلەر خۇشال - خۇرام ھالدا كوچىلارغا يۈگۈرۈشۈپ چىقىپ بىر - بىرىگە خۇش خەۋەر يەتكۈزۈشۈپتۇ. شەھەرلىك ھۆكۈمەت بىناسىدا مۇ ناخشا - كۈلكىلەر ياڭراپتۇ.

بۇ چاغدا نەيچى يىگىت شەھەر باشلىقىنىڭ ئىشخانىسىغا كىرىپ، ئىش ھەققىنى تەلەپ قىپتۇ. لېكىن، شەھەر باشلىقى ۋە باشقا ئەمەلدارلار سېھىرگەرگە يىگىتكە ئەللىك مىڭ تىللا بەرگۈسى كەلمەپتۇ.

— شۇنچىلىك ئىشقا ئەللىك مىڭ تىللا ھەق بەرگىلى تۇرساق، بىزنىڭ بۇ شەھىرىمىز نامراتلىشىپ قاقسەنەم بولۇپ قالمادۇ؟! — دەپتۇ بىر ئەمەلدار. — شۇ ئەمەسمۇ! — دەپتۇ قالغانلارمۇ چوۋۇرلىشىپ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار گېپىدىن يېنىۋاپتۇ، ھەتتا نەيچى يىگىت دەسلەپتە تەلەپ قىلغان مىڭ تىللانمۇ بەرگىلى ئۇنداپتۇ.

— ھازىر بەربىر چاشقانلار ئۆلۈپ تۈگىدى، — دەپتۇ شەھەر باشلىقى نەيچى يىگىتكە، — ئۇلار ئەمدى قايتىپ كېلەلمەيدۇ، ساڭا بولغان مىننەتدارلىقىمىزنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن، بىز ساڭا ئەللىك تىللا بېرىمىز، شۇنىڭغا رازى بول، بولمىسا بىر تىللانمۇ ئالالمايسەن.

يىگىت شەھەر باشلىقى بىلەن تۈزگەن كېلىشىمنى تىلغا ئېلىپ، ئۇلارنىڭ لەۋزىدە تۇرۇشىنى تەلەپ قىپتۇ، ئەمما ئۇلار زادىلا ئۇنىمىپتۇ، ھەتتا يىگىتنى زاغلىق قىلىپ كۈلۈشۈپتۇ.

نەيچى يىگىتنىڭ سەۋر قاچىسى تېشىپتۇ، ئۇ كۆزلىرىدىن غەزەپ ئۇچقۇنلىرىنى چاچراتقان ھالدا:

— قەسەم قىلىمەنكى، سىلەرنىڭ شۇ قىلغىنىڭلارغا قاتتىق

پۇشايمان قىلدۇرمىەن! — دەپتۇ.

ئۇ گېپىنى تۈگىتىپلا ئارقىغا بۇرۇلۇپ چىقىپ كېتىپتۇ.

ئەمەلدارلار ۋە ھىممىگە چۈشۈپتۇ. ئۇلار: «بۇ يىگىت ھانىمىرىن شەھىرىدە

نى چاشقانلارنىڭ زىيانكەشلىكىدىن قۇتقۇزالغانىكەن، چوقۇم ئۇنىڭدا سېھرىي كۈچ بار، شۇڭا ئۇنىڭ بايىقى گەپلىرى بىكارغا ئېيتىلمىغان بولۇشى مۇمكىن» دېيىشىپتۇ.

لېكىن، شەھەر باشلىقى ئازراقمۇ ئەنسىرىمەپتۇ، بەلكى كۆپچىلىك ئۈچۈن ئەللىك مىڭ تىللانى تېجەپ بەردىم دەپ كېرىلىپ كېتىپتۇ! باشقا ئەمەلدارلارمۇ بايىقى كۆڭۈلسىزلىكنى ناھايىتى تېزلا ئۇنتۇپ كېتىپتۇ ۋە يەپ - ئىچىپ، تەبرىكلەش پائالىيىتىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ.

چاشقانلارنىڭ پاراكەندىچىلىكىدىن قۇتۇلغان شەھەر خەلقى شۇ كېچىدىكىسى ئاجايىپ تاتلىق ئۇخلاپ كېتىپتۇ.

سۈبەي ۋاقتىدا، ئاجايىپ ياغراق نەي ئاۋازى شەھەر كوچىسىدا ياغراپ-
 ئۆ. بۇ نەي ئاۋازىنى پەقەت بالىلارلا ئاڭلىيالايدىكەن.
 سېھىرلىك نەي ئاۋازى ھەممە ئۆيلەردىكى بالىلارنى ئويغىتىپتۇ. ئۇلار
 ھاپىلا - شاپىلا ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، ئاتا - ئانىلىرىغا تۇيدۇرماي ئۆيلىرى-
 دىن چىقىشىپتۇ.
 ئالا - بۇلماچ كىيىنىۋالغان نەيچى يىگىت يەنە بىر قېتىم شەھەر كوچى-
 سىدىن ئۆتۈپتۇ. لېكىن، بۇ قېتىم ئۇنىڭغا چاشقانلار ئەمەس، ئۆي -
 ئۆيلەردىن يۈگۈرۈشۈپ چىققان بالىلار ئەگىشىپتۇ. نەي ساداسى ئۇلارنى
 ئىختىيارسىز ئالغا ئىلگىرىلىتىپتۇ. ئۇلارنىڭ چىرايىدا قىلچە قورقۇنچ ئالا-
 متى كۆرۈنمەيدىكەن، بەلكى ئۇلار تولىمۇ خۇشال ئىكەن.
 نەيچى يىگىت نېينى ئۈزۈپ چىلىپ كېتىۋېرىپتۇ. مىڭلىغان بالىلار
 خۇددى جەڭگە ماڭغان قوشۇندەك تىزىلىپ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ مېڭىپ،
 شەھەر دەۋازىسىدىن چىقىپتۇ. ئاندىن كېيىن، ئۇلار ئورمانلىقنى كېسىپ
 ئۆتۈپ، بىر تاغ باغرىغا كەپتۇ.
 نەيچى يىگىت قاپقارا بىر قورام تاشنىڭ ئالدىغا كېلىپ نېينى تېخىمۇ
 كۈچەپ چالغانىكەن، تاش ئىككىگە بۆلۈنۈپ غارىلداپ ئېچىلىپتۇ، ئىچىدە
 بىر غار كۆرۈنۈپتۇ.

نەيچى يەنە نەيىنى چالغىنىچە غارنىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىپتۇ، بالىلار -
مۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ غارغا كىرىپتۇ. ھەممەيلەن كىرىپ بولغاندىن كېيىن،
قورام تاش غارىداپ يېپىلىپ ئەسلىگە كېلىپ قاپتۇ.
پۇتى قاپىرىپ كەتكەنلىكتىن ماڭالماي ئارقىدا قالغان بىر بالا بۇ پالاكەت -
چىلىكتىن قۇتۇلۇپ قاپتۇ.

بالا تاپىنىنىڭ قاپىرىپ كەتكىنىگە قارىماي، شەھەرگە قاراپ يۈگۈرۈپ -
تۇ. ئۇ شەھەردىكىلەرگە يۈز بەرگەن ئىشنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.
ئەمدىلا خاتىرجەملىك ۋە تىنىچ تۇرمۇشقا ئېرىشكەن شەھەر
خەلقى چاشقان ئاپىتىگە دۇچار بولغان كۈنلەردىكىدەنمۇ بەكرەك
قايغۇ - ئازاب ئىچىدە قاپتۇ. ئۇلار قورام تاشنى تېپىپ بالىلىرىنى
قۇتقۇزۇۋالماقچى بوپتۇ، ئەمما ئۇنى زادىلا تاپالماپتۇ.
مانا بۇ لەۋزىدە تۇرمىغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارغا بېرىلگەن ساۋاق
ۋە جازا ئىكەن.

تېرەك بىلەن ئېرىق

روسىيە چۆچىكى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا، روسىيەنىڭ شىمالىدىكى بىر ئورمانلىقتا ئىۋان ئىسىملىك بىر ياغاچ كەسكۈچى ئۆتكەنىكەن. ئۇ ئۆزى ياسىۋالغان ئەپلىككەنە ياغاچ ئۆيدە يالغۇز ياشايدىكەن. ئىۋان ئىنتايىن ساغلام، قاۋۇل ۋە ئىشچان يىگىت ئىكەن، ھەر كۈنى ئورمانلىققا بېرىپ ئەتىگەندىن كەچكىچە ياغاچ كېسىدىكەن. ئىۋان ھەر كۈنى ئىشقا ماڭغاندا، بىر چىرايلىق ياغاچ ئۆينىڭ ئالدىدىن ئۆتىدىكەن. بۇ ئۆيدە ناتاشا ئىسىملىك ئوماق قىز ياشايدىكەن. ناتاشا ئىۋاننى ياخشى كۆرۈپ قالغانىكەن. ئۇ ھەر ئەتىگىنى ئىۋان ئىشقا ماڭغاندا ئىشىك ئالدىغا چىقىپ تۇرىدىكەن ياكى دېرىزىدىن قاراپ تۇرىدىكەن. ئۇ ئىۋان بىلەن ئۇچرىشىپ قالسا، ئىختىيارسىز قىزىرىپ كېتىدىكەن. ئۇنىڭ ئىۋان بىلەن سالاملاشقۇسى، ھەتتا پاراڭلاشقۇسى بار ئىكەنۇ، تارتىنىپ ئېغىز ئاچالمايدىكەن. بىر كۈنى ناتاشا غەيرەتكە كېلىپ، ئىۋاننىڭ ئالدىنى توساپتۇ. — بۇ تاتلىق ھاراقنى مەن خىلمۇخىل مېۋىلەرنى ئېچىتىپ ياسىغان، ئۇ... ئۇ بەك ياخشى...

ئىۋان ناتاشاغا تىكىلىپ قارىغىنىچە بىردەم تۇرۇپ قاپتۇ.
«ھە، بۇ ھەقىقەتەن ئوماق قىز ئىكەن» دەپ ئويلاپتۇ ئۇ.
— ياخشى كۆڭلىڭىزگە رەھمەت، — دەپتۇ ئىۋان بىپەرۋالىق
بىلەن، — بىراق مەن تاتلىق ھاراقنى ياخشى كۆرمەيمەن.
ئىۋان گېپىنى تۈگىتىپلا يولغا كېتىپ قاپتۇ. ناتاشا ئۇنىڭ
ئارقىدىن قاراپ قاپتۇ، ئىۋاننىڭ سالقىن مۇئامىلە قىلغانلىقىدىن
كۆڭلى قاتتىق يېرىم بولۇپ، زەڭگەر كۆزلىرىدىن ھەسرەت ياشلى-
رى تاراملاشقا باشلاپتۇ.
ئىۋان سوغۇق مۇئامىلە قىلغىنى بىلەن، ناتاشانىڭ راھى قايىتىپ
قالماپتۇ. ئۇ ئىۋانغا ئاتاپ پوپايكا توقۇپتۇ، يەنە تېخى ئورمانلىق-
نىڭ ئىچكىرىسىگە كىرىپ بۆلجۈرگەن تېرىپ كەپتۇ.
بىر كۈنى ناتاشا پوپايكا بىلەن بۆلجۈرگەننى ئىۋانغا سوۋغا
قىلماقچى بوپتۇ، بىراق ئىۋان بۇ نەرسىلەرنى ئېلىشنى يەنىلا رەت
قىپتۇ.

بىر كۈنى ئىۋان ئورمانلىققا ئىچكىرىلەپ كىرىپ كېتىۋاتسا،
ئورمان پەرىسى بىر دەرەخنىڭ ئاچمىقىدا ئولتۇرغۇدەك. ئۇ تەسۋىرلەيدىغان
گۈزەل دەرەخنىڭ ئىنتايىن گۈزەل ئىكەن. ئىۋان بىر كۆرۈپلا ئۇنىڭغا
ئاشىق بولۇپ قاپتۇ.

— ماخا ناخشا ئېيتىپ بېرىڭ، — دەپتۇ ئورمان پەرىسى ئىۋانغا.
ئىۋان ئاۋازىنى بولۇشىغا قويۇۋېتىپ، ئۆزى بىلىدىغان ناخشىلارنى
ئېيتىشقا باشلاپتۇ. ھەر بىر ناخشا تۈگىگەندە، ئورمان پەرىسى:
— نېمىشقا توختاپ قالدىڭىز؟ توختاپ قالماڭ، ئىۋان، يەنە بىرنى
ئېيتىڭ... يەنە بىرنى! — دېگۈدەك.

ئىۋان توۋلاۋېرىپ ھېرىپ كېتىپتۇ، ئاۋازىمۇ خىرقىراپ قاپتۇ، يەنە كېلىپ بەك توڭلاپ كېتىپتۇ. «ئەجەب توڭلاپ كەتتىم، — دەپ ئويلاپتۇ ئۇ، — ئۇچامدا پوپايكا بولغان بولسا نېمىدېگەن ياخشى بولاتتى — ھە!»

ئىۋان بىردىنلا ناتاشانى ئەسلەپ قاپتۇ.

ئىۋان ناتاشانىڭ مۇلايىملىقى ۋە ئىللىقلىقىنىڭ ئورمان پەرىسىدىكى گۈزەللىكىدىن كۆپ ئارتۇق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىشقا باشلاپتۇ، ئۇنىڭغا قوپاللىق قىلغانلىرىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرگىنىدە، يۈرىكى پىچاق سانجىلغاندەك ئاغرىپ كېتىپتۇ.

ئۇ: «ياق! ئۇ ئەڭ سۆيۈملۈك قىز ئىكەن! مەن دەرھال ئۇنى تېپىشىم، ئۇنىڭدىن ئەپۇ سورىشىم، يەنە ئۇنىڭغا بولغان مۇھەببەتتىمىنى ئىزھار قىلىشىم كېرەك!» دەپ ئويلاپتۇ — دە، ئېيتىۋاتقان ناخشىسىنى توختىتىپتۇ.

— نېمىشقا توختاپ قالدىڭىز، ئىۋان؟ — دەپتۇ ئورمان پەرىسى، — مېنىڭ ناخشا ئاڭلىغۇم بار، يەنە ئېيتىپ بېرىڭ.

— كەچۈرۈڭ، ئەمدى سىزگە ناخشا ئېيتىپ بېرەلمەيمەن، — دەپتۇ ئىۋان ۋە ناتاشانىڭ قېشىغا مېڭىپتۇ. لېكىن، ئۇنىڭ كەينىدىن ئىنتايىن قوپال ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ:

— سەن ئۇنى مەڭگۈ كۆرەلمەيسەن! مۇھەببەت ئۈچۈن تۆككەن ياشلىرى ئۇنى ئېرىققا ئايلاندۇرۇپ قويدى، ئەمدى سېنىڭ ئۇنى كۆرەلىشىڭ مۇمكىن ئەمەس!

ئىۋان ناتاشانىڭ ئىشىكىنى قاققاندىن، ھېچكىم ئىشىكىنى ئاچماپتۇ. ئۇ ھودۇققان ھالدا ئەتراپقا قارىسا، ئۇنىڭ نېرىسىدا بىر ئېرىق تۇرغۇدەك. ئىۋان بۇ ئېرىقنى زادىلا كۆرۈپ باقمىغانىكەن. ئىۋان قاتتىق قايغۇغا پېتىپتۇ، ئۇ كۆككە بېقىپ، ئۆزىنىڭ ناتاشانىڭ قېشىدا مەڭگۈ تۇرۇشىنى تىلەپ دۇئا قىپتۇ.

خۇددى سېھىر ئىشلىتىلگەندەك، ئىۋان بىر تۈپ تېرەككە ئايلىنىپ قاپتۇ. ئېرىق ئۇنىڭ يىلتىزىنى — ئىۋاننىڭ يۈرىكىنى سۇغدىرىپ تۇرىدىغان بوپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ناتاشا سۆيگەن ئىۋان مەڭگۈ ئۇنىڭ قېشىدا ياشايدىغان بوپتۇ.

ئاج كۆز پادىشاھ

يۇنان چۆچىكى

رېۋايەت قىلىنىشىچە، بۇنىڭدىن نۇرغۇن - نۇرغۇن يىللار ئىلگىرى، بىر پادىشاھ ھاراق ئىلاھىغا بىر ياخشىلىق قىپتۇ. ھاراق ئىلاھى ئۇنىڭدىن قاتتىق مىننەتدار بولۇپ:

— ئالىيلرى، سىلنىڭ ياخشىلىقىڭىزنىڭ ئۈچۈن چۈمنىڭ يېتىشىچە جاۋاب قايتۇرۇشقا تەييارمەن خالغان بىر تىلەكلىرىنى ئېيتسىلا. مەن ئۇنى ئەمەلگە ئاشۇرۇپ بېرىمەن، — دەپتۇ.

پادىشاھ بىردەم ئويلىنىۋېلىپ، ئاندىن دەپتۇ: — بولىدۇ، دېگىنىڭدەك بولسۇن! مۇبادا قۇر. بىڭ يەتسە، ئىككى قولىمنى شۇنداق خىسلەتكە ئىگە قىلغىنىكى، ئۇلار نېمىنى تۇتسا، شۇ نەرسە ئال-تۇنغا ئايلانغاي.

— ئالىيلرى، دېگەنلىرىدەك بولىدۇ! — دەپتۇ ھاراق ئىلاھى.

ھاراق ئىلاھى ئوردىدىن كېتىپتۇ. پادىشاھ تىلەكلىرىنىڭ ئىجابەت بولغان - بولمىغانلىقىنى بىلىپ باقماقچى بولۇپ ئۆيدىكى نەرسىلەرنى تۇتۇپ بېقىپتۇ. ماۋۇ كارامەتنى كۆرۈڭ! ئۇ نېمىنى تۇتسا، شۇ نەرسە ئالتۇنغا ئايلنىپ قاپتۇدەك. بۇنى كۆرگەن پادىشاھ قاتتىق خۇشال بولۇپ كېتىپتۇ.

كەچ بوپتۇ، پادىشاھنىڭ قورسىقى ئېچىپتۇ. لېكىن، ئۇ توخۇ كاۋىپىغا قول تەگكۈزسە، توخۇ كاۋىپى، ئالمىغا قول تەگكۈزسە، ئالما، ئىشقىلىپ

قايسى يېمەكلىكنى تۇتسا، شۇ نەرسە ئالتۇنغا ئايلنىپ قاپتۇدەك. بۇنى كۆرۈپ قورقۇپ كەتكەن پادىشاھ ھاراق ئىلاھىنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئەپسۇندىنى بىكار قىلىشىنى ئۈتۈنۈپتۇ.

— بۇ ئانچە ئاسان ئىش ئەمەس، — دەپتۇ ھاراق ئىلاھى، — ئەپسۇننى يېشىش ئۈچۈن، سىلى دەريانىڭ باشلىنىش مەنبەسىنى ئىزدەپ تېپىپ بويلىدى. رىنى سۇغا سېلىشىلىرى كېرەك، شۇ چاغدىلا ئەپسۇن كۈچىدىن قالىدۇ. پادىشاھ دەرھال ئاتقا مىنىپ ئاتلىنىپتۇ ۋە ئاخىرى دەريانىڭ مەنبەسىنى

تېپىپ، ئەپسۇننى بىكار قىپتۇ.

پادىشاھ ئوردىغا قايتىپ كېلىۋاتقاندا، مۇزىكا ئىلاھى بىلەن شېئىر ئىلاھىنى ئۇچرىتىپتۇ. ئۇلار ئۆزئارا بەسلىشىۋاتقانكەن، ئىككىسى پادىشاھ-تىن ئۆزلىرىگە رېپىرى بولۇپ بېرىشنى ئىلتىماس قىپتۇ. پادىشاھ ماقۇل بوپتۇ، ئەمما شېئىر ئىلا-ھىغا يان بېسىپتۇ.

بۇنىڭغا ئاچچىقى كەلگەن مۇزىكا ئىلاھى سېھىر ئىشلىتىپ پادىشاھنىڭ قۇلاقلىرىغا ئورنىدا بىر جۈپ ئۇزۇن، ئۇچلۇق قۇلاقنى پەيدا قىلىپ قويۇپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، پادىشاھ قۇلقىنى ئوربۇلىپ يۈرىدىغان بوپتۇ ۋە چېچىنى تاراپ قو-يىدىغان خىزمەتكارغا: «بۇ ئىشنى ھەرقانداق كى-شىگە تىنمايسەن، بولمىسا كالاڭنى ئالمەن» دەپتۇ.

لېكىن، بۇ خىزمەتكار ئىچىدە گەپ ياتمايدىغان ئادەم ئىكەن. ئۇ بىر-نەچچە ھەپتە تىنماي يۈرۈپ، ئاخىرى زادىلا چىدىيالماي قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ شەھەرنىڭ سىرتىغا چىقىپ، بىر ئورەك كولاپتۇ، ئاندىن ئورەكنىڭ ئېغىزىغا تۇمشۇقنى يېقىن ئەكىلىپ:

— پادىشاھنىڭ ئېشەكنىڭكىدەك بىر جۈپ ئۇزۇن قۇ-لىقى بار! — دەپ پىچىرلاپتۇ.

خىزمەتكار شۇ گەپنى قىلىپ بولۇپ، كۆڭلى ئارام تاپقاندا كېيىنكى يېنىگە قاپتۇ، ئەمما قاتتىق ھودۇققان ھالدا ئەتراپقا كۆز يۈگۈرتۈپتۇ، تەلىيىگە ھېچكىم كۆرۈنمەپتۇ. ئۇ: «خۇداغا شۈكۈر!» دەپتۇ - دە، ئالدىراپ - تېنەپ ئورەكنىڭ ئېغىزىنى ئېتىپ قويۇپ كېتىپ قاپتۇ.

شۇنىسى قىزىقكى، بىرنەچچە كۈندىن كېيىن بۇ ئورەكتىن قومۇشلار ئۆسۈپ چى-قىپتۇ. مۇزىكا ئىلاھى قومۇشلارنى پۈۋلەپ قويغانكەن، ئۇلار شامالدا ئىغاڭلاپ ناخشا ئېيتىشقا باشلاپتۇ:

— پادىشاھنىڭ ئېشەكنىڭكىدەك بىر جۈپ ئۇزۇن قۇلقى بار! ...

بۇ گەپ ناھايىتى تېزلا پۈتۈن ئەلگە تاراپ-تۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەممە كىشى پادىشاھنىڭ مەخپىيەتلىكىنى بىلىپ كېتىپتۇ.

نەركەس كۆل

يۇنان مەسەلى

قەدىمكى يۇناندا نەركەسۇس ئىسىملىك بىر يىگىت ئۆتكەنمىكەن، ئۇ تولىمۇ كېلىشكەن يىگىت ئىكەن. كىملا كۆرسە، ئۇنىڭ ئاجايىپ گۈزەل چىرايى ۋە قاملاشقان تەقى - تۇرقىدىن كۆزىنى ئۈزۈۋالماي قالىدىكەن. نەركەسۇس ئۆزىنىڭ چىرايلىقلىقىنى ئوبدان بىلىدىكەن ۋە بۇنىڭدىن قانداق تىق پەخىرلىنىدىكەن. ئۇ سۈزۈك سۈنى كۆرسىلا، ئۆز ھۆسننىڭ سۆزىدىكى ئەكسىدىن ھۆزۈرلىنىش پۇرسىتىنى ھەرگىز قولىدىن بېرىپ قويمايدىكەن. بەزىدە ئۇ كۆل بويىدا سائەت - سائەتلەپ بېغىرداپ يېتىپ ئۆز جامالىنى تاماشا قىلىدىكەن.

بىر كۈنى نەركەسۇس سەيلە قىلىپ بىر كۆلنىڭ بويىغا كېلىپ قاپتۇ. ئۇ كۆل يۈزىدە ئۆزىنىڭ گۈزەل چىرايىنى كۆرۈپ قاپتۇ - دە، ئىختىيارسىز توختاپتۇ، ئاندىن كۆل بويىدا بېغىرداپ يېتىپ ئۆز ئەكسىنى تاماشا قىلىشقا باشلاپتۇ. لېكىن، ئۇ تۇيۇقسىز تەڭپۇڭلۇقىنى يوقىتىپ كۆلگە چۈشۈپ كېتىپتۇ.

نەركەسۇس سۇ ئۈزۈشنى بىلمەيدە.
كەن. ئۇ شۇنچە تىركىشىپ باقسىمۇ
كۆلدىن چىقالماپتۇ، كۆلنىڭ ئەتراپىدا بى-
رەر كىشىمۇ يوق ئىكەن. ئاخىرى ئۇ تۇن-
جۇقۇپ ئۆلۈپ كېتىپتۇ.
يەر شارىدىكى ئەڭ گۈزەل ئەرنىڭ ئۆ-
لۈپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلاپ، كىشىلەر قات-
تىق ئېچىنىپ ياش تۆكۈشۈپتۇ، ئىلاھلار

بولسا بۇ كىشىنىڭ نامىنى باشقىلار مەڭگۈ ياد ئېتىپ
تۇرىدىغان قىلىشنى نىيەت قىپتۇ.
ئىلاھلار نەركەسۇسنى خۇش پۇراق چېچىپ تۇرىدە-
غان گۈلگە ئايلاندۇرۇپتۇ. كىشىلەر بۇ گۈلنى تا ھازىر-
غىچە ئىنتايىن ياخشى كۆرۈپ كەلمەكتە ۋە ئۇنى «نەركە-
سۇس» دەپ ئاتىماقتا. ئۇ بىز دائىم كۆرۈپ تۇرىدىغان
نەركەس گۈلدۇر.

ياقۇت شاھزادە

ئاسىيا چۆچىكى

زامانلارنىڭ زامانىسىدا، قەدىمكى پارس پادىشاھلىقىدا بىر دەريا بار ئىكەن. رىۋايەت قىلىنىشىچە، ئاشۇ ئۇزاق زامانلاردا بۇ دەريا ھازىرقى قىنىدا ئەمەس ئىكەن، ھازىرقىدەك تىنچ ئەمەس، بەلكى شاۋقۇن سېلىپ شىددەتلىك ئاقاتتىكەن.

ئەينى چاغلاردا بۇ دەريادا قورقۇنچىلۇق بىر ئەجدىھا پەيدا بولۇپ قاپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ، بۇ يەرنىڭ تىنچلىقى بۇزۇلۇپتۇ، ئەل - يۇرت ۋەھىمە ئىچىدە قاپتۇ.

بۇ يەردە ياشايدىغان كىشىلەر ھەر كۈنى ئۇنىڭغا ئېسىل يېمەكلىكلەرنى ئاپىرىپ بېرىشكە مەجبۇر بوپتۇ، ئۇنداق قىلمىسا، ئەجدىھا ئۇلارنى بوش قويۇۋەتمەيدىكەن، پۈتۈن يۇرتنى ۋەيران قىلىۋېتىشتىن يانمايدىكەن.

ياۋوز ئەجدىھاننىڭ بالا قورسىقىنى تويغۇزۇپ ئۆزلىرىنىڭ جېنىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن كىشىلەر ئۆزلىرى ئاچ قالىسمۇ، تاپقان - تەرگىنىنى ئۇنىڭغا بەرمىسە بولمايدىكەن. شۇڭا، ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى ئىنتايىن غۇربەت - چىلىك ئىچىدە ئۆتىدىكەن.

دەريا بويىدا ياشايدىغان كىشىلەر مۇشۇنداق ئېغىر ئەھ-
 ۋالدا قالغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە، زەر رەڭلىك تون كىيگەن بىر
 بوۋاي كەپتۇ.

— مەن سىلەرنى ئەجدىھاننىڭ زۇلمىدىن قۇتقۇزغىلى كەل-
 دىم، — دەپتۇ بوۋاي كىشىلەرگە، — سىلەر ئۇنىڭغا يېمەك-
 لىك ئاپىرىپ بېرىشنى توختىتىڭلار.
 يېمەكلىكلەرنىڭ ئېلىپ كېلىنىمىگەنلىكىدىن غەزەپلەن-
 ىگەن ئەجدىھان دەھشەتلىك نەرە تارتىپ دەريادىن ئېتىلىپ چى-
 قىپتۇ. بوۋاي ئۇنىڭغا خىرىس قىپتۇ.

بوۋاي ئەجدىھان بىلەن ئۈچ كېچە - كۈندۈز ئېلىشىپتۇ. بوۋايغا تەڭ
 كېلەلمىگەن ئەجدىھان ئاخىر بەدەر تىكىۋېتىپتۇ. بۇ بوۋاي ئەسلىدە دەريا
 مۇئەككىلى ئىكەن، بۇ دەريادىكى ئەجدىھاننىڭ چاتاق تېرىۋاتقانلىقىنى كۆ-
 رۈپ، ئۇنىڭ ئەدىپىنى بەرگىلى بۇ يەرگە كەلگەنلىكىنى.
 دەريا مۇئەككىلى دەريانىڭ ئېقىن يولىنى ئۆزگەرتىۋېتىپتۇ. كونا دەريا
 يولىدا پەقەت لاتقىلارلا قاپتۇ.

دەريا بويىدىكى كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشى يەنە ئۆز ئىزىغا چۈشۈپ، ئۇلار
 خاتىرجەم كۈن كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ، ھەتتا پادىشاھمۇ پايتەختنى بۇ يەرگە
 كۆچۈرۈپ كېلىپ، دەريا بويىغا كاتتا قەسىر ساپتۇ.
 بىر كۈنى يىراق يۇرتتىن كەلگەن بىر دىۋانە كونا دەريا قىنىدىكى لاتقىد-
 ىدىن چاقناپ تۇرغان قىزىل ياقۇتنى تېپىۋاپتۇ. ئۇ بۇ ياقۇتنى دوستىغا كۆر-
 سەتكەنلىكىنى، دوستى:

— بۇ بىباھا قىزىل ياقۇت ئىكەن، ئەڭ ياخشىسى ئۇنى پادىشاھقا تەقدىم
 قىل، — دەپتۇ.

ئەتىسى دىۋانە قىزىل ياقۇتنى ئېلىپ پادىشاھ ئوردىسىغا كەپتۇ.
 — مەن پادىشاھ بىلەن كۆرۈشمەكچىمەن، — دەپتۇ دىۋانە، — پادىشاھقا
 تەقدىم قىلىدىغان قىممەتلىك سوۋغىتىم بار.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان مۇھاپىزەتچىلەر ئۇنى پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا باشلاپ كىرىپتۇ.

پادىشاھ دىۋاننىڭ قىزىل ياقۇتىنى تېپىۋېلىش جەريانىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، قاتتىق ھەيران بوپتۇ ۋە:

— قىزىق ئىش، دەريا نېمە ئۈچۈن ساڭا بۇنداق قىممەتلىك گۆھەرنى بەرگەندۇ؟ ساداقەتمەنلىكىڭنى تەقدىرلەش ئۈچۈن، مەن ساڭا بىر ھەميان تىللا ئىنئام قىلاي.

پادىشاھنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغان دىۋانە ئۆز قۇلقىغا ئىشەنمەي ماپىنى لېكىن، پادىشاھ راستتىنلا ئۇنى بىر ھەميان تىللا بىلەن تارتۇقلاپتۇ. بىر نېمە بېيىپ كەتكەنلىكىدىن قاتتىق خۇشال بولۇپ كەتكەن دىۋانە پادىشاھقا مەدھىيە مەت ئېيتىپ ئوردىدىن كېتىپتۇ.

پادىشاھ: «ھەقىقەتەن بىباھا گۆھەر ئىكەن بۇ! بۇنى قىزىم ئون سەككىز كىمىز ياشقا كىرگەندە ئۇنىڭغا سوۋغا قىلاي» دەپ ئويلاپتۇ ۋە ياقۇتنى گۆھەر ساندۇقىغا سېلىپ قويۇپتۇ.

بىرنەچچە ئايدىن كېيىن، مەلىكىنىڭ تۇغۇلغان كۈنى يېتىپ كەپتۇ. پادىشاھ ياقۇتنى قىزىغا سوۋغا قىلماقچى بولۇپ گۆھەر ساندىقنى ئېچىپتۇ. لېكىن، ساندىقنى ئاچقان ھامان قاتتىق چۆچۈگەندىن ئىختىيارسىز ۋارقىرىۋېتىپتۇ. چۈنكى، ساندىقتىن چىرايلىق، تەقى - تۇرقى كېلىشكەن بىر يىگىت چىقىپ كەپتۇ، يەنە تېخى كۈلۈمسىرىگەن ھالدا:

— پادىشاھ ئالىيلىرى، سىلەنىڭ ھېلىقى قىزىل ياقۇتلىرى ئالدىنقى قانچان كۆزدىن غايىب بولدى! ئۇنىڭ ئورنىدا مانا مەن قالدىم. ئۆزۈمنى تونۇشتۇرۇپ ئۆتەي، مەن ياقۇت شاھزادە بولىمەن. ئالىيلىرىدىن بۇ مۆجىزىنىڭ قانداق يۈز بەرگەنلىكىنى سورىماسلىقلىرىنى ئۈمىد قىلىمەن، چۈنكى سىلى قايتا - قايتا سورىغان تەقدىردىمۇ، بۇ ھەقتىكى سوئاللىرىغا جاۋاب بېرەلمەيمەن، بۇ مېنىڭ ئېغىزدىن چىقارسام بولمايدىغان مەڭگۈلۈك مەخپىيەتتىم، — دەپتۇ.

پادشاھ ئېسىگە كەپتۇ ۋە قاتتىق غەزەپلىنىپتۇ.
— قانداق گەپ بۇ؟ مەن بىباھا بىر گۈھەردىن ئايرىلىپ قالغىنىم يەتمە-
گەندەك، ئۆزىنى شاھزادە دەپ ئاتىۋالغان بىر بىلەن بەيدا بولدىغۇ ئەمدى!
يەنە مەن بۇنىڭدىن تېگى - تەكتىنى سۈرۈشتۈرسە بولماسمىش تېخى! نەدە
ئۇنداق ئىش بار ئىكەن؟ مەن بۇنىڭ قانداق ئىش ئىكەنلىكىنى جەزمەن
بىلىشىم كېرەك!

پادشاھ شاھزادىگە ھەيۋە قىپتۇ، زىندانغا تاشلايمەن دەپ قورقۇتۇپ
بېقىپتۇ، لېكىن شاھزادە پادشاھقا ھەقىقىي ئەھۋالنى ئېيتىشنى رەت قىلىپتۇ.
بۇنىڭدىن پادشاھ تېخىمۇ غەزەپلىنىپتۇ - دە، بۇ «ئەدەپسىز» يىتەكتىنى
جازالىماقچى بوپتۇ.

— سەن ياقۇتۇمنىڭ ئورنىغا پەيدا بولغان بولساڭ، بۇ سېنىڭ خىزمەتكا-
رىم بولۇپ قالغانلىقىڭنى بىلدۈرىدۇ، — دەپتۇ
پادشاھ، — خىزمەتكارىم بولغانىكەنسەن، بۇي-
رۇقۇمغا ئەمەل قىلىشىڭ كېرەك.

— شاھ ئالىلىرى، مېنى ئۆز مەخپىيىتىمنى
ئېيتىشقا قىستىمىسىلا، ھەرقانداق بۇيرۇقلىرىنى
ئورۇنداشقا تەييارمەن، — دەپتۇ شاھزادە.

— مانا بۇ قىلىچىمنى ئال، — دەپتۇ پادشاھ
ئالتۇن دەستىلىك قىلىچىنى بېرىپ، — مەن سېنى
ئىنتايىن مۇھىم بىر ئىشنى بېجىرىپ كېلىشىگە
بۇيرۇيمەن. ھالاكەت جىلغىسىغا بىر ئەجدىھا ما-
كانلىشىۋالدى. سەن بېرىپ بۇ ياۋۇز ئەجدىھانى
يوقىتىپ كەل. ئەگەر شۇ ئىشنى ئورۇندىيالىد-
ساڭ، قىزىمنى ساڭا بېرىمەن.

ئەسلىدە دەريا مۇئەككىلى قوغلىۋەتكەن ئەج-
دىھا شەھەرنىڭ شىمال تەرىپىدىكى ھالاكەت
جىلغىسىغا بېرىۋالغانىكەن. شۇنىڭدىن كېيىن،
پادشاھ: «كىم ئەجدىھانى يوقىتالىسا، شۇ كىشى-
گە قىزىمنى بېرىمەن» دەپ جاكارلىغانىكەن. شۇ-
نىڭدىن بۇيان نۇرغۇن يىگىتلەر بىر - بىرلەپ بۇ
جىلغىغا بېرىپ ئەجدىھا بىلەن ئېلىشقان، ئەمما
ھەممىسى جېنىدىن ئايرىلغانىكەن. پادشاھ يا-
قۇت شاھزادىنىڭ تەقدىرىمۇ شۇلارنىڭكىگە ئوخ-
شاش بولىدۇ، دەپ ئويلاپتۇ.

پادشاھنىڭ قىلىچىنى ئاسقان ياقۇت شاھزادە
ھالاكەت جىلغىسىغا ئاتلىنىپتۇ.

يىگىت ھالاكەت جىلغىسىدىكى قويۇق ئورمانلىققا يېتىپ بېرىپ، ئەج-
دېھانى ئېلىشىشقا چاقىرىپ قاتتىق توۋلاپتۇ. لېكىن، ئۇ پەقەت ئۆزىنىڭ
ئەكس ساداسىدىن باشقىنى ئاڭلىيالماپتۇ.

يىگىت ۋارقىرا - ۋارقىرا، ھېرىپ ھالىدىن كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ
چۆپلۈكتە سۇنايلىنىپ ياتقىنىچە ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. بىر چاغدا دەرەخ شاخلىد-
رىنىڭ «قاراس - قۇرۇس» قىلىپ سۇنغان ئاۋازىدىن چۆچۈپ ئويغانغان
شاھزادە ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كېتىپتۇ. ئارقىدىنلا زېمىن قاتتىق سىل-
كىنىپ لەرزىگە كەپتۇ - دە، قورقۇنچلۇق ئەجدىھا يىگىتنىڭ كۆز ئالدىدا
پەيدا بوپتۇ.

غايەت چوڭ ئەجدىھا يوغان ئاغزىنى ئېچىپ، گۈلدۈرماما ئاۋازىدەك دەھشەتلىك نەرە تارتىپتۇ. لېكىن، ياقۇت شاھزادە قىلچە ھودۇقماپتۇ. ئۇ ئالدىغا بىر قەدەم تاشلاپ، قىلچىنى ئوينىتىپ ئەجدىھانىڭ بويىنى زەرب بىلەن چېپىپتۇ. ئەجدىھا قاتتىق ھۆركىرەپ خىرىس قىپتۇ، بىراق شاھزادىمۇ بوش كەلمەپتۇ. قانسىرىغان ئەجدىھا ئۇيان - بۇيانغا دومىلاپ، ئاخىر ئۆلۈپ-تۇ.

ياقۇت شاھزادە ئەجدىھانىڭ كاللىسىنى كېسىۋېلىپ ئوردىغا قايتىپ كەپتۇ. شاھزادىنىڭ زەپەر قۇچۇپ قايتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرگەن پادىشاھ ئۆز ۋەدىسىنى ئورۇنداشقا مەجبۇر بوپتۇ.

پادشاھ كاتتا مەرىكە ئۆتكۈزۈپ ياقۇت شاھزادە بىلەن مەلىكىنىڭ تويىنى قىلىپ قويۇپتۇ. بىر جۈپ قىز - يىگىت تويىدىن كېيىن ئىنتايىن بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ. لېكىن، كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ، مەلىكە ئېرىنىڭ مەخپىيىتىنى بىلىشكە بارغانسېرى قىزىقىپ قاپتۇ.

مەلىكە دائىم ياقۇت شاھزادىدىن قانداق بولۇپ قىزىل ياقۇتتىن بىر شاھزادىگە ئايلىنىپ قالغانلىقىنى كوچىلاپ سورايدىكەن، ئەمما ھەر قېتىمدا شاھزادە «بۇنى سورىماڭ، مەن بۇ سىرنى سىزگە ئېيتسام بولمايدۇ، بولمىسا مېنىڭدىن مەڭگۈلۈك ئايرىلىپ قالسىز!» دېگەن جاۋابتىن باشقا گەپنى قىلمايدىكەن.

بىر كۈنى ئۇلار دەريا بويىدا ئولتۇرۇپ ئەتراپىنى تاماشا قىلىۋاتقاندا، مەلىكە ئېرىدىن يەنە بۇ مەخپىيەتلىكنى ئېيتىپ بېرىشىنى ئۈتۈنۈپتۇ. بۇ قېتىم سۆيۈملۈك ئايالنىڭ تەلپىنى رەت قىلىشقا ياقۇت شاھزادە دىنىڭ كۆڭلى ئۈنمەپتۇ.

— بۇنى بەك سوراپ كەتتىڭىز، — دەپتۇ ئۇ مەلىكىگە، — بوپتۇ، مەن سىزگە ئېيتىپ بېرەي!

شاھزادە شۇ گەپنى قىلىپ تۇرۇشىغا، غايەت زور بىر دولقۇن ئۇنى دەرياغا ئەكىرىپ كېتىپتۇ - دە، ئۇ كۆزدىن غايىب بوپتۇ.

مەلىكە يىغلاپتۇ، قاقشاپتۇ، ئەمما شاھزادە دەريا يۈزىدە قايتا كۆرۈنمەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، مەلىكە ئىنتايىن مىسكىن بولۇپ قاپتۇ، چۈنكى ئۆزىنىڭ ھاماقەتلىكى ۋە جاھىللىقى تۈپەيلى بۇ پاجىئەنىڭ كېلىپ چىققانلىقىنى بىلىدىكەن.

بىر كۈنى ئەتىگەندە مەلىكىنىڭ كېنىزىكى ئالدىراپ ئۇنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ.

— مەلىكەم، — دەپتۇ كېنىزەك، — كېچە دەريا بويىغا بارغانىدىم، ئۇ يەردە شاھزادىنى كۆردۈم.

— راستمۇ؟! — مەلىكە ئىختىيارسىز ۋارقىرىۋېتىپتۇ. —
— راست، گېپىمنىڭ ئازراقمۇ يالغىنى يوق. شاھزادىنى ئۇ كۆزۈم بىلەن، يەنە كېلىپ ناھايىتى ئېنىق كۆردۈم.

مەلىكىنىڭ يۈرىكى ھاياجاندىن قاتتىق دۈپۈلدەپ كېتىپتۇ. شۇ كېچىسى مەلىكە كېنىزىكى بىلەن دەريا بويىغا بېرىپ، بىر دەردەخنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنۇپتۇ. يېرىم كېچە بولغاندا، سۇ يۈزى كۆزنى قاماشتۇرغۇدەك چاقناپ كېتىپتۇ. ئاندىن كېيىن، زەررە ئىلىك تون كىيگەن، ھاسا تۇتقان بىر بوۋاي سۇ يۈزىدە پەيدا بوپتۇ، ئۇنىڭ كەينىدە بىر مۇنچە ھەمراھلىرىمۇ بار ئىكەن.

بۇ بوۋاي رىۋايەتلەردىكى دەريا مۇئەككىلى ئىكەن. ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدە تۇرغان يىگىت دەل مەلىكە كېچە - كۈندۈز ياد ئېتىپ كېلىۋاتقان ياقۇت شاھزادە ئىكەن.

مەلىكە ياغلىقى بىلەن يۈزىنى ئېتىپ، دەردەخنىڭ كەينىدىن چىقىپتۇ - دە، ئۇسسۇل ئويناشقا باشلاپتۇ.

مەلىكە ئۇسسۇلنى ئويناپ بولۇشىغا، بوۋاي ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى قىزغىن ئالقىش ياغرىتىپتۇ.

— ئۇسسۇل ئويناپ بەرگىنىڭ ئۈچۈن
 ساڭا كۆپ رەھمەت، قىزىم، — دەپتۇ دەريا
 مۇئەككىلى، — نېمە تىلىكىڭ بولسا ئېيت،
 مەن ئورۇنداپ بېرەي.

— بوۋا، — دەپتۇ مەلىكە تارام - تارام
 ياش تۆكۈپ، — مۇمكىن بولسا، ئېرىمنى قايتۇرۇپ بەرگەن بولسىڭىز.
 دەريا مۇئەككىلى سەل ئويللىنىۋېلىپ:

— بولىدۇ، دېگىنىڭدەك بولسۇن، ئېرىڭنى ساڭا قايتۇرۇپ بېرەي.
 ئەمما، ئۇنىڭدىن نېمە ئۈچۈن ئايرىلىپ قالغىنىڭنى ھەرگىز ئۇنتۇپ قالما!
 — بوۋا، بۇ سۆزىڭنى مەڭگۈ ئېسىمدە ساقلايمەن، — دەپتۇ مەلىكە
 چىن كۆڭلىدىن ۋەدە بېرىپ.

دەريا مۇئەككىلى ھەمراھلىرىنى باشلاپ سۇ تېگىگە قايتىپ كېتىپتۇ.
 شاھزادە بىلەن مەلىكە يەنە جەم بوپتۇ ۋە بىر - بىرىدىن ئايرىلماي بەختلىك
 تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ.

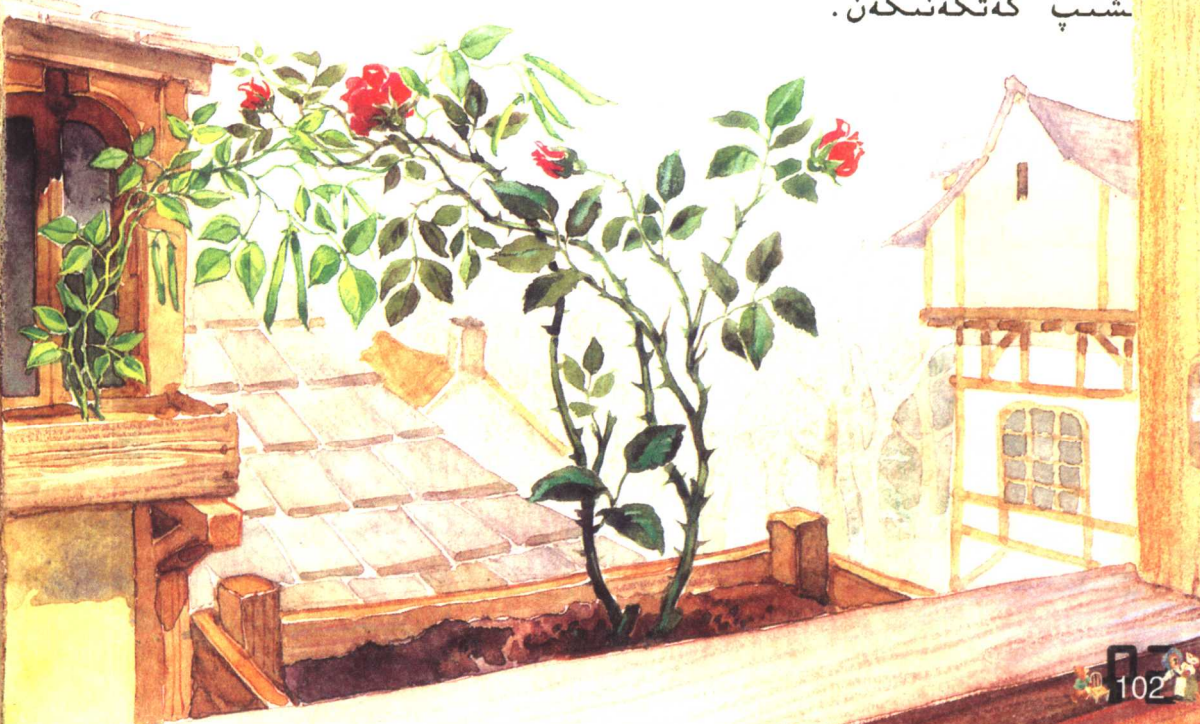
قار خاھىشى

دانىيە چۆچىكى (ئەسلى ئەسەر: ئاندېرسوننىڭ)

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، بىر ئالۋاستى بىر سېھىرلىك ئەينەك ياساپتۇ. بۇ ئەينەكنىڭ شۇنداق خاسىيىتى بار ئىكەن: ھەرقانداق گۈزەل نەرسە بۇ ئەينەكتە تولمۇ سەت كۆرۈنىدىكەن، سەت نەرسىلەر بولسا تېخىمۇ سەت بولۇپ كېتىدىكەن.

بىر كۈنى ئالۋاستى ئېھتىياتسىزلىقتىن ئەينەكنى قولىدىن چۈشۈرۈۋېتىپتۇ. ئەينەك پارە - پارە بولۇپ سان - ساناقسىز پارچىلارغا ئايلىنىپ، دۇنيانىڭ ھەممىلا يېرىدە ئۇچۇپ يۈرىدىغان بولپتۇ. ھەربىر ئەينەك پارچىسىدا ئاشۇ ئەينەكنىڭ سېھىرىي كۈچى بولغاچقا، بۇ ئەينەك پارچىلىرى كۆزىگە كىرىپ كەتكەن كىشىلەرگە ھەممىلا نەرسىنىڭ يامان تەرىپى كۆرۈنىدىغان بولۇپ قاپتۇ، ھەتتا بەزى كىشىلەر تاش يۈرەكلەرگە ئايلىنىپ بەك رەھىم - سىزلىشىپ كېتىپتۇ. بۇ ئىشلارنى كۆرگەن ئالۋاستى ئۈچەيلىرى ئۈزۈلگۈ - دەك قاققلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ. چۈنكى، ئۇ بۇنداق ئىشلارنى كۆرسە ئاجا - يىپ خۇشال بولىدىكەن.

بىر چوڭ شەھەردە ئىككى بالا بار ئىكەن، ئوغۇلنىڭ ئىسمى كارل، قىزنىڭ ئىسمى گېردا ئىكەن. ئۇلار ئاكا - سىڭىل بولمىسىمۇ، خۇددى بىر تۇغقان قېرىنداشلاردەك ئۆتىدىكەن، ھەتتا كارلنىڭ دېرىزە تەكچىسىدە ئۆسكەن پۇرچاقنىڭ پېلىكى كوچىنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى گېردانىڭ ئۆيىنىڭ دېرىزە تەكچىسىدىكى قىزىل گۈلنىڭ شاخلىرى بىلەن ئىرىمىشىپ - چىرىمىشىپ كەتكەنىكەن.

قار لەپىلدەپ يېغىۋاتقان قىش
كۈنلىرىنىڭ بىرى، كارل قار چېچەك-
لىرىنىڭ بىرىكىپ تولىمۇ چىرايلىق
ۋە نازۇك قار خانىشقا ئايلىنىپ قالغان-
لىقىنى كۆرۈپتۇ. قار خانىش ئۇنىڭ
ئىسمىنى چاقىرغاندا، كارل قورقۇپ
كەتكىنىدىن يىقىلىپ چۈشكىلى تاسلا
قاپتۇ.

ئەتىياز كەپتۇ. قۇياش پۈتۈن جاھاننى ئىللىتپتۇ، دەل - دەرەخ، گۈل - گىياھلار بىخ سۈرۈپتۇ. قارلىغاچلار ئۇۋا ياساشقا كىرىشىپتۇ. كارل بىلەن گېردا يەنە مەكتەپتە ئوقۇشقا باشلاپتۇ. بىر كۈنى كارل كۆزىگە قانداقتۇر بىر نەرسىنىڭ كىرىپ كەتكەنلىكىنى سېزىپتۇ، ئارقىدىنلا يۈرىكىگە بىر نەرسە سانجىلغاندەك بوپتۇ. ئەسلىدە بۇ ھېلىقى سېھىرلىك ئەينەكنىڭ سۇنۇقى ئىكەن. كارلنىڭ يۈرىكىگە شۇنداق بىر پارچە ئەينەك چاپلىشىپ قالغاچقا، يۈرىكى شۇ ھامان بىر پارچە مۇزغا ئايلىنىپ قالغاندەك بولۇپ قاپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن، كارل ئىنتايىن قوپال بالغا ئايلىنىپ قاپتۇ. ئۇ پۇرسەت چىقىسلا مومىسىنىڭ كەينىگە ئۆتۈۋېلىپ، ئۇنىڭ كۆزەينىكىنى تاقىلىۋېلىپ مومىسىنى دورايدىكەن. ئۇزۇن ئۆتمەي، ئۇ كوچىدا كېتىۋاتقان كىشىلەرنىڭ پاراك سېلىشى ۋە يول يۈرۈشىنى دورايدىغان بولۇۋاپتۇ. ئۇنىڭ كۆزىگە گۈللەرمۇ سەت كۆرۈنىدىغان بوپتۇ، شۇڭا ئۇ ئۇچرىغانلىكى گۈل- لەرنى يۇلۇۋېتىدىكەن. ھەتتا ئۇ ئۆز سىڭلىسىدەك كۆرىدىغان گېردانى زاڭلىق قىلىدىغان بولۇپ قاپتۇ.

يەنە بىر قىش كەپتۇ. بىر كۈنى كارل مەھەللىدىكى بالىلار بىلەن چانا ئويناۋاتقاندا، ئۇچىسىغا ئاپئاق تېرە جۇۋا، بېشىغا ئاق تۇماق كىيگەن بىر كىشى ئاق سىرلانغان بىر چانغا ئولتۇرۇپ بۇ يەرگە كەپتۇ. كارل چانىسىنى بۇ چانغا باغلاپتۇ - دە، ئۇنىڭ بىلەن بىللە تېيىلىپ ئويناپتۇ. بىر چاغدا چوڭ چانا شەھەر سىرتىغا چىقىپ كېتىپتۇ. بۇ چاغدا قار تازا يېغىۋاتقانىكەن. كارل ئارغامچىنى يېشىپ چوڭ چاندىن ئايرىلىپ كەت- مەكچى بوپتۇ، ئەمما ئارغامچىنى يېشەلمەپتۇ. ئىككى چانا دەممۇدەم سەك- رەپ قاشالاردىن، ئۆستەڭلەردىن ئۇچۇپ ئۆتۈپتۇ. چوڭ چانا توختاپتۇ. چانا ھەيدىگۈچى ئەسلىدە ئېگىز ۋە زىلۋا، پۈتۈن ۋۇجۇدىدىن ئاق نۇر چېچىلىپ تۇرىدىغان بىر ئايال ئىكەن.

— بىز تونۇشۇۋالايلى، مەن قار خانىش، —
 دەپتۇ ئايال كارلغا، — توڭلاپ كەتتىڭغۇ دەيى-
 مەن، جۇۋامنىڭ ئىچىگە كىرىۋالغىن.

قار خانىش كارلنى يېنىغا ئولتۇرغۇزۇپ، جۇۋىسى بىلەن ئورىۋاپتۇ ۋە پېشانىسىگە سۆيۈپ قويۇپتۇ. كارل شۇ ھامان ئۇخلاپ قاپتۇ. قار خانىش ئۇنى بۇلۇتلارنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپتۇ. ئۇلار ئورمانلار ۋە كۆللەرنىڭ ئۈستىدىن ئۇچۇپ ئۆتۈپتۇ، دېڭىز ۋە قۇرۇقلۇقلاردىنمۇ ئۇچۇپ ئۆتۈپتۇ. كارل شۇ ئىشلارنى باشتىن كەچۈرۈۋاتقاندا، گېردا كارلنىڭ يوقاپ كەتكەنلىكىنى بىلىپ ئۇنىڭ - بۇنىڭدىن سۈرۈشتۈرۈپتۇ، بىراق ئۇنى كۆر-گەن ھېچكىم چىقماپتۇ. گېردا كارلنى ئىزدەپ دەريا بويىغا كەپتۇ ۋە قومۇشلۇقنىڭ ئارىسىدا تۇرغان بىر قېيىققا ئولتۇرۇپ، ئۆزىنى يوقىلىپ كەتكەن دوستىنىڭ يېنىغا ئاپىرىپ قويۇشنى دەريا سۈيىدىن ئۆتۈنۈپتۇ.

قېيىق دەريا ئېقىنىنى بويلاپ ئاقا - ئاقا، ئاخىر بىر
ئايلانمىدا قىرغاققا تىرىلىپ قاپتۇ. گېردا قىرغاققا چىد-
قىپ، نېرىدىكى بىر ئورمانلىقنى كۆرۈپتۇ. ئۇ كارلىنى
ئورمانلىققا كىرىپ ئىزدەپ باقماقچى بولتۇ.
گېردا ئورمانلىققا ئىچكىرىلىپ كىرىپتۇ، بىرنەچ-
چە سائەت ماڭغان بولسىمۇ، كارلىنىڭ قارىسىدا گۆرەل-
مەپتۇ. ئۇنىڭ چارچاپ ماڭغۇدەك ھالى قالمىپتۇ. ئور-
سقى ئېچىپ ئۈچەيلىرى تارتىشىپ كېتىپتۇ. شۇ يەردە
بىلەن ئۇ بىر دەرەخنىڭ تۈۋىدە بىردەم ئارام ئېلىۋالماقچى

بولتۇ.

تۇيۇقسىز قاقلىدىغان ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ، گېردا قارىسا، دەرەخنىڭ ئۈس-
تىدە بىر قاغا قاقلىداۋاتقۇدەك.
گېردا قاغىغا دوستى كارلىنى يوقىتىپ قويغانلىقىنى، ھازىر ئۇنى ئىز-
دەپ يۈرگەنلىكىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.
— كارل دېگەن بالىنى دەمسەن؟ بۇنى مېنىڭدىن سورا! ئۇنىڭ نەدىلىكىد-
نى مانا مەن بىلىمەن، — دەپتۇ قاغا، — ئۇ قار خانىشنىڭ چانىسىغا
ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئاسمانغا ئۇچۇپ كەتتى.

قار خانىشنىڭ مەملىكىتى ياۋروپانىڭ شىمال تەرىپىدە ئىكەن، ئۇ يەرنى قىش - ياز قار - مۇز قاپلاپ تۇرىدىكەن. گېردا ئۇ يەرگە ئۆزى يالغۇز قانداقمۇ بارالسۇن؟! قاغا گېردانى ئورمانلىقتىكى بىر بۇغىنىڭ قېشىغا باشلاپ بېرىپتۇ. گېردا بۇغىغا كارلىنىڭ يوقاپ كەتكەنلىكىنى، قاغىنىڭ ئېيتىشىچە، قار خانىشنىڭ مەملىكىتىدە ئىكەنلىكىنى سۆزلەپ بېرىپ: — دوستۇمنى ئىزدەپ تېپىشىمغا ياردەم بېرەلەرسىزمۇ؟ — دەپتۇ. بۇغا ماقۇل بوپتۇ ۋە گېرداغا:

— سەن ئىزدەۋاتقان بالىنى قار خانىش ئۇخلىتىپ قويدى. بۇنداق بولغاندا ئۇ ھېلىقى سېھىرلىك ئەينەكنىڭ خاسىيىتى بىلەن ئۆتكۈزىدىغان خاتالىق-لاردىن ساقلىنالايدۇ، — دەپتۇ.

گېردا بۇغىغا مىنىپتۇ، بۇغا ئورمانلىقلارنى كېسىپ ئۆتۈپتۇ، سازلىق ۋە ئوتلاقلىاردىن ئېشىپتۇ. ئاخىر ئۇلار ئىنتايىن سوغۇق بىر تۈزلەڭلىككە يېتىپ كەپتۇ.

بىردىنلا ھەيۋەتلىك بىر قەسىر گېردانىڭ كۆزىگە چېلىقىپتۇ. قەسىر-نىڭ تېمى قاردىن قوپۇرۇلغانىكەن، سۆڭەك - سۆڭەكلەردىن ئۆتىدىغان شىۋىرغان ئۇنىڭ دېرىزىسى ۋە ئىشىكىدىن چىقىپ تۇرىدىكەن. قەسىر ئىچىدىكى نەچچە يۈز ئېغىز ئۆي قار ئۇچقۇنلىرىدىن ھاسىل بولغانىكەن. كۈچلۈك شىمالىي قۇتۇپ نۇرى ئۇلارنى يورۇتۇپ تۇرىدىكەن.

مانا بۇ قار خانىشنىڭ تۇرار جايى ئىكەن!

شۇ كۈنى قار خانىش دوستىنىڭ كىيىمىگە مېھماندار چىلىققا كېتىپ، قەسر -
دە كارل يالغۇز قالغانىكەن.

گېردا قەسرگە ئېتىلىپ كىرىپ، ئۈلۈككە ئۇخلاپ ياتقان كارلنى
كۆرۈپتۇ - دە، ئۇنى قۇچاقلاپ يىغلاپ كېتىپتۇ. بىراق، كارل كۆزىنى
ئاچماي قىسىم قىلماي يېتىپتۇ.

گېردانىڭ تاراملاپ ئېقىۋاتقان ياشلىرى كارلنىڭ كۆزىگە چۈشۈپتۇ
ۋە ئۇنىڭ يۈرىكىگە سىڭىپ كىرىپ، ھېلىقى ئەينەك سۈنۈشىنى كۆرۈپتۇ -
تىپتۇ.

كارل تۇيۇقسىز كۆزىنى «لاپىدە» ئېچىپتۇ ۋە گېردانى كۆرۈپتۇ. ئۇنىڭ
قۇچاقلاپ يىغلاپ كېتىپتۇ. ئۇ شۇنداق يىغلاپتۇكى، كۆزىدىكى ئەينەك
سۈنۈشمۇ چىقىپ كېتىپتۇ.

— گېردا، شۇنچە چاغدىن نەلەرگە كەتتىڭ؟ مەنچۇ، مەن قەيەرلەرگە
يۈرگەندىمەن؟ — دەپتۇ ئەتراپقا كۆز يۈگۈرتۈپ.

ئىككى دوست قايتا تېپىشىپ قاتتىق خۇشال بولۇپ كېتىپتۇ. ئۇلار قول
تۇتۇشۇپ قەسىردىن چىقىپتۇ. ئاق كۆڭۈل بۇغا ئۇلارنى مىندۈرۈپ ئۆيلىرىدە
گە ئاپىرىپ قويۇپتۇ.

زىمىستان قىش ئاخىرلىشىپ، باھار كەپتۇ. كارلنىڭ دېرىزە تەكچىسىدە -
دىكى پۇرچاق يەنە ئۈنۈپ پېلىكى ئۇزۇن شۇڭ تارتىپتۇ، گېردانىڭ دېرىزە
تەكچىسىدىكى قىزىل گۈلمۇ ئېچىلىپتۇ، ئۇلار بىر - بىرى بىلەن ئىرىمىدە -
شىپ - چىرمىشىپ كېتىپتۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى كارل بىلەن گېردانىڭ
مەڭگۈلۈك دوستلۇقىنىڭ سىمۋولى بولۇپ قاپتۇ.

